

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 235

39e jaargang

17 september 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ Richtlijn 96/47/EG van de Raad van 23 juli 1996 tot wijziging van Richtlijn 91/439/EEG betreffende het rijbewijs 1
- ★ Richtlijn 96/48/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem 6
- ★ Richtlijn 96/49/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor 25
- ★ Richtlijn 96/50/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de harmonisatie van de voorwaarden voor de afgifte van nationale vaarbewijzen voor binnenvaartuigen welke bij het goederen- en personenvervoer in de Gemeenschap gebruikt worden 31
- ★ Richtlijn 96/51/EG van de Raad van 23 juli 1996 tot wijziging van Richtlijn 70/524/EEG betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding 39
- ★ Richtlijn 96/53/EG van de Raad van 25 juli 1996 houdende vaststelling, voor bepaalde aan het verkeer binnen de Gemeenschap deelnemende wegvoertuigen, van de in het nationale en het internationale verkeer maximaal toegestane afmetingen, en van de in het internationale verkeer maximaal toegestane gewichten 59

Prijs: 19,50 ecu

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

RICHTLIJN 96/47/EG VAN DE RAAD

van 23 juli 1996

tot wijziging van Richtlijn 91/439/EEG betreffende het rijbewijs

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs⁽⁴⁾ is bepaald dat de nationale rijbewijzen worden opgesteld volgens het in bijlage I beschreven Europese model;

Overwegende dat een alternatief voor dit model dient te worden ingevoerd om rekening te houden met de bestaande praktijken en tegemoet te komen aan de wensen van een aantal Lid-Staten;

Overwegende dat in het kader van de wederzijdse erkenning van rijbewijzen de compatibiliteit en interoperabiliteit van deze rijbewijzen in de gehele Gemeenschap moeten worden gewaarborgd; dat met het oog hierop moet worden vermeden dat op individuele basis geïnformateerde technologieën voor het rijbewijs van Europees model worden ingevoerd, en dat op het rijbewijs ruimte moet worden vrijgehouden voor de eventuele latere invoering van een microprocessor of een gelijkwaardige geïnformateerde voorziening;

Overwegende dat de Lid-Staten de mogelijkheid moet worden geboden om op een bepaalde ruimte gegevens te vermelden die geen verband houden met de administratie van het rijbewijs of de verkeersveiligheid, met dien verstande dat de houder van het rijbewijs telkens zijn instemming moet geven;

Overwegende dat, wat de technische specificaties van het rijbewijs van Europees model betreft, de onderhavige richtlijn gebaseerd is op de nieuwe aanpak inzake technische harmonisatie, in die zin dat zij het algemene kader voor de specificaties aangeeft en dat de nadere uitwerking daarvan in het kader van de procedures voor industriële normalisatie dient plaats te vinden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/439/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 1, lid 1, en artikel 2, lid 3, worden na „bijlage I” de woorden „of I bis” toegevoegd;
2. aan artikel 2 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4. Onverminderd de bepalingen die in dezen door de Raad zullen worden vastgesteld, mogen de in de bijlagen I en I bis vastgelegde rijbewijsmodellen geen geïnformateerde elektronische voorzieningen bevatten.”;
3. de in de bijlage bij deze richtlijn opgenomen bijlage I bis wordt toegevoegd.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen na raadpleging van de Commissie de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1996 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. C 21 van 25. 1. 1996, blz. 4, en PB nr. C 54 van 23. 2. 1996, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 301 van 13. 11. 1995, blz. 22, en PB nr. C 204 van 15. 7. 1996, blz. 20.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement uitgebracht op 16 november 1995 (PB nr. C 323 van 4. 12. 1995, blz. 109), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 26 februari 1996 (PB nr. C 120 van 24. 4. 1996, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 6 juni 1996 (PB nr. C 181 van 24. 6. 1996, blz. 16).

⁽⁴⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/72/EG (PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 86).

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1996.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. YATES

BIJLAGE

„BIJLAGE 1 bis

VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE HET RIJBEWIJS VAN EUROPEES MODEL

(Alternatief voor het model in bijlage I)

1. De fysieke kenmerken van de kaart van het rijbewijs van Europees model zijn in overeenstemming met de ISO-normen 7810 en 7816-1.

De methodes voor toetsing van de kenmerken van de rijbewijzen aan de internationale normen zijn in overeenstemming met ISO-norm 10373.

2. Het rijbewijs heeft twee zijden:

Bladzijde 1 bevat:

- a) de vermelding „rijbewijs”, in hoofdletters, gedrukt in de taal/talen van de Lid-Staat die het rijbewijs afgeeft;
- b) de vermelding van de naam van de Lid-Staat die het rijbewijs afgeeft; deze vermelding is facultatief;
- c) het onderscheidingsteken van de Lid-Staat die het rijbewijs afgeeft, negatief afgedrukt in een door twaalf gele sterren omringde blauwe rechthoek; de onderscheidingstekens zijn:

B: België	L: Luxemburg
DK: Denemarken	NL: Nederland
D: Duitsland	A: Oostenrijk
GR: Griekenland	P: Portugal
E: Spanje	FIN: Finland
F: Frankrijk	S: Zweden
IRL: Ierland	UK: Verenigd Koninkrijk;
I: Italië	

- d) de gegevens die specifiek zijn voor het afgegeven rijbewijs, met de volgende nummers:
 1. de naam van de houder,
 2. de voornaam van de houder,
 3. geboortedatum en -plaats van de houder,
 4.
 - a) de datum van afgifte van het rijbewijs,
 - b) de datum waarop de administratieve geldigheidsduur van het rijbewijs afloopt of een streepje wanneer de geldigheidsduur onbeperkt is,
 - c) de naam van de bevoegde instantie die het rijbewijs afgeeft (mag op bladzijde 2 worden afgedrukt),
 - d) ander nummer dan dat in rubriek 5, dat nuttig is voor de administratie van het rijbewijs (facultatieve vermelding),
 5. nummer van het rijbewijs,
 6. de foto van de houder,
 7. de handtekening van de houder,
 8. de verblijfplaats, de woonplaats of het postadres (facultatieve vermelding),
 9. de (sub)categorieën voertuigen die de houder gerechtigd is te besturen (de nationale categorieën worden in een ander lettertype gedrukt dan de geharmoniseerde categorieën);
- e) de vermelding „Model van de Europese Gemeenschappen” in de taal/talen van de Lid-Staat die het rijbewijs afgeeft en de vermelding „rijbewijs” in de overige talen van de Gemeenschap, gedrukt in roze letters en op een zodanige wijze dat deze de achtergrond van het rijbewijs vormen:

Permiso de Conducción

Kørekort

Führerschein

Άδεία Οδήγησης

Driving Licence

Ajokortti
Permis de Conduire
Ceadúnas Tiomána
Patente di guida
Rijbewijs
Carta de Condução
Körkort;

f) referentiekleuren:

- blauw: Reflex blauw Pantone;
- geel: Pantone Geel.

Bladzijde 2 bevat:

- a) 9. de (sub)categorieën voertuigen die de houder gerechtigd is te besturen (de nationale categorieën worden in een ander lettertype gedrukt dan de geharmoniseerde categorieën);
10. de datum van eerste afgifte per (sub)categorie (deze datum moet bij iedere latere vervanging of inwisseling op het nieuwe rijbewijs worden vermeld);
11. de datum waarop de geldigheidsduur afloopt voor elke (sub)categorie;
12. de eventuele aanvullende of beperkende gegevens in code naast elke desbetreffende (sub)categorie.

De codes worden als volgt vastgesteld:

- codes 1 tot en met 99: geharmoniseerde codes van de Gemeenschap;
- code 100 en hoger: nationale codes die alleen gelden voor het verkeer op het grondgebied van de Lid-Staat die het rijbewijs heeft afgegeven.

Wanneer een code geldt voor alle (sub)categorieën waarvoor het rijbewijs is afgegeven, kan hij worden afgedrukt onder de kolommen 9, 10 en 11;

13. een ruimte voor de eventuele vermelding door de Lid-Staat van ontvangst, in het kader van de toepassing van punt 3, onder a), van deze bijlage, van de voor de administratie van het rijbewijs noodzakelijke gegevens;
14. een ruimte voor de eventuele vermelding door de Lid-Staat die het rijbewijs afgeeft, van de gegevens die noodzakelijk zijn voor de administratie of met betrekking tot de verkeersveiligheid (facultatieve vermelding). Indien de vermelding onder een in deze bijlage omschreven rubriek valt, moet deze vermelding worden voorafgegaan door het nummer van de overeenkomstige rubriek.
- Met uitdrukkelijke schriftelijke instemming van de houder kunnen gegevens die geen verband houden met de administratie van het rijbewijs of de verkeersveiligheid eveneens in deze ruimte worden opgenomen; de toevoeging van deze vermeldingen heeft geen gevolgen voor het gebruik van het model als rijbewijs;

- b) een toelichting bij de genummerde rubrieken op de bladzijden 1 en 2 van het rijbewijs (ten minste voor de rubrieken 1, 2, 3, 4 a), 4 b), 4 c), 5, 10, 11 en 12).

Indien een Lid-Staat deze vermeldingen in een andere nationale taal dan een van de volgende talen (Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees, Spaans, Zweeds) wenst te stellen, moet hij het rijbewijs opstellen in twee talen waaronder een van de bovengenoemde talen, onverminderd de overige bepalingen van deze bijlage.

- c) Op het rijbewijs van Europees model moet ruimte worden vrijgehouden voor een eventuele microprocessor of gelijkwaardige geïnformatiseerde voorziening.

3. Bijzondere bepalingen

- a) Wanneer de houder van een door een Lid-Staat overeenkomstig deze bijlage afgegeven rijbewijs zijn gewone verblijfplaats naar een andere Lid-Staat heeft overgebracht, kan laatstgenoemde Lid-Staat op het rijbewijs de voor de administratie van het rijbewijs vereiste vermeldingen opnemen, mits hij die vermeldingen ook opneemt op de rijbewijzen die hij zelf afgeeft en daarvoor over de nodige ruimte beschikt.
- b) Na overleg met de Commissie kunnen de Lid-Staten kleuren of markeringen, zoals een streepjescode, nationale symbolen en beveiligingsvoorzieningen toevoegen, onverminderd de overige bepalingen van deze bijlage.

In het kader van de wederzijdse erkenning van rijbewijzen mag de streepjescode geen andere informatie bevatten dan die welke reeds leesbaar op het rijbewijs voorkomt of die noodzakelijk is voor de afgifte van het rijbewijs.

EUROPEES MODEL VAN HET RIJBEWIJS

Bladzijde 1

RIJBEWIJS

LID-STAAT

1.

2.

3.

4a.

4c.

4b.

(4d.)

5.

7.

(8.)

6. FOTO

9.

Bladzijde 2

13.

(14.)

9.

10.

11.

12.

A1			
A			
B1			
B			
C1			
C			
D1			
D			
BE			
C1E			
CE			
D1E			
DE			

1. Naam 2. Voornaam

3. Geboortedatum en -plaats

4a. Datum van afgifte rijbewijs

4b. Administratieve geldigheid tot

4c. Afgegeven door

5. Rijbewijsnummer

6. Adres 9. Categorie

10. Datum afgifte per categorie

11. Categorie geldig tot

12. Beperkingen

VOORBEELD VAN EEN RIJBEWIJS VOLGENS HET EUROPEES MODEL

Belgisch rijbewijs (Bij wijze van indicatie)

RIJBEWIJS

KONINKRIJK BELGIE

1. Steven

2. Anne-Marie M.E.

3. 01.04.73 D-53170 Bonn

4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent

4b. 30.06.06

5. DA 003 360

7.

6. FOTO

9. A B

PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE

1. Quentin

2. Maria N.E.

3. 01.04.73 B-7000 Mons

4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle

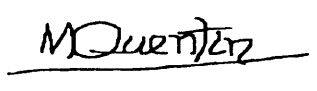
4b. 30.06.06

5. DA 003 361

7.

6. PHOTO

9. A B

22

RICHTLIJN 96/48/EG VAN DE RAAD

van 23 juli 1996

betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 129 D, derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽⁴⁾,

Overwegende dat, om de burgers van de Unie, de economische subjecten, alsmede de regionale en lokale gemeenschappen in staat te stellen ten volle profijt te trekken van de voordelen die aan de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen zijn verbonden, met name de onderlinge koppeling en de interoperabiliteit van de nationale netten voor hoge-snelheidstreinen alsmede de toegang tot deze netten dienen te worden bevorderd;

Overwegende dat het richtplan voor een Europees net voor hoge-snelheidstreinen is uitgewerkt door een werkgroep op hoog niveau, samengesteld uit vertegenwoordigers van de regeringen van de Lid-Staten, van de Europese spoorwegmaatschappijen en van de Europese spoorwegindustrie, die door de Commissie is bijeengeroepen naar aanleiding van het door de Raad in zijn resolutie van 4 en 5 december 1989 gedane verzoek;

Overwegende dat de Commissie in december 1990 bij de Raad een mededeling betreffende dit net voor hoge-snelheidstreinen heeft ingediend en dat de Raad in zijn resolutie van 17 december 1990⁽⁵⁾ op deze mededeling positief heeft gereageerd;

Overwegende dat in artikel 129 C van het Verdrag is bepaald dat de Gemeenschap alle maatregelen treft die nodig kunnen blijken om de interoperabiliteit van de netten te verzekeren, met name op het gebied van de harmonisatie van de technische normen;

Overwegende dat de commerciële exploitatie van hoge-snelheidstreinen vereist dat de infrastructuur en het rollend materieel optimaal op elkaar zijn afgestemd; dat van deze afstemming de prestaties en de veiligheid, alsook de kwaliteit en de kostprijs van de dienstverlening en inzonderheid ook de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem afhankelijk zijn;

Overwegende dat Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽⁶⁾ inhoudt dat de spoorwegondernemingen in toenemende mate toegang tot de spoorwegnetten van de Lid-Staten moeten hebben en dat daartoe dus interoperabiliteit van de infrastructuur, de installaties en het rollend materieel noodzakelijk is;

Overwegende dat de Lid-Staten voor de spoorwegnetten in het algemeen verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de naleving van de regels inzake de veiligheid, de gezondheid en de bescherming van de consument bij het ontwerp, de aanleg, de ingebruikneming en de exploitatie van de netten; dat zij ook samen met de plaatselijke autoriteiten verantwoordelijkheid dragen op het gebied van grondgebruik, ruimtelijke ordening en milieubescherming; dat deze verantwoordelijkheden een bijzondere relevantie hebben waar het netten voor hoge-snelheidstreinen betreft;

Overwegende dat krachtens Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽⁷⁾ een milieu-effectbeoordeling is vereist van de aanleg van spoorwegen voor treinverkeer over lange afstand;

Overwegende dat de nationale regelingen en de door de spoorwegmaatschappijen gehanteerde interne regels en technische specificaties aanzienlijke verschillen vertonen; dat deze nationale regelingen en interne regels gebaseerd zijn op technieken die specifiek zijn voor de nationale industrie; dat daarin bijzondere afmetingen en inrichtingen, alsmede speciale kenmerken worden voorgeschreven; dat deze situatie met name verhindert dat hoge-snelheidstreinen onder goede omstandigheden over het gehele grondgebied van de Gemeenschap kunnen rijden;

Overwegende dat deze situatie gaandeweg tot zeer nauwe banden tussen de nationale spoorwegindustrie en de nationale spoorwegmaatschappijen heeft geleid, ten nadele van een daadwerkelijke openstelling van de markten; dat deze industrie, wil zij haar concurrentievermogen op wereldschaal kunnen ontwikkelen, over een open en op concurrentie gerichte Europese markt moet kunnen beschikken;

⁽¹⁾ PB nr. C 134 van 17. 5. 1994, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 397 van 31. 12. 1994, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. C 210 van 14. 8. 1995, blz. 38.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 19 januari 1995 (PB nr. C 43 van 20. 2. 1995, blz. 60), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 8 december 1995 (PB nr. C 356 van 30. 12. 1995, blz. 43) en besluit van het Europees Parlement van 16 april 1996 (PB nr. C 141 van 13. 5. 1996, blz. 48).

⁽⁵⁾ PB nr. C 33 van 8. 2. 1991, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 237 van 24. 8. 1991, blz. 25.

⁽⁷⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Overwegende dat dus voor de hele Gemeenschap geldende essentiële eisen dienen te worden vastgesteld voor het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem;

Overwegende dat het, gezien de omvang en de complexiteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, om praktische redenen noodzakelijk is gebleken dit in subsystemen onder te verdelen; dat voor elk van deze subsystemen voor de hele Gemeenschap geldende essentiële eisen moeten worden gedefinieerd, fundamentele parameters moeten worden vastgesteld en de voor de naleving van de essentiële eisen vereiste technische specificaties moeten worden bepaald, met name ten aanzien van onderdelen en interfaces; dat voor sommige subsystemen (milieu, gebruikers en exploitatie) slechts technische specificaties inzake interoperabiliteit worden opgesteld voor zover zulks noodzakelijk blijkt om de interoperabiliteit te verzekeren op de gebieden infrastructuur, energie, besturing en seingeving en rollend materieel;

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van de bepalingen betreffende de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem enerzijds uit een kosten/batenoogpunt niet mag leiden tot ongerechtvaardigde belemmeringen voor het behoud van de samenhang van het in elke Lid-Staat bestaande spoorwegnet, doch dat daarbij anderzijds de doelstelling van het verkeer van hoge-snelheidstreinen op het gehele grondgebied van de Gemeenschap dient te worden gehandhaafd;

Overwegende dat het voor de betrokken Lid-Staat mogelijk moet zijn bepaalde technische specificaties inzake interoperabiliteit in bijzondere gevallen niet toe te passen en dat procedures dienen te worden vastgesteld die ervoor zorgen dat deze afwijkingen gerechtvaardigd zijn; dat artikel 129 C van het Verdrag vereist dat bij het optreden van de Gemeenschap op het gebied van de interoperabiliteit rekening wordt gehouden met de potentiële economische levensvatbaarheid van de projecten;

Overwegende dat, om te voldoen aan de relevante bepalingen inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de spoorwegsector en met name aan het bepaalde in Richtlijn 93/38/EEG⁽¹⁾, de aanbestedende diensten de technische specificaties moeten vermelden in de algemene stukken of in het bestek voor elke opdracht; dat een geheel van Europese specificaties tot stand dient te worden gebracht waarnaar voor deze technische specificaties kan worden verwezen;

Overwegende dat in Richtlijn 93/38/EEG onder Europese specificatie wordt verstaan een gemeenschappelijke technische specificatie, een Europese technische goedkeuring of een nationale norm waarin een Europese norm is omgezet; dat een geharmoniseerde Europese norm in opdracht van de Commissie wordt vastgesteld door een Europese normalisatie-instelling, namelijk de Europese Commissie voor normalisatie (CEN), het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec) of het

Europees normalisatie-instituut voor telecommunicatie (ETSI), en dat de referentie daarvan wordt bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*;

Overwegende het belang voor de Gemeenschap van een internationaal normalisatiesysteem dat in staat is normen te produceren die door de internationale handelspartners daadwerkelijk worden toegepast en die aan de eisen van het Gemeenschapsbeleid voldoen; dat de Europese normalisatie-instellingen derhalve hun samenwerking met de internationale normalisatie-organisaties dienen voort te zetten;

Overwegende dat de aanbestedende diensten de extra specificaties opstellen die nodig zijn ter aanvulling van de Europese specificaties of andere normen; dat door deze specificaties de naleving van de op Gemeenschapsniveau geharmoniseerde essentiële eisen waaraan het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem moet voldoen, niet in het gedrang mag komen;

Overwegende dat de procedures voor de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van de onderdelen gebaseerd moeten zijn op de modules die zijn opgenomen in Besluit 93/465/EEG⁽²⁾; dat, zoveel mogelijk, met het oog op de ontwikkeling van de betrokken industrieën procedures moeten worden ontwikkeld waarbij het kwaliteitsborgingssysteem wordt ingeschakeld; dat het begrip onderdeel niet alleen materiële, maar ook immateriële objecten, zoals programmatuur, dekt;

Overwegende dat de geschiktheid voor gebruik moet worden beoordeeld van de onderdelen die het meest kritiek zijn voor de veiligheid, de beschikbaarheid of het doelmatig functioneren van het systeem;

Overwegende dat de aanbestedende diensten in hun bestekken, met name voor onderdelen, onder verwijzing naar de Europese specificaties de kenmerken vaststellen die contractueel door de fabrikanten in acht moeten worden genomen; dat de conformiteitseisen voor onderdelen derhalve hoofdzakelijk zijn afgestemd op het toepassingsgebied ervan, om de interoperabiliteit van het systeem te waarborgen, en niet alleen op het vrije verkeer ervan op de Gemeenschapsmarkt;

Overwegende dat het bijgevolg niet noodzakelijk is dat de fabrikant de CE-markering op de onder deze richtlijn vallende onderdelen aanbrengt, maar dat, uitgaande van de volgens de procedures van de richtlijn uitgevoerde beoordeling van de conformiteit en/of de geschiktheid voor gebruik, een conformiteitsverklaring van de fabrikant volstaat; dat dit de verplichting van de fabrikanten om op bepaalde onderdelen de CE-markering aan te brengen ten bewijze van de conformiteit daarvan met andere desbetreffende communautaire bepalingen, onverlet laat;

⁽¹⁾ Richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juli 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie (PB nr. L 199 van 9. 8. 1993, blz. 84). Richtlijn gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽²⁾ Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming (PB nr. L 220 van 30. 8. 1993, blz. 23).

Overwegende dat de subsystemen die samen het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem vormen, aan een keuringsprocedure dienen te worden onderworpen; dat deze keuring de bevoegde instanties die toestemming geven voor de ingebruikneming daarvan in staat moet stellen zich ervan te vergewissen dat in het ontwerpstadium, bij de aanleg en bij de ingebruikneming het resultaat beantwoordt aan de geldende wettelijke, technische en operationele bepalingen; dat zij tevens de constructeurs een gelijke behandeling moet waarborgen, ongeacht het land; dat bijgevolg een module moet worden vastgesteld waarin de beginselen en voorwaarden voor de EG-keuring van de subsystemen worden omschreven;

Overwegende dat de EG-keuringsprocedure gebaseerd is op de technische specificaties inzake interoperabiliteit; dat deze laatste in opdracht van de Commissie worden ontwikkeld door de gemeenschappelijke organisatie die de infrastructuurbeheerders, de spoorwegmaatschappijen en de industrie vertegenwoordigt; dat een verwijzing naar de technische specificaties inzake interoperabiliteit verplicht is om de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem te waarborgen en dat deze technische specificaties onder de toepassing van artikel 13 van Richtlijn 93/38/EEG vallen;

Overwegende dat de aangemelde instanties die belast zijn met de afwikkeling van de procedures voor de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van de onderdelen, alsmede van de keuringsprocedure voor de subsystemen hun besluitvorming zo nauwkeurig mogelijk moeten coördineren, met name wanneer Europese specificaties ontbreken;

Overwegende dat in Richtlijn 91/440/EEG is bepaald dat de boekhouding van de activiteiten met betrekking tot de exploitatie van de vervoerdiensten gescheiden moet zijn van die van de activiteiten betreffende het beheer van de spoorweginfrastructuur; dat het, in dezelfde geest, wenselijk is dat de gespecialiseerde diensten van de beheerders van de spoorweginfrastructuur, die eventueel als aangemelde instanties worden aangewezen, zodanig zijn opgezet dat zij beantwoorden aan de voor deze instanties geldende criteria; dat andere onafhankelijke gespecialiseerde instanties kunnen worden aangemeld wanneer zij aan dezelfde criteria voldoen;

Overwegende dat de interoperabiliteit van het transeuropees net voor het hoge-snelheidsspoorwegsysteem een communautaire dimensie heeft; dat de afzonderlijke Lid-Staten niet in staat zijn de nodige maatregelen te treffen om deze interoperabiliteit tot stand te brengen; dat bijgevolg, uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel, op communautair niveau actie moet worden ondernomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Deze richtlijn beoogt in overeenstemming met de artikelen 129 B en 129 C van het Verdrag de voorwaar-

den vast te stellen waaraan moet worden voldaan om op het grondgebied van de Gemeenschap de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem zoals omschreven in bijlage I te verwezenlijken.

2. Deze voorwaarden betreffen het ontwerp, de bouw, de inrichting en de exploitatie van de infrastructuur en het rollend materieel die bijdragen tot de werking van dit systeem en die na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn in gebruik zullen worden genomen.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) *transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem*, het in bijlage I beschreven geheel dat wordt gevormd door de spoorweginfrastructuur, met inbegrip van de lijnen en de vaste installaties, van het transeuropese vervoersnet, die speciaal is aangelegd of ingericht om met grote snelheid te worden bereden, alsmede door het rollend materieel dat speciaal is ontworpen om op deze infrastructuur te rijden;
- b) *interoperabiliteit*, de geschiktheid van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem voor een veilig en ononderbroken verkeer van hoge-snelheidstreinen, waarbij de gespecificeerde prestaties worden geleverd. Deze geschiktheid berust op het geheel aan wettelijke, technische en operationele voorwaarden die moeten worden vervuld om aan de essentiële eisen te voldoen;
- c) *substelsysteem*, het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem wordt, zoals in bijlage II aangegeven, onderverdeeld in structurele of functionele subsystemen waarvoor essentiële eisen moeten worden gedefinieerd;
- d) *interoperabiliteitsonderdeel*, een basiscomponent, groep componenten, deel van een samenstel of volledig samenstel van materieel die deel uitmaken of bestemd zijn om deel uit te maken van een subsysteem en waarvan de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem direct of indirect afhankelijk is;
- e) *essentiële eisen*, het geheel van de in bijlage III omschreven voorwaarden waaraan het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, de subsystemen en de interoperabiliteitsonderdelen moeten voldoen;
- f) *Europese specificatie*, een gemeenschappelijke technische specificatie, een Europese technische goedkeuring of een nationale norm waarin een Europese norm is omgezet, zoals gedefinieerd in artikel 1, punten 8 tot en met 12, van Richtlijn 93/38/EEG;
- g) *technische specificatie inzake interoperabiliteit*, hierna genoemd „TSI”, de specificatie die voor elk subsysteem geldt teneinde aan de essentiële eisen te voldoen door de noodzakelijke onderlinge functionele verbanden tussen de subsystemen van het transeuro-

pees hoge-snelheidsspoorwegsysteem tot stand te brengen en de samenhang daarvan te verzekeren;

- h) *representatieve gemeenschappelijke instantie*, de instantie waarin vertegenwoordigers van de beheerders van de infrastructuur, van de spoorwegondernemingen en van de industrie verenigd zijn en die belast is met de uitwerking van de TSI's. Onder „beheerders van de infrastructuur” worden de beheerders verstaan die genoemd worden in de artikelen 3 en 7 van Richtlijn 91/440/EEG;
- i) *aangemelde instanties*, de instanties die belast zijn met de beoordeling van de overeenstemming of de geschiktheid voor het gebruik van de interoperabiliteitsonderdelen of met het onderzoek ten behoeve van de EG-verificatieprocedure van de subsystemen.

Artikel 3

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de voorschriften, voor elk subsysteem, inzake parameters, interoperabiliteitsonderdelen, interfaces en procedures, alsmede op de voorwaarden voor algemene samenhang van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, die noodzakelijk zijn om de interoperabiliteit te verwezenlijken.

2. De bepalingen van deze richtlijn gelden onverminderd andere relevante communautaire bepalingen. In het geval van de interoperabiliteitsonderdelen kan het echter voor het voldoen aan de essentiële eisen van deze richtlijn noodzakelijk zijn gebruik te maken van daartoe vastgestelde bijzondere Europese specificaties.

Artikel 4

1. Het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, de subsystemen en de interoperabiliteitsonderdelen moeten voldoen aan de desbetreffende essentiële eisen.

2. De in artikel 18, lid 4, van Richtlijn 93/38/EEG bedoelde aanvullende technische specificaties die noodzakelijk zijn ter aanvulling van de Europese specificaties of de andere normen die in gebruik zijn in de Gemeenschap, mogen niet in strijd zijn met de essentiële eisen.

HOOFDSTUK II

Technische specificaties inzake interoperabiliteit

Artikel 5

1. Voor elk subsysteem geldt een TSI. Voor de subsystemen betreffende het milieu, de exploitatie of de gebruikers wordt slechts een TSI opgesteld indien zulks noodzakelijk blijkt om de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem te verzekeren op de gebieden infrastructuur, energie, besturing en seingeving en rollend materieel.

2. De subsystemen moeten conform de TSI's zijn; deze conformiteit moet tijdens het gebruik van elk subsysteem voortdurend worden gehandhaafd.

3. In de TSI's worden, indien nodig, met het oog op de totstandbrenging van de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem:

- a) de essentiële eisen voor de subsystemen en hun interfaces vastgelegd;
- b) de in bijlage II, punt 3, beschreven fundamentele parameters vastgesteld die noodzakelijk zijn om aan de essentiële eisen te voldoen;
- c) de voorwaarden vastgesteld waaraan moet worden voldaan om de voor elk van de hierna volgende categorieën lijnen gespecificeerde prestaties te bereiken:
 - speciaal aangelegde hoge-snelheidslijnen,
 - speciaal voor hoge snelheden aangepaste lijnen,
 - speciaal voor hoge snelheden aangepaste lijnen met een specifiek karakter vanwege topografische belemmeringen, het reliëf of de stedelijke bebouwing;
- d) eventuele nadere bepalingen vastgesteld die van toepassing zijn in bepaalde specifieke gevallen;
- e) de interoperabiliteitsonderdelen en interfaces bepaald waarvoor Europese specificaties moeten worden vastgesteld, waaronder de Europese normen die noodzakelijk zijn om de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem met inachtneming van de essentiële eisen tot stand te brengen;
- f) per geval de in Besluit 93/465/EEG opgenomen modules of, in voorkomend geval, de specifieke procedures aangegeven die moeten worden gehanteerd voor de beoordeling van hetzij de overeenstemming, hetzij de geschiktheid voor het gebruik van interoperabiliteitsonderdelen, alsmede de EG-verificatie van de subsystemen.

4. De TSI's vormen geen beletsel voor besluiten van de Lid-Staten over het gebruik van nieuwe of aangepaste infrastructuur voor ander treinverkeer.

5. De naleving van het geheel van de TSI's zorgt ervoor dat een samenhangend transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem tot stand wordt gebracht, dat de samenhang van het bestaande spoorwegnet van elke Lid-Staat op passende wijze onverlet laat.

Artikel 6

1. De ontwerp-TSI's worden in opdracht van de Commissie — welke opdracht wordt bepaald volgens de

procedure van artikel 21, lid 2 — door de representatieve gemeenschappelijke instantie opgesteld. De TSI's worden volgens dezelfde procedure aangenomen en herzien. Zij worden door de Commissie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. De representatieve gemeenschappelijke instantie wordt ermee belast de herziening en de bijwerking van de TSI's voor te bereiden en aanbevelingen ter zake aan het in artikel 21 bedoelde comité te doen, teneinde rekening te houden met de ontwikkeling van de techniek en de maatschappelijke eisen.

3. Bij de opstelling, de aanneming en de herziening van de TSI's wordt rekening gehouden met de te voorzien kosten van de technische oplossingen waarmee aan de TSI's kan worden voldaan, teneinde de meest rendabele oplossingen te bepalen en uit te voeren. Met het oog daarop voegt de representatieve gemeenschappelijke instantie bij elke ontwerp-TSI een evaluatie van de te verwachten kosten en baten van deze technische oplossingen voor alle betrokken exploitanten en economische subjecten.

4. Het in artikel 21 bedoelde comité wordt door de representatieve gemeenschappelijke instantie regelmatig op de hoogte gebracht van de werkzaamheden in verband met het opstellen van de TSI's. Het comité kan ten behoeve van deze instantie de nodige opdrachten of aanbevelingen formuleren betreffende de opzet van de TSI's, op basis van de essentiële eisen, alsmede betreffende de evaluatie van de kosten.

5. Bij de aanneming van elke TSI wordt volgens de procedure van artikel 21, lid 2, de datum vastgesteld waarop deze van kracht wordt.

6. De representatieve gemeenschappelijke instantie vericht haar werkzaamheden op een open en transparante wijze conform de algemene communautaire normalisatieprocedures.

Artikel 7

Het is een Lid-Staat in de volgende gevallen en onder de volgende voorwaarden toegestaan bepaalde TSI's, ook met betrekking tot het rollend materieel, niet toe te passen:

- a) voor een project voor een nieuwe lijn of de aanpassing van een bestaande lijn met het oog op hogesnelheidstreinverkeer, dat zich op het moment van de bekendmaking van deze TSI's in een gevorderd stadium van ontwikkeling bevindt.

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie vooraf in kennis van zijn voornemen af te wijken, brengt haar op de hoogte van de stand van het project en doet haar een dossier toekomen met de TSI's of delen daarvan die hij niet toegepast wenst te zien, de voorzieningen die hij bij de verwezenlijking van het project wil treffen om de uiteindelijke interoperabiliteit daarvan te bevorderen, en de technische, administratieve of economische redenen die deze afwijking rechtvaardigen;

- b) voor een project voor de aanpassing van een bestaande lijn met het oog op hogesnelheidstreinverkeer, wanneer het profiel, de spoorwijdte of de spoorafstand van deze lijn een andere waarde heeft dan die van het grootste deel van het Europese spoorwegnet en wanneer deze lijn geen directe aansluiting heeft op het hoge-snelheidsnet van een andere Lid-Staat dat van het transeuropees hoge-snelheidsnet deel uitmaakt.

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie vooraf in kennis van zijn voornemen af te wijken en doet haar een dossier toekomen met de TSI's of delen daarvan die betrekking hebben op de in de eerste alinea genoemde parameters die hij niet toegepast wenst te zien, de voorzieningen die hij bij de verwezenlijking van het project wil treffen om de uiteindelijke interoperabiliteit daarvan te bevorderen, de overgangsmaatregelen waarmee de compatibiliteit van de exploitatie kan worden gewaarborgd en de technische, administratieve en economische redenen die deze afwijking rechtvaardigen;

- c) voor de projecten voor nieuwe lijnen of aanpassingen van bestaande lijnen met het oog op hogesnelheidstreinverkeer, die op het grondgebied van deze Lid-Staat verwezenlijkt worden, wanneer zijn spoorwegnet is ingesloten of door de zee van het hogesnelheidsspoorwegnet van de rest van de Gemeenschap is afgesloten.

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie vooraf in kennis van zijn voornemen af te wijken en doet haar een dossier toekomen met de onder b), tweede alinea, bedoelde gegevens;

- d) voor een project voor de aanpassing van een bestaande lijn met het oog op hogesnelheidstreinverkeer, wanneer toepassing van de TSI's de economische levensvatbaarheid van het project in het gedrang brengt.

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie vooraf in kennis van zijn voornemen af te wijken en doet haar een dossier toekomen met de TSI's of delen daarvan die hij niet toegepast wenst te zien. De Commissie onderzoekt of de door de Lid-Staat overwogen maatregelen gerechtvaardigd zijn en neemt een besluit volgens de procedure van artikel 21, lid 2.

HOOFDSTUK III

Interoperabiliteitsonderdelen

Artikel 8

De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen opdat de interoperabiliteitsonderdelen:

- alleen op de markt worden gebracht indien zij de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem mogelijk maken door te voldoen aan de essentiële eisen;
- binnen hun toepassingsgebied worden gebruikt overeenkomstig hun bestemming en naar behoren worden geïnstalleerd en onderhouden.

Deze bepalingen vormen geen belemmering voor het op de markt brengen van deze onderdelen voor andere toepassingen, noch voor het gebruik ervan voor conventionele spoorlijnen.

Artikel 9

De Lid-Staten kunnen niet uit hoofde van deze richtlijn het in de handel brengen op hun grondgebied van interoperabiliteitsonderdelen met het oog op het gebruik daarvan voor het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem verbieden, beperken of belemmeren, wanneer deze onderdelen aan de bepalingen van de richtlijn voldoen.

Artikel 10

1. De Lid-Staten beschouwen de interoperabiliteitsonderdelen als conform de desbetreffende essentiële eisen van deze richtlijn, wanneer zij voorzien zijn van de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik, waarvan de elementen zijn aangegeven in bijlage IV.

2. De overeenstemming van een interoperabiliteitsonderdeel met de desbetreffende essentiële eisen wordt getoetst aan de relevante Europese specificaties, indien deze bestaan.

3. De referenties van de Europese specificaties worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

4. De Lid-Staten maken de referenties bekend van de nationale normen waarin Europese normen zijn omgezet.

5. Bij afwezigheid van Europese specificaties en onverminderd artikel 20, lid 5, stellen de Lid-Staten de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis van de voor de toepassing van de essentiële eisen gehanteerde normen en technische specificaties.

Artikel 11

Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van mening is, dat bepaalde Europese specificaties niet aan de essentiële eisen voldoen, kan volgens de procedure van artikel 21,

lid 2, en, wanneer het Europese normen betreft, na overleg met het comité dat is ingesteld bij Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾, worden besloten deze specificaties geheel of gedeeltelijk te verwijderen uit de publicaties waarin zij zijn opgenomen, of ze te wijzigen.

Artikel 12

1. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat een van de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik voorzien interoperabiliteitsonderdeel dat in de handel wordt gebracht en wordt gebruikt overeenkomstig zijn bestemming, de naleving van de essentiële eisen in het gedrang dreigt te brengen, neemt hij alle dienstige maatregelen om het toepassingsgebied van dat onderdeel te beperken, het gebruik ervan te verbieden of het uit de handel te nemen. De Lid-Staat stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van de genomen maatregelen en geeft de redenen van zijn besluit aan, en met name of het gebrek aan conformiteit het gevolg is van:

- het niet voldoen aan de essentiële eisen,
- een gebrekkige toepassing van de Europese specificaties, voor zover de toepassing van deze specificaties wordt aangehaald,
- de ontoereikendheid van de Europese specificaties.

2. De Commissie pleegt zo spoedig mogelijk overleg met de betrokken partijen. Wanneer de Commissie na dit overleg vaststelt dat de maatregel gerechtvaardigd is, stelt zij de Lid-Staat die daartoe het initiatief heeft genomen, alsmede de overige Lid-Staten, onmiddellijk daarvan in kennis. Wanneer de Commissie na dit overleg vaststelt dat de maatregel niet gerechtvaardigd is, stelt zij de Lid-Staat die daartoe het initiatief heeft genomen, alsmede de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde, onmiddellijk daarvan in kennis. Indien de in lid 1 bedoelde beslissing wordt gemotiveerd onder verwijzing naar een leemte in de Europese specificaties, dan wordt de procedure van artikel 11 toegepast.

3. Wanneer een interoperabiliteitsonderdeel dat voorzien is van de EG-verklaring van conformiteit niet conform blijkt te zijn, neemt de bevoegde Lid-Staat passende maatregelen ten aanzien van degene die de verklaring heeft opgesteld en stelt hij de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan in kennis.

4. De Commissie ziet erop toe dat de Lid-Staten op de hoogte worden gehouden van het verloop en de resultaten van deze procedure.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

Artikel 13

1. Voor de opstelling van de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik van een interoperabiliteitsonderdeel moet de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde de desbetreffende TSI's hanteren.

2. Wanneer de TSI's dit voorschrijven, wordt de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van een interoperabiliteitsonderdeel uitgevoerd door de aangemelde instantie waarbij de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde daartoe een aanvraag heeft ingediend.

3. Wanneer op interoperabiliteitsonderdelen andere communautaire richtlijnen betreffende andere aspecten van toepassing zijn, geeft de EG-verklaring van conformiteit of geschiktheid voor gebruik aan dat de betrokken interoperabiliteitsonderdelen eveneens aan de eisen van die andere richtlijnen voldoen.

4. Wanneer noch de fabrikant, noch diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde de in de leden 1, 2 en 3 genoemde verplichtingen heeft vervuld, gaan deze verplichtingen over op een ieder die het interoperabiliteitsonderdeel in de handel brengt. Dezelfde verplichtingen gelden, wat deze richtlijn betreft, voor degene die interoperabiliteitsonderdelen van diverse herkomst of delen daarvan assembleert dan wel voor eigen gebruik vervaardigt.

5. Onverminderd het bepaalde in artikel 12:

- a) is, wanneer door een Lid-Staat wordt geconstateerd dat de EG-verklaring van conformiteit ten onrechte is opgesteld, de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde verplicht het betrokken interoperabiliteitsonderdeel in overeenstemming te brengen en een einde te maken aan de inbreuk overeenkomstig de door die Lid-Staat gestelde voorwaarden;
- b) moet, wanneer het betrokken interoperabiliteitsonderdeel niet in overeenstemming wordt gebracht, de Lid-Staat alle passende maatregelen nemen om het in de handel brengen daarvan te beperken of te verbieden of het uit de handel te laten nemen volgens de procedures van artikel 12.

HOOFDSTUK IV

Subsystemen

Artikel 14

Het is aan elke Lid-Staat toestemming te geven voor de ingebruikneming van de zich op zijn grondgebied bevindende of door aldaar gevestigde spoorwegondernemingen, geëxploiteerde subsystemen van structurele aard, die van

het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem deel uitmaken.

Te dien einde nemen de Lid-Staten alle dienstige maatregelen opdat deze subsystemen alleen in gebruik kunnen worden genomen indien zij zodanig zijn ontworpen, geconstrueerd en geïnstalleerd en/of zodanig worden geëxploiteerd dat de inachtneming van de desbetreffende essentiële eisen niet in het gedrang komt wanneer zij in het hoge-snelheidsspoorwegsysteem worden opgenomen.

Artikel 15

Onverminderd artikel 19 kunnen de Lid-Staten niet uit hoofde van deze richtlijn de constructie, de ingebruikneming en de exploitatie op hun grondgebied van subsystemen van structurele aard die deel uitmaken van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem en die aan de essentiële eisen voldoen, verbieden, beperken of belemmeren.

Artikel 16

1. De Lid-Staten beschouwen de van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem deel uitmakende subsystemen van structurele aard die zijn voorzien van de EG-keuringsverklaring als interoperabel en conform de desbetreffende essentiële eisen.

2. De verificatie van de interoperabiliteit, met inachtneming van de essentiële eisen, van een subsysteem van structurele aard dat deel uitmaakt van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, geschiedt aan de hand van de TSI's, indien deze bestaan.

3. Bij afwezigheid van TSI's delen de Lid-Staten de overige Lid-Staten en de Commissie de lijst van de voor de toepassing van de essentiële eisen gehanteerde technische voorschriften mede.

Artikel 17

Indien blijkt dat de TSI's niet geheel voldoen aan de essentiële eisen, kan de kwestie op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie aan het in artikel 21 bedoelde comité worden voorgelegd.

Artikel 18

1. Voor de opstelling van de EG-keuringsverklaring moet de aanbestedende dienst of zijn gemachtigde de EG-keuringsprocedure doen inleiden door de aangemelde instantie die hij daartoe heeft gekozen.

2. De taak van de met de EG-keuring van een subsysteem belaste aangemelde instantie begint in het ontwerp-stadium en bestrijkt de gehele constructieperiode tot het stadium van de goedkeuring vóór de ingebruikneming van het subsysteem.

3. De aangemelde instantie is verantwoordelijk voor de samenstelling van het technische dossier waarvan de EG-keuringsverklaring vergezeld moet gaan. Dit technische dossier moet alle nodige documenten betreffende de kenmerken van het subsysteem bevatten, alsmede in voorkomend geval alle stukken waaruit de conformiteit van de interoperabiliteitsonderdelen blijkt. Ook moet het alle gegevens inzake de gebruiksvoorwaarden en -beperkingen, alsmede inzake de voorschriften voor onderhoud, permanent of periodiek toezicht en afregeling bevatten.

Artikel 19

1. Indien een Lid-Staat constateert dat een subsysteem van structurele aard dat voorzien is van de EG-keuringsverklaring, vergezeld van het technische dossier, niet geheel aan de bepalingen van deze richtlijn en met name aan de essentiële eisen voldoet, kan hij verzoeken dat aanvullende keuringen worden uitgevoerd.

2. De Lid-Staat die dit verzoek heeft gedaan, stelt de Commissie onmiddellijk, met opgaaf van redenen, van de gevraagde aanvullende keuringen in kennis. De Commissie leidt onverwijld de procedure van artikel 21, lid 2, in.

HOOFDSTUK V

Aangemelde instanties

Artikel 20

1. De Lid-Staten delen de Commissie en de overige Lid-Staten mee welke instanties met de uitvoering van de procedure voor de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik, bedoeld in artikel 13, en de keuringsprocedure, bedoeld in artikel 18, zijn belast onder vermelding van hun respectieve bevoegdheden.

De Commissie kent deze instanties een identificatienummer toe. De Commissie maakt de lijst van deze instanties met hun respectieve identificatienummer evenals hun bevoegdheden bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en draagt zorg voor de bijwerking van deze lijst.

2. De Lid-Staten moeten de in bijlage VII opgenomen criteria hanteren voor de beoordeling van de aan te melden instanties. De instanties die voldoen aan de beoordelingscriteria welke in de relevante Europese normen zijn opgenomen, worden geacht aan de genoemde criteria te voldoen.

3. Indien een instantie niet meer voldoet aan de criteria van bijlage VII, trekt de betrokken Lid-Staat de

erkenning van die instantie in. Hij brengt de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan onverwijld op de hoogte.

4. Indien een Lid-Staat of de Commissie van oordeel is dat een door een Lid-Staat aangemelde instantie niet voldoet aan de betreffende criteria, wordt de kwestie voorgelegd aan het in artikel 21 bedoelde comité, dat binnen een termijn van drie maanden advies uitbrengt; in het licht van het advies van het comité brengt de Commissie de betrokken Lid-Staat op de hoogte van alle wijzigingen die noodzakelijk zijn, opdat de aangemelde instantie de status die haar is verleend, behoudt.

5. In voorkomend geval gebeurt de coördinatie van de aangemelde instanties overeenkomstig artikel 21, lid 4.

HOOFDSTUK VI

Comité

Artikel 21

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

3. Het comité kan alle kwesties bespreken die betrekking hebben op de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem.

4. Het comité kan in voorkomend geval werkgroepen oprichten om zich te laten assisteren bij de vervulling van zijn taken, met name met het oog op de coördinatie van de aangemelde instanties.

5. Het comité wordt ingesteld zodra onderhavige richtlijn in werking treedt.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 22

Elk krachtens deze richtlijn genomen besluit betreffende de beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van interoperabiliteitsonderdelen en de keuring van subsystemen die deel uitmaken van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem, alsmede elk krachtens de artikelen 11, 12, 17 en 19 genomen besluit wordt nauwkeurig met redenen omkleed. Het wordt zo spoedig mogelijk aan de belanghebbende meegedeeld met vermelding van de rechtsmiddelen die volgens de in de betrokken Lid-Staat geldende wetgeving openstaan, alsmede van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen moeten worden ingesteld.

Artikel 23

1. De Lid-Staten stellen hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in dier voege vast of wijzigen deze

in dier voege dat uiterlijk 30 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn het gebruik van interoperabiliteitsonderdelen en de ingebruikneming en exploitatie van subsystemen die aan deze richtlijn voldoen, zijn toegestaan. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

2. Wanneer de Lid-Staten de in lid 1 bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 24

De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad om de twee jaar een verslag voor over de vorderingen die met de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem zijn gemaakt.

Artikel 25

Deze richtlijn treedt in werking op de eenentwintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 26

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
I. YATES

*BIJLAGE I***HET TRANSEUROPEES HOGE-SNELHEIDSSPOORWEGSYSTEEM****1. Infrastructuur**

- a) De infrastructuren van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem corresponderen met de infrastructuren van de in het kader van de in artikel 129 C van het Verdrag bedoelde richtsnoeren genoemde lijnen van het transeuropees vervoersnet:

- die speciaal zijn aangelegd om met hoge snelheid te worden bereden;
- die speciaal zijn aangepast om met hoge snelheid te worden bereden.

Deze kunnen verbindings- en aansluitingslijnen omvatten, met name verbindingen van nieuwe of voor de hoge snelheid aangepaste lijnen met de stations in de stadscentra, waarvoor bij de snelheden rekening moet worden gehouden met de plaatselijke omstandigheden.

- b) Het hoge-snelheidsnet omvat:

- de speciaal aangelegde hoge-snelheidslijnen, die zijn uitgerust voor snelheden die gewoonlijk ten minste 250 km per uur bedragen;
- de lijnen die speciaal zijn aangepast voor hoge snelheden en die zijn uitgerust voor snelheden van ongeveer 200 km per uur;
- de lijnen die speciaal zijn aangepast voor hoge snelheden en die een specifiek karakter hebben omdat de snelheid per geval moet worden afgestemd op topografische belemmeringen, het reliëf of de stedelijke bebouwing.

2. Rollend materieel

De technologisch geavanceerde hoge-snelheidstreinen moeten zo zijn ontworpen dat een veilige en ononderbroken dienst wordt gegarandeerd:

- bij een snelheid van ten minste 250 km per uur op speciaal aangelegde hoge-snelheidslijnen, waarbij onder geschikte omstandigheden snelheden boven de 300 km per uur kunnen worden bereikt;
- bij een snelheid van ongeveer 200 km per uur op speciaal aangepaste bestaande lijnen;
- bij de hoogst mogelijke snelheid op de overige lijnen.

3. Samenhang van de infrastructuur en het rollend materieel

Voor hoge-snelheidstreindiensten is het noodzakelijk dat de eigenschappen van infrastructuur en rollend materieel uitermate coherent zijn. Van deze samenhang zijn het niveau van de prestaties, de veiligheid, de kwaliteit en de kosten van de diensten afhankelijk.

BIJLAGE II

SUBSYSTEMEN

1. Voor de toepassing van deze richtlijn kan het systeem dat het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem vormt, worden onderverdeeld in subsystemen die overeenstemmen met:
 - 1.1. gebieden van structurele aard:
 - infrastructuur,
 - energie,
 - besturing en seingeving,
 - rollend materieel;
 - 1.2. gebieden van functionele aard:
 - onderhoud,
 - milieu,
 - exploitatie,
 - gebruikers.
2. Voor elk van de subsystemen wordt in de opdrachten die aan de representatieve gemeenschappelijke instantie worden gegeven voor de uitwerking van ontwerpen voor TSI's, de lijst opgenomen van de aspecten die verband houden met de interoperabiliteit.

Volgens artikel 6, lid 1, worden deze opdrachten bepaald overeenkomstig de procedure van artikel 21, lid 2.

De in de opdrachten opgenomen lijst van aspecten die met de interoperabiliteit verband houden, wordt in voorkomend geval door de representatieve gemeenschappelijke instantie gepreciseerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 3, onder e).
3. Overeenkomstig artikel 5, lid 3, onder b), worden met name de volgende elementen beschouwd als fundamentele parameters voor de verwezenlijking van de interoperabiliteit:

FUNDAMENTELE PARAMETERS

- Minimumprofiel van de infrastructuur
- Minimumhoogstralen
- Spoorwijdte
- Maximumkrachten op het spoor
- Minimumlengte van de perrons
- Hoogte van de perrons
- Voedingsspanning
- Geometrie van de bovenleidingen
- Eigenschappen van het ERTMS⁽¹⁾
- Belasting per as
- Maximumlengte van de treinen
- Profiel van het rollend materieel
- Minimale remkarakteristieken
- Elektrische grenskarakteristieken van het rollend materieel
- Mechanische grenskarakteristieken van het rollend materieel
- Exploitatiekarakteristieken in verband met de veiligheid van de treinen
- Grenskarakteristieken in verband met het buitengeluid
- Grenskarakteristieken in verband met externe trillingen
- Grenskarakteristieken in verband met externe elektromagnetische storingen
- Grenskarakteristieken in verband met het binnengeluid
- Grenskarakteristieken in verband met de klimaatregeling
- Karakteristieken in verband met het vervoer van gehandicapten.

⁽¹⁾ European Rail Traffic Management System.

BIJLAGE III

ESSENTIËLE EISEN

1. Algemene eisen

1.1. *Veiligheid*

- 1.1.1. Het ontwerp, de bouw of de fabricage, het onderhoud van en het toezicht op voor de veiligheid kritieke inrichtingen en meer bepaald de bij het treinverkeer betrokken onderdelen moeten de veiligheid waarborgen op het niveau dat beantwoordt aan de voor het net gestelde doelstellingen, ook in de nader omschreven situaties met beperkte werking.
- 1.1.2. De parameters die van invloed zijn op het contact tussen wiel en rail moeten voldoen aan de criteria inzake rijstabiliteit die noodzakelijk zijn om veilig verkeer bij de toegestane maximumsnelheid te waarborgen.
- 1.1.3. De gebruikte inrichtingen moeten tijdens hun gebruiksduur bestand zijn tegen de normale of de nader omschreven uitzonderlijke belastingen. De gevolgen van onverwachte storingen voor de veiligheid moeten met behulp van geschikte middelen worden beperkt.
- 1.1.4. De vaste installaties en het rollend materieel moeten zodanig zijn ontworpen en de gebruikte materialen moeten zodanig zijn gekozen dat bij brand het ontstaan, de verspreiding en de gevolgen van vuur en rook zoveel mogelijk worden beperkt.
- 1.1.5. Inrichtingen die zijn bestemd om door de gebruikers te worden bediend, moeten zodanig zijn ontworpen dat de veiligheid van de gebruikers niet in gevaar wordt gebracht wanneer de inrichtingen worden gebruikt op een wijze die wel te voorzien is maar niet in overeenstemming is met de aangegeven methode.

1.2. *Betrouwbaarheid en beschikbaarheid*

Het toezicht op en het onderhoud van de vaste of mobiele elementen die bij het treinverkeer zijn betrokken, moeten zodanig worden georganiseerd, uitgevoerd en gekwantificeerd dat de werking daarvan in te voorziene omstandigheden in stand wordt gehouden.

1.3. *Gezondheid*

- 1.3.1. De materialen die, bij het beoogde gebruik, de gezondheid van de personen die daartoe toegang hebben, in gevaar kunnen brengen, mogen niet gebruikt worden in de treinen en de spoorweginfrastructuur.
- 1.3.2. Deze materialen moeten zodanig worden gekozen, aangewend en gebruikt dat de emissie van rook of schadelijke en gevaarlijke gassen, met name bij brand, wordt beperkt.

1.4. *Bescherming van het milieu*

- 1.4.1. Bij het ontwerpen van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem moeten de gevolgen voor het milieu van de aanleg en exploitatie van dat systeem worden beoordeeld en in aanmerking worden genomen overeenkomstig de geldende Gemeenschapsbepalingen.
- 1.4.2. De in de treinen en de infrastructuur gebruikte materialen moeten de emissie van rook of voor het milieu gevaarlijke en schadelijke gassen, met name bij brand, voorkomen.
- 1.4.3. Het rollend materieel en de energievoorzieningssystemen moeten zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat zij uit elektromagnetisch oogpunt compatibel zijn met de installaties, voorzieningen en openbare of particuliere netten waarmee zij kunnen interfereren.

1.5. *Technische compatibiliteit*

De technische eigenschappen van de infrastructuur en de vaste installaties moeten onderling en met die van de treinen die op het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem rijden compatibel zijn.

Wanneer het op bepaalde gedeelten van het net moeilijk is om deze technische eigenschappen in acht te nemen, mogen tijdelijke oplossingen, waardoor de compatibiliteit in de toekomst wordt gewaarborgd, ten uitvoer worden gelegd.

2. Bijzondere eisen voor elk subsysteem

2.1. *Infrastructuur*

2.1.1. Veiligheid

Er moeten aangepaste maatregelen worden getroffen om de toegang tot of ongewenste binnendringing in de installaties van spoorlijnen voor hoge-snelheidsverkeer te voorkomen.

Er moeten maatregelen worden getroffen om de gevaren voor personen te beperken, met name in stations waar hoge-snelheidstreinen passeren.

Infrastructuren die voor het publiek toegankelijk zijn, moeten zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat de gevaren voor de veiligheid van personen beperkt zijn (stabiliteit, brand, toegang, ontruiming, perron, enz.).

Er moeten passende maatregelen worden getroffen om rekening te houden met de bijzondere veiligheidsomstandigheden in tunnels met een aanzienlijke lengte.

2.2. *Energie*

2.2.1. Veiligheid

De werking van de energievoorzieningsinstallaties mag de veiligheid van hoge-snelheidstreinen of personen (gebruikers, spoorwegpersoneel, aanwonenden en derden) niet in gevaar brengen.

2.2.2. Bescherming van het milieu

De werking van de energievoorzieningsinstallaties mag geen verstoring van het milieu teweegbrengen die de aangegeven grenzen overschrijdt.

2.2.3. Technische compatibiliteit

De stroomvoorzieningsystemen die op het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem worden gebruikt, moeten:

- de treinen in staat stellen de opgegeven prestaties te verrichten;
- compatibel zijn met de op de treinen gemonteerde stroomafname-inrichtingen.

2.3. *Besturing en seingeving*

2.3.1. Veiligheid

De besturings- en seingevinginstallaties en -handelingen die voor het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem worden gebruikt, moeten treinverkeer mogelijk maken op het veiligheidsniveau dat beantwoordt aan de doelstellingen voor het net.

2.3.2. Technische compatibiliteit

Nieuwe infrastructuren en nieuw rollend materieel voor hoge-snelheidsverkeer die zijn ontwikkeld of gebouwd na de invoering van compatibele besturings- en seinstelsels moeten aan de toepassing van deze systemen worden aangepast.

Besturings- en seingevinginstallaties in de stuurcabine van een trein moeten een normale exploitatie in de opgegeven omstandigheden in het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem mogelijk maken.

2.4. *Rollend materieel*

2.4.1. Veiligheid

De constructie van het rollend materieel en van de verbindingen tussen de rijtuigen moet zodanig zijn ontworpen dat de ruimten voor de reizigers en de bestuurder bij botsing of ontsporing beschermd zijn.

De elektrische uitrusting mag de veilige werking van de besturings- en seingevinginstallaties niet in gevaar brengen.

De remtechnieken en de uitgeoefende krachten moeten compatibel zijn met het ontwerp van de sporen, de kunstwerken en de seinstelsels.

Er moeten maatregelen worden getroffen met betrekking tot de toegang tot onder spanning staande onderdelen, teneinde de veiligheid van personen niet in gevaar te brengen.

Er moeten inrichtingen zijn aangebracht die het mogelijk maken dat de reizigers gevaren melden aan de bestuurder en dat het treinpersoneel bij gevaar in contact kan treden met de bestuurder.

De toegangsdeuren moeten van een systeem voor het openen en sluiten daarvan zijn voorzien dat de veiligheid van de reizigers waarborgt.

Er moet in nooduitgangen en in de aanduiding daarvan zijn voorzien.

Er moeten passende maatregelen worden getroffen om rekening te houden met de bijzondere veiligheidsomstandigheden in tunnels met een aanzienlijke lengte.

Een noodverlichtingssysteem van voldoende sterkte en met voldoende eigen voeding is verplicht aan boord van de treinen.

De treinen moeten zijn voorzien van een geluidsinstallatie waarmee het treinpersoneel en de verkeersleiding berichten kunnen doorgeven aan de passagiers.

2.4.2. Betrouwbaarheid en beschikbaarheid

Het ontwerp van de vitale rij-, tractie-, rem- en besturingsuitrusting moet het mogelijk maken dat de trein in een nader omschreven situatie met beperkte werking de reis voortzet zonder nadelige gevolgen voor de uitrusting die nog functioneert.

2.4.3. Technische compatibiliteit

De elektrische uitrusting moet compatibel zijn met de werking van de besturings- en seingevingssystemen.

De eigenschappen van de stroomafname-inrichtingen moeten het treinverkeer met de verschillende energievoorzieningssystemen van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem mogelijk maken.

De eigenschappen van het rollend materieel moeten het rijden op alle lijnen waarop de exploitatie ervan is gepland, mogelijk maken.

2.5. *Onderhoud*

2.5.1. Gezondheid

De technische installaties en de methoden die in de onderhoudscentra worden toegepast, mogen geen gevaar voor de gezondheid van personen inhouden.

2.5.2. Bescherming van het milieu

De technische installaties en de methoden die in de onderhoudscentra worden toegepast, mogen het toegestane niveau van schadelijke gevolgen voor het omgevingsmilieu niet overschrijden.

2.5.3. Technische compatibiliteit

De onderhoudsinstallaties voor hoge-snelheidstreinen moeten het mogelijk maken op alle treinen de veiligheids-, hygiëne- en comfortbehandelingen te verrichten waarvoor zij zijn ontworpen.

2.6. *Milieu*

2.6.1. Gezondheid

Bij de exploitatie van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem moet worden voldaan aan de voorgeschreven niveaus inzake geluidshinder.

2.6.2. Bescherming van het milieu

De exploitatie van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem mag in de bodem geen trillingsniveau veroorzaken dat ontoelaatbaar is voor de activiteiten en het milieu in de nabijheid van de infrastructuur in normale onderhoudstoestand.

2.7. *Exploitatie*

2.7.1. Veiligheid

Het op elkaar afstemmen van de exploitatievoorschriften van de netten en de kwalificatie van de bestuurders en het treinpersoneel moeten een veilige internationale exploitatie waarborgen.

De periodieke onderhoudsbeurten, de opleiding en de kwalificatie van het onderhoudspersoneel en het kwaliteitsborgingssysteem dat in de onderhoudscentra van de betrokken exploitanten is opgezet, moeten een hoog veiligheidsniveau waarborgen.

2.7.2. Betrouwbaarheid en beschikbaarheid

De periodieke onderhoudsbeurten, de opleiding en de kwalificatie van het onderhoudspersoneel en het kwaliteitsborgingssysteem dat door de betrokken exploitanten in de onderhoudscentra is opgezet, moeten een hoog niveau van betrouwbaarheid en beschikbaarheid van het systeem waarborgen.

2.7.3. Technische compatibiliteit

Het op elkaar afstemmen van de exploitatievoorschriften van de netten, alsmede de kwalificatie van de bestuurders, het treinpersoneel en de verkeersleiding moeten de doeltreffendheid van de exploitatie op het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem waarborgen.

BIJLAGE IV

INTEROPERABILITEITSONDERDELEN

EG-verklaring

— van conformiteit

— van geschiktheid voor gebruik

1. *Interoperabiliteitsonderdelen*

De EG-verklaring geldt voor de in artikel 3 bedoelde interoperabiliteitsonderdelen die van belang zijn voor de interoperabiliteit van het transeuropees hoge-snelheidsspoorwegsysteem. Deze interoperabiliteitsonderdelen kunnen de vorm aannemen van:

1.1. onderdelen voor algemeen gebruik.

Dit zijn onderdelen die niet specifiek zijn ontworpen voor het spoorwegsysteem en die in ongewijzigde vorm voor andere toepassingen kunnen worden gebruikt;

1.2. onderdelen voor algemeen gebruik met specifieke eigenschappen.

Dit zijn onderdelen die niet specifiek voor het spoorwegsysteem zijn ontworpen, maar die specifieke prestaties moeten leveren bij gebruik in de spoorwegsector;

1.3. specifieke onderdelen.

Dit zijn onderdelen die specifiek zijn ontworpen voor spoorwegtoepassingen.

2. *Toepassingsgebied*

De EG-verklaring heeft betrekking op:

- hetzij de beoordeling, door (een) aangemelde instantie(s), van de intrinsieke conformiteit van een op zichzelf beschouwd interoperabiliteitsdeel met de technische specificaties waaraan het moet voldoen;
- hetzij de beoordeling/waardering, door (een) aangemelde instantie(s), van de geschiktheid voor gebruik van een binnen de spoorwegsector beschouwd interoperabiliteitsdeel, met name wanneer dit van belang is voor interfaces, aan de hand van de technische specificaties, in het bijzonder van functionele aard, waarvan de inachtneming moet worden nagegaan.

Bij de beoordelingsprocedures die door de aangemelde instanties zowel in het ontwerp- als in het produktiestadium worden gevolgd, wordt gebruik gemaakt van de in Besluit 90/683/EEG opgenomen modules volgens de voorschriften van de TSI.

3. *Inhoud van de EG-verklaring*

De EG-verklaring van conformiteit of van geschiktheid voor gebruik, alsmede de bijgevoegde documenten, moeten gedateerd en ondertekend worden.

Deze verklaring moet worden opgesteld in dezelfde taal als de handleiding en moet de volgende gegevens bevatten:

- de referenties van de richtlijn;
- naam en adres van de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde (firmanaam en volledig adres en, wanneer het een gemachtigde betreft, ook de firmanaam van de fabrikant of constructeur);
- beschrijving van het interoperabiliteitsdeel (merk, type, enz.);
- omschrijving van de voor de opstelling van de verklaring van conformiteit, respectievelijk geschiktheid voor gebruik, gevolgde procedure (artikel 13);
- alle relevante beschrijvingen waaraan het interoperabiliteitsdeel beantwoordt en met name de gebruiksvoorwaarden;
- naam en adres van de aangemelde instantie(s) die is (zijn) betrokken bij de voor de beoordeling van de conformiteit, respectievelijk de geschiktheid voor gebruik, gevolgde procedure en datum van het onderzoekcertificaat, in voorkomend geval met vermelding van de geldigheidsduur en van de voorwaarden waaronder het certificaat geldig is;
- in voorkomend geval, de referentie van de Europese specificaties;
- de identiteit van de ondertekenaar aan wie de bevoegdheid is verleend om, namens de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde, verplichtingen aan te gaan.

*BIJLAGE V***SUBSYSTEMEN****EG-KEURINGSVERKLARING**

De EG-keuringsverklaring en de bijgevoegde documenten moeten gedateerd en ondertekend worden.

Deze verklaring moet in dezelfde taal als die van het technische dossier worden opgesteld en moet de volgende gegevens bevatten:

- de referenties van de richtlijn;
 - naam en adres van de aanbestedende dienst of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde (firmanaam en volledig adres en, wanneer het een gemachtigde betreft, ook de firmanaam van de aanbestedende dienst);
 - een beknopte beschrijving van het subsysteem;
 - naam en adres van de aangemelde instantie die de in artikel 18 bedoelde EG-keuring heeft uitgevoerd;
 - de referenties van de documenten in het technische dossier;
 - alle voorlopige of definitieve relevante bepalingen waaraan het subsysteem moet voldoen, met name, in voorkomend geval, exploitatiebeperkingen of -voorwaarden;
 - de geldigheidsduur van de EG-verklaring, indien deze voorlopig is;
 - de identiteit van de ondertekenaar.
-

BIJLAGE VI

SUBSYSTEMEN

EG-KEURING

1. De EG-keuring is de procedure volgens welke een aangemelde instantie, op verzoek van de aanbestedende dienst of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde, nagaat en verklaart dat een subsysteem:
 - in overeenstemming is met de bepalingen van de richtlijn,
 - in overeenstemming is met de overige wettelijke bepalingen die met inachtneming van het Verdrag worden toegepast, en dat het in gebruik mag worden genomen.
2. De keuring van het subsysteem omvat de volgende stadia:
 - algemeen ontwerp;
 - constructie van het subsysteem, met name de uitvoering van civieltechnische werken, de montage van onderdelen en de afregeling van het geheel;
 - beproeving van het voltooide subsysteem.
3. De voor de EG-keuring verantwoordelijke aangemelde instantie stelt de conformiteitsverklaring op, die bestemd is voor de aanbestedende dienst of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde; deze stelt op zijn beurt de EG-keuringsverklaring op, die bestemd is voor de bevoegde instantie van de Lid-Staat waar het subsysteem geïnstalleerd en/of geëxploiteerd wordt.
4. Het technische dossier bij de keuringsverklaring moet de volgende stukken bevatten:
 - voor infrastructuur: plannen van de werken, processen-verbaal van de oplevering van het grondwerk en de betonwapening, rapporten over de beproeving en de controle van het beton;
 - voor andere subsystemen: algemene en detailplannen zoals die worden uitgevoerd, elektrische en hydraulische schema's, schema's van de besturingscircuits, een beschrijving van de geautomatiseerde systemen, handleidingen voor bediening en onderhoud, enz.;
 - een lijst van de interoperabiliteitsonderdelen, zoals bedoeld in artikel 3, die in het subsysteem zijn verwerkt;
 - kopieën van de EG-verklaringen van conformiteit of geschiktheid voor gebruik, waarvan genoemde onderdelen krachtens artikel 13 voorzien moeten zijn, in voorkomend geval vergezeld van de desbetreffende berekeningen en van een kopie van de processen-verbaal van de proeven en onderzoeken die op basis van de gemeenschappelijke technische specificaties door de aangemelde instanties zijn uitgevoerd;
 - een verklaring van de met de EG-keuring belaste aangemelde instantie, dat het project in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn, vergezeld van de door haar geïssueerde desbetreffende berekeningen, met vermelding van een eventueel tijdens de uitvoering van de werkzaamheden gemaakt voorbehoud dat niet is ingetrokken, en vergezeld van de inspectie- en auditrapporten die zij in het kader van haar opdracht heeft opgesteld, zoals nader aangegeven in de hierna volgende punten 5.3 en 5.4.
5. **Toezicht**
 - 5.1. Het doel van het EG-toezicht is na te gaan of tijdens de totstandbrenging van het subsysteem de uit het technische dossier voortvloeiende verplichtingen zijn vervuld.
 - 5.2. De met het toezicht belaste aangemelde instantie moet permanent toegang hebben tot bouwplaatsen, constructiewerkplaatsen, opslagplaatsen, eventuele lokaties voor prefabricage, beproevingsinstallaties en meer in het algemeen alle plaatsen die zij noodzakelijk acht voor de vervulling van haar taak. De aanbestedende dienst of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde moet haar alle documenten die daarbij van nut kunnen zijn, met name de plannen voor de uitvoering van en de technische documentatie met betrekking tot het subsysteem, toezenden of laten toezenden.
 - 5.3. De met het toezicht belaste aangemelde instantie voert periodiek audits uit om na te gaan of de bepalingen van de richtlijn worden nageleefd, waarna zij een auditverslag voorlegt aan de met de uitvoering belaste bedrijven. Zij kan eisen uitgenodigd te worden voor bepaalde fasen van de werkzaamheden.

- 5.4. Daarnaast kan de aangemelde instantie onaangekondigde bezoeken brengen aan de bouwplaats of de constructiewerkplaatsen. Bij deze bezoeken kan de aangemelde instantie volledige of gedeeltelijke audits uitvoeren. Zij legt een verslag van deze bezoeken en in voorkomend geval een auditverslag voor aan de met de uitvoering belaste bedrijven.
6. Het volledige in punt 4 bedoelde dossier wordt ter staving van de conformiteitsverklaring die is afgegeven door de met de keuring van het bedrijfsklare subsysteem belaste aangemelde instantie, ingediend bij de aanbestedende dienst of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde. Het dossier wordt gevoegd bij de EG-keuringsverklaring die de aanbestedende dienst aan de bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat doet toekomen.

Een kopie van het dossier wordt door de aanbestedende dienst bewaard gedurende de hele levensduur van het subsysteem. Andere Lid-Staten kunnen desgewenst inzage krijgen in het dossier.

7. Iedere aangemelde instantie publiceert periodiek alle relevante informatie over:
- de ontvangen aanvragen om EG-keuringen;
 - de afgegeven conformiteitsverklaringen;
 - de geweigerde conformiteitsverklaringen.
8. De dossiers en briefwisseling met betrekking tot de EG-keuringsprocedures worden gesteld in een officiële taal van de Lid-Staat waar de aanbestedende dienst of zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, dan wel in een door de aanbestedende dienst aanvaarde taal.
-

BIJLAGE VII

DOOR DE LID-STATEN IN ACHT TE NEMEN MINIMUMCRITERIA BIJ DE AANMELDING VAN INSTANTIES

1. De instantie, de directeur daarvan en het met de keuring belaste personeel mogen bij het ontwerp, de fabricage, de constructie, de verkoop of het onderhoud van de interoperabiliteitsonderdelen of subsystemen en bij de exploitatie noch rechtstreeks, noch als gemachtigden optreden. Uitwisseling van technische informatie tussen de fabrikant of constructeur en de instantie wordt door deze bepaling niet uitgesloten.
2. De instantie en het personeel dat met de controle is belast, dienen de proeven met de grootste beroepsintegriteit en technische bekwaamheid uit te voeren. Zij dienen vrij te zijn van elke pressie en beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun beoordeling of de uitkomst van de controle kan beïnvloeden, inzonderheid door personen of groepen die bij de resultaten van de keuring belang hebben.
3. De instantie dient te beschikken over het nodige personeel en de nodige middelen te bezitten om de met de uitvoering van de keuringen verbonden technische en administratieve taken op passende wijze te vervullen; tevens dient de instantie toegang te hebben tot het nodige materiaal voor bijzondere keuringen.
4. Het personeel dat met de controle is belast, dient:
 - een goede technische en vakopleiding te hebben;
 - een voldoende kennis te bezitten van de voorschriften betreffende de controles die het verricht, en voldoende ervaring met deze controles te hebben;
 - de vereiste bekwaamheid te bezitten om op basis van de verrichte controles de nodige verklaringen, processen-verbaal en verslagen op te stellen.
5. De onafhankelijkheid van het personeel dat met de controle wordt belast, dient te zijn gewaarborgd. De bezoldiging van elke functionaris mag niet afhangen van het aantal controles dat hij verricht, noch van de uitslag van de controles.
6. De instantie dient een verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid te sluiten, tenzij deze aansprakelijkheid op basis van het nationale recht door de Staat wordt gedekt, c.q. de controles rechtstreeks door de Lid-Staat worden verricht.
7. Het personeel van de instantie is gebonden door het beroepsgeheim ten aanzien van alles wat het verneemt bij de uitoefening van zijn taken in het kader van deze richtlijn of van de bepalingen van intern recht die daaraan uitvoering geven (behalve tegenover de ter zake bevoegde overheidsinstanties van de Staat waarin de instantie haar werkzaamheden uitoefent).

RICHTLIJN 96/49/EG VAN DE RAAD

van 23 juli 1996

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor in de laatste jaren aanzienlijk is toegenomen en de kans op ongevallen daardoor is gestegen, en dat derhalve maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat dit vervoer plaatsvindt onder optimale veiligheidsvoorwaarden;
- (2) Overwegende dat alle Lid-Staten partij zijn bij het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (Cotif), waarbij de uniforme regelen betreffende de overeenkomst van internationaal spoorwegvervoer van goederen (CIM) zijn neergelegd in aanhangsel B, waarvan bijlage I wordt gevormd door het reglement betreffende het internationale spoorwegvervoer van gevaarlijke goederen (RID), dat zich qua werkingssfeer tot buiten de Gemeenschap uitstrekt;
- (3) Overwegende dat het bovengenoemde verdrag geen betrekking heeft op het binnenlandse vervoer van gevaarlijke goederen per spoor; dat de uniforme toepassing van geharmoniseerde veiligheidsvoorschriften in de gehele Gemeenschap derhalve van belang is; dat dit het best kan worden bereikt door de wetgevingen van de Lid-Staten met het RID op één lijn te brengen;
- (4) Overwegende dat, met eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel, de wetgevingen onderling moeten worden aangepast teneinde een voldoende hoog veiligheidsniveau voor het binnenlandse en het internationale vervoer te waarborgen, de opheffing

van concurrentievervalsingen te bewerkstelligen door het vergemakkelijken van het vrije verkeer van goederen en diensten in de gehele Gemeenschap, en voor samenhang met de andere communautaire bepalingen te zorgen;

- (5) Overwegende dat de bepalingen van de onderhavige richtlijn de door de Gemeenschap en de Lid-Staten in het kader van Agenda 21, hoofdstuk 19, van de Unced-conferentie te Rio de Janeiro in juni 1992 aangegane verbintenis om te streven naar een harmonisatie van de indelingssystemen voor gevaarlijke stoffen, onverlet laten;
- (6) Overwegende dat er nog geen specifieke communautaire wetgeving bestaat inzake de veiligheidsvoorwaarden voor het vervoer per spoor van biologische agentia en genetisch gemodificeerde organismen, ten aanzien waarvan een regeling is vastgesteld in de Richtlijnen 90/219/EEG⁽⁴⁾, 90/220/EEG⁽⁵⁾ en 90/679/EEG⁽⁶⁾;
- (7) Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn van toepassing zijn onverminderd de toepassing van andere communautaire bepalingen op het gebied van de veiligheid van de werknemers en de bescherming van het milieu;
- (8) Overwegende dat de Lid-Staten bijzondere voorschriften moeten kunnen toepassen op het vervoer, over hun grondgebied, van gevaarlijke stoffen per spoor;
- (9) Overwegende dat de Lid-Staten het recht moeten behouden om ten aanzien van het binnenlandse vervoer van gevaarlijke goederen per spoor voorlopig voorschriften toe te passen die beantwoorden aan de aanbevelingen van de Verenigde Naties voor het gecombineerde vervoer van gevaarlijke goederen, voor zover het RID nog niet overeenstemt met deze voorschriften die het gecombineerde vervoer van gevaarlijke goederen horen te vergemakkelijken;
- (10) Overwegende dat elke Lid-Staat het recht moet behouden om het binnenlandse vervoer van

⁽¹⁾ PB nr. C 389 van 31. 12. 1994, blz. 15, en gewijzigd voorstel, ingediend op 3 oktober 1995 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. C 236 van 11. 9. 1995, blz. 36.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 13 juli 1995 (PB nr. C 249 van 25. 9. 1995, blz. 138), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 8 december 1995 (PB nr. C 356 van 30. 12. 1995, blz. 34) en besluit van het Europees Parlement van 16 april 1996 (PB nr. C 141 van 13. 5. 1996, blz. 51).

⁽⁴⁾ PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/51/EG van de Commissie (PB nr. L 297 van 18. 11. 1994, blz. 29).

⁽⁵⁾ PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 15. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/15/EG van de Commissie (PB nr. L 103 van 22. 4. 1994, blz. 20).

⁽⁶⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/30/EG van de Commissie (PB nr. L 155 van 6. 7. 1995, blz. 41).

bepaalde gevaarlijke goederen per spoor te reguleren of te verbieden, uitsluitend om andere redenen dan de veiligheid;

- (11) Overwegende dat rekening moet worden gehouden met de strengere veiligheidsvoorschriften die in de Kanaaltunnel gelden in verband met de bijzondere eigenschappen daarvan, met name het traject en de lengte van de tunnel, en dat de Lid-Staten in vergelijkbare toekomstige situaties vergelijkbare maatregelen moeten kunnen treffen; dat sommige Lid-Staten wegens de omgevingstemperatuur strengere normen inzake het voor het vervoer bestemde materieel moeten kunnen opleggen;
- (12) Overwegende dat er, om rekening te houden met de omvang van de in deze sector vereiste investeringen, een overgangperiode moet worden bepaald zodat de Lid-Staten tijdelijk sommige specifieke nationale bepalingen betreffende de voorwaarden voor de bouw of het gebruik van tanks, houders, verpakkingen of van een noodmaatregelcode kunnen handhaven;
- (13) Overwegende dat de toepassing van nieuwe ontwikkelingen in technologie en industrie niet mag worden belemmerd en dat daartoe in tijdelijke afwijkingen moet worden voorzien;
- (14) Overwegende dat de bepalingen van het RID toestaan overeenkomsten te sluiten waarbij van het RID wordt afgeweken en dat het grote aantal overeenkomsten van deze soort tussen Lid-Staten tot verstoringen in het vrij verstrekken van vervoersdiensten met betrekking tot gevaarlijke goederen leidt; dat door de opneming van de nodige bepalingen in de bijlagen bij deze richtlijn dergelijke afwijkingen overbodig kunnen worden gemaakt; dat in een overgangperiode dient te worden voorzien gedurende welke bestaande overeenkomsten verder door de Lid-Staten mogen worden toegepast;
- (15) Overwegende dat het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor van en naar een derde land is toegestaan voor zover dit plaatsvindt overeenkomstig de RID-bepalingen; dat de Lid-Staten evenwel wat betreft vervoer van en naar republieken van de voormalige Sowjetunie die geen partij zijn bij het Cotif, het recht hebben passende maatregelen te treffen om een zelfde veiligheidsniveau als dat van het RID te garanderen;
- (16) Overwegende dat deze richtlijn snel aan de technische vooruitgang moet kunnen worden aangepast, met name door in het RID vastgestelde nieuwe bepalingen aan te nemen; dat te dien einde een comité moet worden ingesteld en een procedure moet worden vastgesteld voor nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in dit comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op het vervoer per spoor van gevaarlijke goederen binnen of tussen de Lid-Staten. De Lid-Staten kunnen echter het vervoer van gevaarlijke goederen met transportmaterieel dat eigendom is of onder de verantwoordelijkheid valt van de strijdkrachten, uitsluiten van het toepassingsgebied van de richtlijn.
2. De bepalingen van deze richtlijn raken geenszins aan het recht van de Lid-Staten om, met inachtneming van het Gemeenschapsrecht en voor zover de bijlage van deze richtlijn geen voorschriften bevat met betrekking tot de betrokken gebieden, specifieke eisen inzake veiligheid voor het nationale of internationale goederenvervoer per spoor vast te stellen, met name wat betreft:
 - het treinverkeer,
 - de planning van goederenwagens in treinen in het nationale verkeer,
 - de exploitatieregels voor de nevenoperaties van het vervoer, zoals het rangeren of stationeren,
 - de opleiding van het personeel en het beheer van de informatie betreffende de vervoerde gevaarlijke goederen,
 - de bijzondere regels betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen in passagierstreinen.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „RID”, het reglement betreffende het internationale spoorwegvervoer van gevaarlijke goederen, dat als bijlage I is opgenomen in aanhangsel B van het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (Cotif), met inbegrip van de wijzigingen;
- „CIM”, de uniforme regelen betreffende de overeenkomst van internationaal spoorwegvervoer van goederen, opgenomen in aanhangsel B bij het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (Cotif), met inbegrip van de wijzigingen;
- „gevaarlijke goederen”, de stoffen en voorwerpen waarvan het vervoer per spoor krachtens de bijlage bij deze richtlijn verboden is of slechts onder bepaalde voorwaarden is toegestaan;
- „vervoer”: ieder onder de bijlage bij deze richtlijn vallend vervoer van gevaarlijke goederen per spoor dat geheel of gedeeltelijk plaatsvindt op het grondgebied van een Lid-Staat, met inbegrip van het laden en lossen, alsmede het overladen naar en van een andere

vervoerwijze en de in verband met de vervoersvoorwaarden noodzakelijke onderbrekingen van het vervoer, onverminderd de bij de wetgevingen van de Lid-Staten voorgeschreven regeling betreffende de uit deze verrichtingen voortvloeiende verantwoordelijkheid; vervoer dat volledig binnen het terrein van een bedrijf plaatsvindt, valt niet onder deze definitie.

Artikel 3

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 mogen gevaarlijke goederen waarvan het vervoer krachtens de bepalingen van de bijlage bij deze richtlijn is verboden, niet per spoor worden vervoerd.

2. Tenzij in deze richtlijn anders bepaald en onverminderd de regelgeving inzake de toegang van spoorwagondernemingen tot de markt of de regelgeving die in het algemeen op het goederenvervoer per spoor van toepassing is, is het vervoer per spoor van gevaarlijke goederen toegestaan, mits wordt voldaan aan de in de bijlage genoemde voorwaarden.

HOOFDSTUK II

Afwijkingen, beperkingen en ontheffingen

Artikel 4

Iedere Lid-Staat mag voor binnenlands vervoer per spoor op zijn grondgebied de bestaande nationale wettelijke bepalingen inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor, die in overeenstemming zijn met de aanbevelingen van de Verenigde Naties voor het vervoer van gevaarlijke goederen, blijven toepassen totdat de bijlage bij deze richtlijn aan voornoemde aanbevelingen wordt aangepast. Wanneer een Lid-Staat van deze mogelijkheid gebruik maakt, stelt hij de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 5

1. Onverminderd andere communautaire wetgeving behoudt iedere Lid-Staat het recht om, uitsluitend om andere redenen dan de vervoersveiligheid, zoals met name nationale veiligheid of milieubescherming, het vervoer van bepaalde gevaarlijke goederen op zijn grondgebied te reguleren of te verbieden.

2. a) Voor het vervoer via de Kanaaltunnel mogen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk strengere bepalingen vaststellen dan die waarin de bijlage voorziet. Deze bepalingen worden meegedeeld aan de Commissie, die de andere Lid-Staten ervan in kennis stelt.

b) Als een Lid-Staat van mening is dat strengere bepalingen moeten gelden voor het vervoer dat op zijn grondgebied via tunnels met soortgelijke kenmerken als de Kanaaltunnel plaatsvindt, deelt hij dit aan de Commissie mee. De Commissie besluit volgens de procedure van artikel 9 of de tunnel in kwestie vergelijkbare kenmerken vertoont. De door een Lid-Staat vastgestelde bepalingen worden

meegedeeld aan de Commissie, die de andere Lid-Staten ervan in kennis stelt.

c) De Lid-Staten waar de omgevingstemperatuur regelmatig lager is dan -20°C , mogen strengere normen opleggen op het gebied van de bedrijfstemperatuur van het materieel dat bestemd is voor het nationale vervoer van gevaarlijke goederen per spoor op hun grondgebied, totdat in de bijlage van deze richtlijn bepalingen betreffende passende referentietemperaturen voor welbepaalde klimaatzones zijn opgenomen.

3. Wanneer een Lid-Staat naar aanleiding van een ongeluk of een incident van oordeel is dat de geldende veiligheidsvoorschriften kunnen worden verbeterd om de aan het vervoer verbonden risico's verder te beperken en wanneer er een dringende noodzaak bestaat om maatregelen te treffen, stelt hij de Commissie in het stadium van voorbereiding in kennis van de voorgenomen maatregelen. Overeenkomstig de procedure van artikel 9 beoordeelt de Commissie of voor de tenuitvoerlegging van voornoemde maatregelen toestemming moet worden verleend en gedurende welke periode deze maatregelen mogen worden toegepast.

4. De Lid-Staten mogen alle op 31 december 1996 geldende nationale bepalingen handhaven met betrekking tot het vervoer en de verpakking van stoffen die dioxine of furanen bevatten.

Artikel 6

1. Iedere Lid-Staat kan het vervoer per spoor van overeenkomstig de internationale voorschriften inzake vervoer over zee of door de lucht ingedeelde, verpakte en gekenmerkte gevaarlijke goederen op zijn grondgebied toestaan wanneer het vervoer ook een traject over zee of door de lucht omvat.

Wanneer bij een nationaal of internationaal traject vervoer over zee plaatsvindt, kunnen de Lid-Staten bepalingen toepassen als aanvulling op de bijlage, teneinde rekening te houden met de internationale regels voor het vervoer over zee, met inbegrip van de internationale regels voor het vervoer per veerboot.

2. De bepalingen in de bijlage die betrekking hebben op de vorm van de vervoersdocumenten en op het gebruik van talen in aanduidingen en documenten, gelden niet voor vervoer dat beperkt blijft tot het grondgebied van één enkele Lid-Staat. De Lid-Staten kunnen het gebruik van andere dan de in de bijlage genoemde talen toestaan voor vervoer op hun grondgebied.

3. Iedere Lid-Staat kan uitsluitend op zijn grondgebied het gebruik toestaan van vóór 1 januari 1997 gebouwde spoorwagons die niet aan deze richtlijn voldoen, maar waarvan de constructie in overeenstemming is met de tot en met 31 december 1996 geldende nationale bepalingen, mits deze wagons op het vereiste veiligheidsniveau worden gehouden.

4. Iedere Lid-Staat kan de tot en met 31 december 1996 geldende nationale bepalingen inzake de constructie, het gebruik en de voorwaarden voor het vervoer van nieuwe tanks en nieuwe houders, in de zin van klasse 2 van de bijlage bij deze richtlijn, die verschillen van de bepalingen van de bijlage, handhaven totdat verwijzingen naar normen voor de constructie en het gebruik van tanks en houders worden opgenomen in de bijlage met een even bindend karakter als reeds daarin vervatte bepalingen, en uiterlijk tot en met 31 december 1998. Vóór 1 januari 1999 vervaardigde tanks en houders die zodanig worden onderhouden dat de vereiste veiligheidsniveaus in acht worden genomen, mogen onder de oorspronkelijke voorwaarden in gebruik blijven.

5. Iedere Lid-Staat mag ten aanzien van de referentietemperatuur voor het vervoer op zijn grondgebied van vloeibaar gas of mengsels daarvan andere nationale bepalingen handhaven dan die welke in de bijlage zijn opgenomen, totdat er bepalingen betreffende passende referentietemperaturen voor welbepaalde klimaatzones zijn opgenomen in de Europese normen en daarnaar in de bijlage wordt verwezen.

6. Iedere Lid-Staat kan voor vervoer op zijn grondgebied het gebruik van vóór 1 januari 1997 vervaardigde doch niet overeenkomstig de RID-bepalingen gecertificeerde verpakkingen toestaan, mits op de verpakking de fabricagedatum is aangebracht, de verpakking de desbetreffende tests zou kunnen doorstaan waarin was voorzien in de tot en met 31 december 1996 geldende nationale bepalingen, en alle verpakkingen van dat type zodanig worden onderhouden dat de desbetreffende veiligheidsniveaus in acht worden genomen (waarbij zij waar nodig moeten worden getest en geïnspecteerd), overeenkomstig het volgende tijdschema: metalen transportcontainers voor bulkgoederen en metalen vaten met een inhoud van meer dan 50 liter: gedurende een periode van maximaal 15 jaar vanaf de fabricagedatum; andere metalen verpakkingen en alle plastic verpakkingen: gedurende een periode van maximaal vijf jaar vanaf de fabricagedatum, doch uiterlijk tot en met 31 december 1998.

7. Iedere Lid-Staat kan tot en met 31 december 1998 het vervoer op zijn grondgebied van sommige vóór 1 januari 1997 verpakte gevaarlijke goederen toestaan, mits die goederen ingedeeld, verpakt en gekenmerkt zijn overeenkomstig de eisen van de vóór 1 januari 1997 geldende nationale bepalingen.

8. Iedere Lid-Staat kan voor nationaal vervoer per spoor op zijn grondgebied de voorschriften van zijn tot en met 31 december 1996 geldende nationale wetgeving handhaven met betrekking tot het aanbrengen van een noodmaatregelcode, in plaats van het gevaar-identificatienummer volgens de bijlage bij deze richtlijn.

9. Iedere Lid-Staat kan, na raadpleging van de Commissie, voor het vervoer per spoor van kleine hoeveelheden van bepaalde gevaarlijke goederen op zijn grondgebied, met uitzondering van middel- en hoogradioactieve stoffen, minder strenge bepalingen handhaven dan die welke in de bijlage zijn opgenomen.

10. Iedere Lid-Staat kan toestemming geven voor eenmalig vervoer op zijn grondgebied van gevaarlijke goederen of voor vervoer dat verboden is op grond van de bijlage dan wel vervoer dat wordt uitgevoerd onder voorwaarden die verschillen van die in de bijlage.

11. Mits het Gemeenschapsrecht wordt nageleefd, laat deze richtlijn het recht van de Lid-Staten onverlet om na raadpleging van de Commissie toestemming te verlenen om op welbepaalde trajecten van hun grondgebied geregeld vervoer van gevaarlijke goederen te verrichten dat deel uitmaakt van een welbepaald industrieel proces, en dat verboden is op grond van de bepalingen van de bijlage dan wel wordt uitgevoerd onder voorwaarden die verschillen van die in bovengenoemde bijlage wanneer dit vervoer van lokale aard is en onder duidelijk omschreven voorwaarden streng wordt gecontroleerd.

12. Mits de veiligheid daar niet onder lijdt, kan iedere Lid-Staat toestemming verlenen voor tijdelijke afwijkingen van de bepalingen van de bijlage teneinde op zijn grondgebied proefnemingen te kunnen verrichten die nodig zijn om deze bepalingen te kunnen wijzigingen met het oog op de aanpassing ervan aan de technische en industriële ontwikkelingen. De Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de toegestane afwijkingen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten van die afwijkingen in kennis.

De door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op basis van de bijlage overeengekomen tijdelijke afwijkingen moeten in de vorm van een multilaterale overeenkomst aan de bevoegde autoriteiten van alle Lid-Staten worden voorgelegd door de bevoegde autoriteit die het initiatief tot de overeenkomst neemt. De Commissie wordt daarvan in kennis gesteld.

Alle in de eerste twee alinea's bedoelde afwijkingen worden toegepast zonder dat daarbij onderscheid wordt gemaakt naar nationaliteit of vestigingsplaats van de verzender, de vervoerder of de ontvanger, hebben een looptijd van maximaal vijf jaar en zijn niet hernieuwbaar.

13. Iedere Lid-Staat kan uiterlijk tot en met 31 december 1998 bestaande overeenkomsten met andere Lid-Staten blijven toepassen, mits daarbij geen onderscheid naar nationaliteit of vestigingsplaats van de afzender, de vervoerder of de geadresseerde wordt gemaakt. Alle toekomstige afwijkingen moeten voldoen aan lid 12.

(14) Onverminderd het Gemeenschapsrecht tast deze richtlijn niet het recht van de Lid-Staten aan om na raadpleging van de Commissie toe te staan dat voor het lokaal vervoer van gevaarlijke goederen over korte afstand binnen haven- of luchthavengebieden of industrieterreinen minder strenge voorschriften gelden dan die in de bijlage.

Artikel 7

1. Behoudens nationale of communautaire bepalingen inzake de toegang tot de markt, is het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor tussen het grondgebied van de Gemeenschap en derde landen toegestaan, indien

het in overeenstemming is met de voorschriften van het RID.

2. Deze richtlijn laat het recht van de Lid-Staten onverlet om voor hun grondgebied, na kennisgeving aan de Commissie, regelingen vast te stellen met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor van en naar de republieken van de voormalige Sowjetunie die geen partij zijn bij het Cotif. Deze regelingen gelden alleen voor in een niet-Cotif-Staat toegelaten vervoer met spoorwegwagons van gevaarlijke goederen (in colli, in bulk of in containers). Door passende maatregelen en voorschriften garanderen de Lid-Staten de handhaving van een zelfde veiligheidsniveau als dat van het RID. Voor bepaalde Lid-Staten gelden de in dit lid bedoelde bepalingen alleen voor ketelwagens.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 8

De wijzigingen die nodig zijn om de bijlage aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang op de door deze richtlijn bestreken gebieden, met name teneinde rekening te houden met wijzigingen van het RID, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 9.

Artikel 9

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor het vervoer van gevaarlijke goederen, ingesteld bij artikel 9 van Richtlijn 94/55/EG⁽¹⁾, hierna „comité” te noemen, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en vergezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten

gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 10

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
I. YATES

⁽¹⁾ PB nr. L 319 van 12. 12. 1994, blz. 7.

BIJLAGE

Reglement betreffende het internationale spoorwegvervoer van gevaarlijke goederen (RID), zoals dat met ingang van 1 januari 1995 van toepassing is, met dien verstande dat de woorden „overeenkomstsluitende partij” en „de staten of de spoorwegen” worden vervangen door „Lid-Staat”

NB: De verschillende versies in de officiële talen van de Gemeenschap worden gepubliceerd zodra er een gecodificeerde tekst in die talen is opgesteld.

*

* *

In deze bijlage wordt onder een „vrachtbrief” een CIM-vrachtbrief voor internationaal vervoer verstaan; de Lid-Staten behouden echter het recht om voor niet onder de CIM vallend vervoer andere gelijkwaardige documenten te gebruiken. Voorts doet het gebruik van de term „ADR” onder randnummer 15 van deze bijlage geen afbreuk aan het recht van de Lid-Staten om in het nationale verkeer het kangoeroevervoer toe te staan van wegvoertuigen die voldoen aan de nationale bepalingen die ter uitvoering van Richtlijn 94/55/EG zijn vastgesteld.

RICHTLIJN 96/50/EG VAN DE RAAD

van 23 juli 1996

betreffende de harmonisatie van de voorwaarden voor de afgifte van nationale vaarbewijzen voor binnenvaartuigen welke bij het goederen- en personenvervoer in de Gemeenschap gebruikt worden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende dat er gemeenschappelijke bepalingen moeten worden ingevoerd betreffende het besturen van binnenvaartuigen op de binnenwateren van de Gemeenschap en dat een eerste stap in deze richting is gezet met Richtlijn 91/672/EEG van de Raad van 16 december 1991 inzake de wederzijdse erkenning van de nationale vaarbewijzen voor het besturen van schepen in het goederen- en personenvervoer over de binnenwateren⁽⁴⁾;

Overwegende dat, in verband met de verschillen in de nationale wetgevingen op het punt van de voorwaarden voor de afgifte van vaarbewijzen voor binnenvaartuigen en de noodzaak om de veiligheidseisen in de binnenvaartsector geleidelijk aan te scherpen, er communautaire voorschriften voor de afgifte van deze vaarbewijzen moeten worden vastgesteld om aan eventuele concurrentiedistorsies het hoofd te bieden;

Overwegende dat het, tot waarborging van de vereiste uniformiteit en doorzichtigheid, wenselijk is dat de Gemeenschap een model vaststelt voor één enkel nationaal vaarbewijs, dat door alle Lid-Staten erkend wordt en niet behoeft te worden ingewisseld, waarbij met het oog op het subsidiariteitsbeginsel de verantwoordelijkheid voor de afgifte van dit vaarbewijs aan de Lid-Staten zelf wordt overgelaten;

Overwegende dat er op nationale binnenwateren die niet met het waterwegennet van een andere Lid-Staat in verbinding staan geen sprake van internationale concurrentie is en dat er derhalve geen reden bestaat de in de

onderhavige richtlijn bedoelde gemeenschappelijke bepalingen voor de afgifte van vaarbewijzen ook hier verplicht te stellen;

Overwegende dat deze gemeenschappelijke bepalingen vooral tot doel moeten hebben de scheepvaart veiliger te maken en de mens beter te beschermen; dat het hiertoe absoluut noodzakelijk is dat met deze bepalingen minimumeisen worden vastgesteld waaraan de aanvrager dient te voldoen om het vaarbewijs voor de binnenvaart te kunnen verkrijgen;

Overwegende dat er ten minste voorwaarden moeten worden gesteld met betrekking tot de minimaal vereiste leeftijd voor het besturen van een vaartuig, de lichamelijke en geestelijke geschiktheid van de aanvrager en diens beroepservaring en vakkennis op bepaalde met het besturen van een vaartuig samenhangende gebieden; dat de Lid-Staten omwille van de veiligheid van het vaartuig en de zich aan boord bevindende personen met name voor de bekendheid met bepaalde plaatselijke situaties aanvullende eisen kunnen stellen; dat aanvullende vakkennis vereist is voor het besturen van een vaartuig met behulp van radar of voor het besturen van een passagiersvaartuig;

Overwegende dat er in geschikte procedures voor de aanpassing van de bijlagen van de onderhavige richtlijn moet worden voorzien; dat het derhalve juist is de Commissie bij de aanpassing van de bijlagen door het in Richtlijn 91/672/EEG bedoelde comité te laten bijstaan,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten stellen op basis van het in bijlage I beschreven communautaire model, overeenkomstig de bepalingen van de onderhavige richtlijn, een vaarbewijs vast voor het besturen van binnenvaartuigen bij het vervoer van goederen en personen, hierna „vaarbewijs” te noemen.

2. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen om het gevaar van vervalsing van de vaarbewijzen te vermijden.

3. Het vaarbewijs wordt overeenkomstig het bepaalde in de onderhavige richtlijn afgegeven door de bevoegde instantie van de Lid-Staten. Hierbij wordt rekening gehouden met de specifieke kenmerken van de in artikel 1 van Richtlijn 91/672/EEG bedoelde waterwegen en vaarbewijzen, namelijk:

⁽¹⁾ PB nr. C 280 van 6. 10. 1994, blz. 5.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 25 januari 1995 (PB nr. C 102 van 24. 4. 1995, blz. 5).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 2 maart 1995 (PB nr. C 68 van 20. 3. 1995, blz. 41), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 8 december 1995 (PB nr. C 356 van 30. 12. 1995, blz. 66) en besluit van het Europees Parlement van 9 mei 1996 (PB nr. C 152 van 27. 5. 1996, blz. 46).

⁽⁴⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1991, blz. 29.

- vaarbewijzen geldig op alle waterwegen van de Lid-Staten met uitzondering van de waterwegen waarop het reglement betreffende het verlenen van Rijnschipperspatenten van toepassing is (groep A);
 - vaarbewijzen geldig op alle waterwegen van de Lid-Staten, met uitzondering van de in bijlage II van Richtlijn 91/672/EEG bedoelde maritieme waterwegen en met uitzondering van de waterwegen waarop het reglement betreffende het verlenen van Rijnschipperspatenten van toepassing is (groep B).
4. Tot groep A of B behorende vaarbewijzen, welke door de Lid-Staten in overeenstemming met het in onderhavige richtlijn bepaalde worden afgegeven, zijn voor alle onder groep A of B vallende waterwegen in de Gemeenschap geldig.
5. Behoudens het bepaalde in artikel 8, lid 2, is het overeenkomstig de herziene Rijnvaartakte afgegeven Rijnschipperspatent op alle waterwegen van de Gemeenschap geldig.
6. In bijlage I van Richtlijn 91/672/EEG genoemde nationale vaarbewijzen die uit hoofde van deze richtlijn wederzijds erkend worden en uiterlijk 18 maanden na de inwerkingtreding van de onderhavige richtlijn zijn afgegeven, blijven zonder inwisselverplichting tot de hierop aangegeven uiterste datum geldig.

Artikel 2

Voor de toepassing van de onderhavige richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „bevoegde instantie”, de instantie die door de Lid-Staat wordt belast met de taak vast te stellen of de aanvrager aan de gestelde eisen voldoet en vervolgens het vaarbewijs af te geven;
- b) „schipper”, persoon die de nodige geschiktheid en kwalificaties bezit om een vaartuig op de waterwegen van de Lid-Staten te besturen en die aan boord het gezag voert;
- c) „lid van de dekbemannings”, een persoon die regelmatig bij de besturing van een binnenvaartuig betrokken is en aan het roer staat.

Artikel 3

1. De onderhavige richtlijn geldt voor schippers van alle typen binnenvaartuigen: motorschepen, sleep- en duwbotten, aken, duwbotten (duwvaart in konvooi en als gekoppeld samenstel), die voor het vervoer van goederen of personen zijn bestemd, met uitzondering van:
- schippers van voor het vervoer van goederen bestemde vaartuigen met een lengte van minder dan 20 m;
 - schippers van voor het vervoer van passagiers bestemde vaartuigen die, naast de bemanning, niet meer dan twaalf personen vervoeren.
2. Een Lid-Staat kan, na overleg met de Commissie, schippers van vaartuigen die uitsluitend gebruik maken van nationale binnenwateren die niet met het waterwegennet van een andere Lid-Staat in verbinding staan van

de toepassing van deze richtlijn vrijstellen en hun nationale vaarbewijzen afgeven waarvan de voorwaarden voor afgifte kunnen verschillen van die welke in deze richtlijn zijn vastgesteld. Deze nationale vaarbewijzen zijn dan alleen op deze waterwegen geldig.

Artikel 4

1. Ter verkrijging van een vaarbewijs moet de aanvrager aan de in de artikelen 5 tot en met 8 bedoelde minimeisen voldoen. Op het vaarbewijs wordt aangegeven voor welke categorie waterwegen (die van groep A of groep B) de schipper bevoegd is.
2. Door de Lid-Staten afgegeven vaarbewijzen die aan die minimeisen voldoen, worden wederzijds erkend.

Artikel 5

Om voor een vaarbewijs in aanmerking te komen, dient de aanvrager minstens 21 jaar oud te zijn. Niettemin behouden de Lid-Staten de mogelijkheid een vaarbewijs uit te reiken vanaf 18-jarige leeftijd. Voor de erkenning van een in een andere Lid-Staat uitgereikt vaarbewijs van groep A of B kan een Lid-Staat dezelfde eisen inzake minimumleeftijd hanteren als die welke in die Lid-Staat gelden voor de afgifte van een vaarbewijs van dezelfde groep.

Artikel 6

1. De aanvrager dient aan te tonen dat hij de vereiste lichamelijke en geestelijke geschiktheid heeft en moet hiertoe een geneeskundig onderzoek ondergaan bij een door de bevoegde instantie erkende arts. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder gekeken naar gehoor en gezichtsvermogen, naar het kleurenonderscheidingsvermogen, de motoriek van de bovenste en onderste ledematen, alsmede naar de neurologische en psychische gesteldheid van de aanvrager en de toestand van diens hart en bloedvaten.
2. Houders van een vaarbewijs die de 65-jarige leeftijd hebben bereikt, dienen zich, binnen de drie daaropvolgende maanden en verder ieder jaar, aan het in lid 1 bedoelde geneeskundige onderzoek te onderwerpen; de bevoegde instantie tekent op het vaarbewijs aan dat de schipper aan deze verplichting heeft voldaan.

Artikel 7

1. De aanvrager dient te kunnen aantonen dat hij minimaal vier jaar beroepservaring heeft als lid van de dekbemannings van een binnenvaartuig.
2. Om in aanmerking te kunnen worden genomen, moet de beroepservaring door de bevoegde instantie van de Lid-Staat met een aantekening op het persoonlijke dienstboekje worden gevalideerd. Deze ervaring mag op alle waterwegen van de Lid-Staten worden opgedaan. Wat waterwegen betreft die de buitengrens van de Gemeenschap overschrijden, zoals de Donau, de Elbe en de Oder, zal de op alle trajecten van deze waterwegen opgedane ervaring in aanmerking worden genomen.

3. De in lid 1 bedoelde minimumberoepservaring kan met maximaal drie jaar worden verminderd:

- a) wanneer de aanvrager houder is van een door de bevoegde instantie erkend diploma ter afsluiting van een gespecialiseerde binnenvaartopleiding met praktijkstages voor het besturen van een vaartuig; de vermindering mag de duur van de gespecialiseerde opleiding niet te boven gaan; of
- b) wanneer de aanvrager kan aantonen als lid van de dekbemanning beroepservaring op een zeeschip te hebben opgedaan; voor de maximale vermindering met drie jaar moet de aanvrager kunnen aantonen minstens vier jaar ervaring in de zeevaart te hebben.

4. De in lid 1 bedoelde minimumberoepservaring kan met ten hoogste drie jaar worden verminderd wanneer de aanvrager een praktijkexamen heeft afgelegd voor het besturen van een vaartuig; dit vaarbewijs is dan slechts geldig voor vaartuigen waarvan de vaareigenschappen vergelijkbaar zijn met die van het schip waarvoor het praktische examen werd afgelegd.

Artikel 8

1. De aanvrager dient ook met gunstig gevolg een examen af te leggen om aan te tonen dat hij de nodige vakkennis heeft; dit examen dient minstens de in bijlage II, hoofdstuk A, beschreven algemene stof te bestrijken.

2. Onder voorbehoud van raadpleging van de Commissie, kan een Lid-Staat van de schipper verlangen dat hij, voor de vaart op bepaalde waterwegen, met uitzondering van de in bijlage II van Richtlijn 91/672/EEG bedoelde maritieme waterwegen, aan aanvullende eisen inzake bekendheid met de plaatselijke situatie voldoet.

Onder hetzelfde voorbehoud kan een Lid-Staat verlangen dat de schipper van een passagiersvaartuig, waarmee bepaalde trajecten met beperkte manoeuvreerruimte worden bevaren, een diepgaande kennis heeft van specifieke bepalingen betreffende de veiligheid van de passagiers en, in het bijzonder, van bij ongevallen, brand en schipbreuk te volgen procedures.

Artikel 9

1. Om een vaartuig met behulp van radar te mogen besturen, dient de schipper in het bezit te zijn van een speciaal getuigschrift dat door de bevoegde autoriteit is afgegeven als bewijs dat hij met gunstig gevolg een examen over de in bijlage II, hoofdstuk B, genoemde stof heeft afgelegd.

De Lid-Staten erkennen het diploma dat werd afgegeven volgens het reglement inzake de afgifte van diploma's voor het besturen van vaartuigen op de Rijn met behulp van radar.

2. Indien de aanvrager aan de in lid 1 genoemde voorwaarden voldoet, geeft de bevoegde instantie door

middel van een aantekening op het vaarbewijs aan dat de houder bevoegd is tot het besturen van een vaartuig met radar.

Artikel 10

Om een passagiersvaartuig op de binnenwateren van de Lid-Staten te mogen besturen, dient de schipper of een ander lid van de bemanning in het bezit te zijn van een speciaal getuigschrift dat door de bevoegde autoriteit is afgegeven als bewijs dat hij met goed gevolg een examen over de in bijlage II, hoofdstuk C, genoemde stof heeft afgelegd.

Artikel 11

Overeenkomstig de in artikel 12 genoemde procedure kan de Commissie de nodige initiatieven nemen tot aanpassing van het in bijlage I opgenomen model-vaarbewijs en met het oog op de ontwikkeling van de in bijlage II genoemde vakkennis die voor het verkrijgen van het vaarbewijs vereist is.

Artikel 12

1. Voor de toepassing van artikel 11 wordt de Commissie bijgestaan door het bij artikel 7 van Richtlijn 91/672/EEG ingestelde comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn.

b) Indien deze maatregelen evenwel niet in overeenstemming zijn met het door het comité uitgebrachte advies, worden deze onverwijld door de Commissie aan de Raad medegedeeld. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de door haar vastgestelde maatregelen tot maximaal één maand, te rekenen vanaf de datum van deze mededeling, opschorten. De Raad, die met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, kan binnen die termijn een andersluidend besluit nemen.

Artikel 13

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 18 maanden na de inwerkingtreding van deze

richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie onverwijld de tekst mee van de bepalingen die zij op de onder deze richtlijn vallende gebieden vaststellen.

3. De Lid-Staten zijn elkaar bij de toepassing van deze richtlijn zo nodig wederzijds behulpzaam.

Artikel 14

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. YATES

BIJLAGE I

MODEL-VAARBEDIJFS VOOR DE BINNENVAART

(85 × 54 mm — achtergrond lichtblauw)

Het materiaal van de kaart moet voldoen aan ISO-norm 78.10.

VAARBEDIJFS VOOR BINNENVAARTUIGEN: A/B		NEDERLAND	
1. xxx			
2. xxx			
3. 01. 01. 1996 — NL-Amsterdam			
4. 02. 01. 1996			
	6.		
7. #####			
8. AB			
9. R, ton, kW, xx			
10. 01. 01. 2061			
11.	5. xxx		

VAARBEDIJFS VOOR BINNENVAARTUIGEN VOOR HET VERVOER VAN GOEDEREN EN PERSONEN	
1. Naam van de houder	9. — R: radar
2. Voornaam (namen)	— Categorie en capaciteit van het vaar- tuig (ton, kW of aantal passagiers)
3. Datum en plaats van geboorte	10. Datum waarop het vaarbepijfs verloopt
4. Datum van afgifte van het vaarbepijfs	11. Aantekening(en)
5. Nummer van afgifte	Beperking(en)
6. Foto van de houder	
7. Handtekening van de houder	
8. A. Alle waterwegen uitgezonderd de Rijn	
B. Alle waterwegen uitgezonderd mari- tieme waterwegen en de Rijn	
	Model van de Europese Unie

BIJLAGE II

VEREISTE VAKKENNIS VOOR HET VERKRIJGEN VAN HET VAARBEBEIJNIS VOOR
DE BINNENVAART

HOOFDSTUK A

Algemene vakkennis voor het vervoer van goederen en personen

DEEL 1: VAARBEBEIJNIS VAN GROEP A

1. *Navigatie*

- a) Nauwkeurige kennis van de verkeersregels op de binnenwateren en maritieme waterwegen, met name van het Europees Reglement voor binnenlandse waterwegen (Cevni) en de Internationale Bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, inclusief de markering en betoning van waterwegen.
- b) Kennis van de algemene kenmerken van de voornaamste binnenlandse en maritieme waterwegen uit geografisch, hydrografisch, meteorologisch en morfologisch oogpunt.
- c) Zichtnavigatie, waaronder bepaling van de route, peilingen en posities van het vaartuig, nautische drukwerken en publikaties, het gebruik van zeekaarten, navigatiehulpmiddelen en betoningssystemen, procedures voor het controleren van het kompas, basiskennis inzake getijdenwerking.

2. *Hanteren en besturen van het vaartuig*

- a) Besturen van het vaartuig, met inachtneming van het effect van wind, stroming, turbulentie en diepgang met het oog op voldoende drijfvermogen en stabiliteit.
- b) Rol en werking van roer en schroef.
- c) Ankeren en aanleggen in alle omstandigheden.
- d) Manoeuvres in een sluis of haven en manoeuvres bij tegengestelde en oplopende koersen.

3. *Constructie en stabiliteit van het vaartuig*

- a) Kennis van de grondbeginselen van de scheepsbouw, vooral in verband met de veiligheid van passagiers, bemanning en schip.
- b) Elementaire kennis van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van 4 oktober 1982 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen⁽¹⁾.
- c) Elementaire kennis van de hoofdzaken van de scheepsconstructie.
- d) Theoretische kennis van de regels betreffende stabiliteit en drijfvermogen en de praktische toepassing daarvan, met name de bevaarbaarheid.
- e) Aanvullende voorschriften, met name wat betreft aanvullende uitrusting, op maritieme waterwegen.

4. *Machines van het vaartuig*

- a) Elementaire kennis van de constructie en de werking van de scheepsmotoren om ervoor te zorgen dat deze goed functioneren.
- b) Bediening en controle van het functioneren van hoofd- en hulpmotoren en te volgen procedures in geval van nood.

5. *Laden en lossen*

- a) Gebruik van diepgangschalen.
- b) Bepaling van het gewicht van een lading met behulp van de meetbrief.
- c) Laden en lossen van het vaartuig, stuwing van de lading (stuwplan).

⁽¹⁾ PB nr. L 301 van 28. 10. 1982, blz. 1.

6. Gedrag in bijzondere omstandigheden

- a) Basisprincipes van het voorkomen van ongevallen.
- b) Te nemen maatregelen bij averij, aanvaring of stranding, met inbegrip van het dichten van gaten in de scheepsromp.
- c) Gebruik van gereedschap en reddingsmateriaal.
- d) Eerste hulp bij ongelukken.
- e) Brandpreventie en gebruik van brandbestrijdingsinrichtingen en -apparaten.
- f) Voorkomen van vervuiling van de waterwegen.
- g) Bijzondere omstandigheden bij het redden van personen, van het vaartuig en van de lading op maritieme waterwegen, overleven op zee.

DEEL 2: VAARBEWIJS VAN GROEP B*1. Navigatie*

- a) Nauwkeurige kennis van de verkeersregels op de binnenwateren, met name van het Europees Reglement voor binnenlandse waterwegen (Cevni), inclusief de markering en betoning van waterwegen.
- b) Kennis van de algemene kenmerken van de voornaamste binnenlandse waterwegen uit geografisch, hydrografisch, meteorologisch en morfologisch oogpunt.
- c) Routebepaling, nautische drukwerken en publikaties, betoningssystemen.

2. Hanteren en besturen van het vaartuig

- a) Besturen van het vaartuig, met inachtneming van het effect van wind, stroming, turbulentie en diepgang met het oog op voldoende drijfvermogen en stabiliteit.
- b) Rol en werking van roer en schroef.
- c) Ankeren en aanleggen in alle omstandigheden.
- d) Manoeuvres in een sluis of haven en manoeuvres bij tegengestelde en oplopende koersen.

3. Constructie en stabiliteit van het vaartuig

- a) Kennis van de grondbeginselen van de scheepsbouw, vooral in verband met de veiligheid van passagiers, bemanning en schip.
- b) Elementaire kennis van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van 4 oktober 1982 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen.
- c) Elementaire kennis van de hoofdzaken van de scheepsconstructie.
- d) Theoretische kennis van de regels betreffende stabiliteit en drijfvermogen en de praktische toepassing daarvan.

4. Machines van het vaartuig

- a) Elementaire kennis van de constructie en de werking van de scheepsmotoren om ervoor te zorgen dat deze goed functioneren.
- b) Bediening en controle van het functioneren van hoofd- en hulpmotoren en te volgen procedures in geval van nood.

5. Laden en lossen

- a) Gebruik van diepgangschalen.
- b) Bepaling van het gewicht van een lading met behulp van de meetbrief.
- c) Laden en lossen van het vaartuig, stuwning van de lading (stuwplan).

6. *Gedrag in bijzondere omstandigheden*

- a) Basisprincipes van het voorkomen van ongevallen.
- b) Te nemen maatregelen bij averij, aanvaring of stranding, met inbegrip van het dichten van gaten in de scheepsromp.
- c) Gebruik van gereedschap en reddingsmateriaal.
- d) Eerste hulp bij ongelukken.
- e) Brandpreventie en gebruik van brandbestrijdingsinrichtingen en -apparaten.
- f) Voorkomen van vervuiling van de waterwegen.

HOOFDSTUK B

Verplichte aanvullende vakkennis voor het besturen van een vaartuig met behulp van radar

- a) Kennis van de radartheorie: algemene kennis van radiogolven en beginselen van het functioneren van radarapparatuur.
- b) Gebruik van radarapparatuur, interpretatie van beelden op het radarscherm, analyse van de door het apparaat verschaft informatie en kennis van de beperkingen van het werken met radar.
- c) Gebruik van de draaisnelheidsaanwijzer.
- d) Kennis van hetgeen in het Europees Reglement voor binnenlandse waterwegen (Cevni) ten aanzien van het varen op radar wordt bepaald.

HOOFDSTUK C

Verplichte aanvullende vakkennis voor het personenvervoer

- 1. Summiere kennis van de technische voorschriften met betrekking tot de stabiliteit van passagiersschepen in geval van averij, waterdichte schotten, niveau van de grootste diepgang.
 - 2. EHBO.
 - 3. Brandpreventie en brandbestrijdingsinrichtingen.
 - 4. Omgaan met reddingsmiddelen en -materieel.
 - 5. Maatregelen voor de bescherming van passagiers in het algemeen en met name in geval van evacuatie, averij, aanvaring, stranding, brand, explosie of andere panieksituaties.
 - 6. Kennis van de veiligheidsvoorschriften (nooduitgangen, valreep, gebruik van het noodroer).
-

RICHTLIJN 96/51/EG VAN DE RAAD

van 23 juli 1996

tot wijziging van Richtlijn 70/524/EEG betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat bij de toepassing van Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding⁽⁴⁾ is gebleken dat een aantal grondbegrippen moeten worden herzien om er rekening mee te houden dat de gezondheid van mens en dier en het milieu optimaal moeten worden beschermd;
- (2) Overwegende dat is gebleken dat de huidige regeling inzake het gebruik van toevoegingsmiddelen in de diervoeding niet alle nodige veiligheids garanties biedt, onder meer omdat in de Gemeenschap ondeugdelijke imitaties van zoötechnische toevoegingsmiddelen in het verkeer zijn; dat derhalve de vergunning voor dergelijke additieven persoonsgebonden dient te worden gemaakt in die zin dat zij geldt voor de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen van het toevoegingsmiddel waarvoor een communautaire vergunning is verleend;
- (3) Overwegende dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de toevoegingsmiddelen die algemeen en zonder enig gevaar kunnen worden gebruikt bij de vervaardiging van diervoeders, en de met behulp van hoogwaardige technieken bereide toevoegingsmiddelen met een zeer precieze samenstelling; dat derhalve voor het in het verkeer brengen daarvan een persoonsgebonden vergunning vereist moet worden teneinde min of meer conforme en derhalve min of meer deugdelijke imitaties te voorkomen;
- (4) Overwegende dat er, in de vorm van een bijlage bij Richtlijn 70/524/EEG, een lijst moet worden opgesteld van de toevoegingsmiddelen waarvoor de vergunning voor het in het verkeer brengen wordt afgegeven aan één persoon die als enige de betrokken toevoegingsmiddelen in het verkeer mag brengen, alsmede een lijst van de overige toevoegings-

middelen die door eenieder in het verkeer mogen worden gebracht mits zij overeenkomen met de gegevens van de dossiers op grond waarvan een vergunning is verleend;

- (5) Overwegende dat, om Richtlijn 70/524/EEG gemakkelijker te kunnen toepassen, de lijst van definities moet worden aangepast; dat met name het begrip „toevoegingsmiddel” nader moet worden omschreven teneinde ook rekening te houden met het effect van dit produkt op de grondstoffen voor diervoeders, de dierlijke produkten, het welzijn van de dieren en het milieu; dat het aanbeveling verdient om technische hulpmiddelen van de werkingssfeer van Richtlijn 70/524/EEG uit te sluiten voor zover deze stoffen worden gebruikt bij de verwerking van voedermiddelen of diervoeders en geen enkel effect meer hebben op het eindprodukt;
- (6) Overwegende dat het bij micro-organismen die als zodanig in groep „O” zijn toegelaten en die bedoeld zijn om de dierlijke produktie te verbeteren en, met name op de maag- en darmflora in te werken, om levende micro-organismen moet gaan;
- (7) Overwegende dat, wanneer met name vitaminen, sporelementen of kleurstoffen van nature in bepaalde grondstoffen aanwezig zijn, deze niet als toevoegingsmiddelen beschouwd moeten worden, tenzij het produkten betreft die speciaal met zo'n met een toevoegingsmiddel overeenkomende stof zijn verrijkt en derhalve niet beschouwd kunnen worden als grondstoffen die genoemde stoffen van nature bevatten;
- (8) Overwegende dat de in deze richtlijn bedoelde voormengsels geenszins kunnen worden beschouwd als preparaten die vallen onder de aan toevoegingsmiddel gegeven definitie;
- (9) Overwegende dat in de praktijk is gebleken dat grote vertraging werd opgelopen wanneer de vergunning voor de toevoegingsmiddelen bij richtlijn werd verleend; dat deze vertraging bij de omzetting van de richtlijnen in nationaal recht aanleiding kon geven tot concurrentievervalsing en zelfs tot handelsbelemmeringen; dat het dienstig lijkt de vergunning voor toevoegingsmiddelen bij verordening te verlenen teneinde deze situatie te verhelpen;
- (10) Overwegende dat de rapporterende Lid-Staat voor het onderzoek van de dossiers retributies kan heffen; dat het niveau van die retributies dient te worden geharmoniseerd teneinde concurrentiedistorsies te voorkomen; dat deze harmonisatie zal plaatsvinden in het algemene kader van de toekomstige communautaire regelgeving inzake de inning

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 12. 8. 1993, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. C 128 van 9. 5. 1994, blz. 97.⁽³⁾ PB nr. C 52 van 19. 2. 1994, blz. 18.⁽⁴⁾ PB nr. L 270 van 14. 2. 1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/25/EG (PB nr. L 125 van 23. 5. 1996, blz. 35).

van retributies of belastingen op het gebied van de diervoeding; dat dan moet worden nagegaan of het niveau van de retributies niet moet worden gedifferentieerd naargelang het type vergunningsaanvraag of naar gelang van de betrokken groep toevoegingsmiddelen; dat het passend is voor bij voorbeeld het onderzoek van een dossier betreffende groeibevorderende stoffen hogere retributies te heffen dan voor het onderzoek van een dossier betreffende vitamines; dat het juist is voor het onderzoek van een dossier betreffende zeer eenvoudige technologische toevoegingsmiddelen geen retributie te heffen; dat de retributie aan de rapporterende Lid-Staat moet worden betaald op het ogenblik dat het dossier wordt ingediend;

- (11) Overwegende dat, zolang de Raad geen wettelijke bepalingen voor retributies heeft vastgesteld, de rapporterende Lid-Staat de mogelijkheid moet hebben ter zake bepalingen vast te stellen of de wettelijke bepalingen die hij op dat gebied reeds heeft vastgesteld, te handhaven;
- (12) Overwegende dat als tegenprestatie voor de retributies moet worden gegarandeerd dat binnen een bepaald tijdsbestek een besluit zal worden genomen omtrent de aanvraag voor een vergunning om een toevoegingsmiddel in het verkeer te brengen;
- (13) Overwegende dat zekere toevoegingsmiddelen in de diervoeding de menselijke voedselketen kunnen bereiken; dat het noodzakelijk is dat het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding met betrekking tot deze onderwerpen, die een invloed kunnen hebben op de gezondheid van de consument, kan samenwerken met het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding;
- (14) Overwegende dat belangrijke investeringen vereist zijn voor het zoeken naar toevoegingsmiddelen die behoren tot de groep stoffen voor het in de handel brengen waarvan een persoonsgebonden vergunning is vereist; dat de wetenschappelijke gegevens en de informatie in het dossier op basis waarvan de eerste vergunning is verleend, derhalve gedurende een periode van tien jaar dienen te worden beschermd; dat ook de nieuwe gegevens die worden verstrekt met het oog op een vernieuwing of een wijziging van de voorwaarden van de oorspronkelijke vergunning, dienen te worden beschermd gedurende een minder lange periode, die op vijf jaar wordt vastgesteld; dat gedurende deze beschermingsperiodes elke nieuwe aanvrager van een vergunning een dossier moet indienen dat is opgesteld overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 87/153/EEG van de Raad van 16 februari 1987 tot vaststelling van richtsnoeren voor de beoordeling van toevoegingsmiddelen in diervoeding⁽¹⁾, tenzij er tussen de betrokken partijen een vergelijk is over een gezamenlijk gebruik van de gegevens; dat, indien er voor een zelfde toevoegingsmiddel aan verschillende begunstigden een vergunning is verleend, dezen individueel dan wel samen dienen te antwoorden op elk verzoek om wetenschappelijke informatie van de Commissie op straffe van intrekking van de vergunning;
- (15) Overwegende dat, om een einde te maken aan de verschillen tussen de Lid-Staten in verband met de regels inzake het toelaten van in bijlage II opgenomen toevoegingsmiddelen op hun grondgebied, de voorlopige vergunning voor toevoegingsmiddelen die aan een minimum aan voorwaarden voldoen, voor de gehele Gemeenschap moet gelden; dat deze vergunningen definitief worden voor sommige toevoegingsmiddelen of gedurende een periode van tien jaar geldig zijn voor andere toevoegingsmiddelen, wanneer uiterlijk op het moment waarop de voorlopige vergunning is verstrekt, aan alle vergunningsvoorwaarden wordt voldaan;
- (16) Overwegende dat de Lid-Staten, voor vergunningsaanvragen voor in artikel 2, onder aaa) en onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die vóór 1 april 1998 zijn ingediend en waarvoor een voorlopige vergunning vóór 1 oktober 1999 is afgegeven, op hun grondgebied kunnen toestaan dat het toevoegingsmiddel gedurende een periode van ten hoogste vijf jaar te rekenen vanaf de datum waarop de vergunningsverordening is vastgesteld, in de handel wordt gebracht en gebruikt;
- (17) Overwegende dat de Lid-Staten, voor vergunningsaanvragen voor in artikel 2, onder aaa) en onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die ná 1 april 1998 zijn ingediend en waarvoor een voorlopige vergunning vóór 1 oktober 1999 is afgegeven, op hun grondgebied kunnen toestaan dat het toevoegingsmiddel gedurende een periode van ten hoogste vijf jaar te rekenen vanaf de datum waarop de vergunningsverordening is vastgesteld, in de handel wordt gebracht en gebruikt;
- (18) Overwegende dat voor de overschakeling van de oude regeling inzake verlening van vergunningen op de nieuwe een overgangsregeling noodzakelijk is; dat het derhalve noodzakelijk is de inwerkingtreding van de desbetreffende bepalingen te vervroegen;
- (19) Overwegende dat rekening moet worden gehouden met de ontwikkeling van de technieken voor het gebruik van toevoegingsmiddelen; dat derhalve in bepaalde gevallen moet worden voorzien in de mogelijkheid om toevoegingsmiddelen onder bepaalde voorwaarden op een andere wijze toe te dienen dan door bijmenging in diervoeders;
- (20) Overwegende dat, bij de huidige stand van wetenschap en techniek, rekening houdend met de controlemiddelen, niet moet worden toegestaan antibiotica, coccidiostatica, en andere geneeskrachtige stoffen en groeibevorderende stoffen te gebruiken met een andere wijze van toediening dan bijmenging in diervoeders;
- (21) Overwegende dat de monografie van zoötechnische toevoegingsmiddelen niet meer zou mogen worden

⁽¹⁾ PB nr. L 64 van 7. 3. 1987, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/11/EG van de Commissie (PB nr. L 106 van 11. 5. 1995, blz. 23).

gepubliceerd; dat in de plaats daarvan een signalement van de betrokken toevoegingsmiddelen gepubliceerd moet worden teneinde de identificatie ervan bij controles te vergemakkelijken;

- (22) Overwegende dat aan de nationale instanties een standaardmonster ter beschikking moet worden gesteld, teneinde hen in staat te stellen controles te verrichten;
- (23) Overwegende dat het verboden is om toevoegingsmiddelen die respectievelijk tot de groepen antibiotica, coccidiostatica, andere geneeskrachtige stoffen en groeibevorderende stoffen behoren, te vermengen met micro-organismen, tenzij dat mengsel in de specifieke vergunning voor het micro-organisme is toegelaten;
- (24) Overwegende dat wegens de intrekking van de bijlagen I en II duidelijkheidshalve en ter wille van de transparantie ieder jaar de lijst moet worden bekendgemaakt van de personen die verantwoordelijk zijn voor het in het verkeer brengen van de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen, de lijst van de producenten die van een persoon aan wie een vergunning is verleend een recht hebben verworven om toevoegingsmiddelen te vervaardigen, alsmede de lijst van alle toegelaten toevoegingsmiddelen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 70/524/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt vervangen door:

„WERKINGSSFEER

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op toevoegingsmiddelen in de diervoeding.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de technische hulpmiddelen die als stof in de verwerking van voedermiddelen of van diervoeders vrijwillig worden gebruikt om tijdens de behandeling of verwerking aan een bepaalde technologische doelstelling te beantwoorden en die kunnen leiden tot de onbedoelde maar technisch onvermijdelijke aanwezigheid van residuen van deze stof of derivaten ervan in het eindprodukt, en op voorwaarde dat deze residuen geen gevaar voor de gezondheid opleveren en geen technologische effecten op het eindprodukt hebben.
3. Voor zover het niet gaat om produkten die speciaal verrijkt zijn met stoffen die met toevoegingsmiddelen overeenstemmen, worden stoffen die van nature aanwezig zijn in voedermiddelen in hun normale samenstelling en die overeenstemmen met een op grond van deze richtlijn toegelaten stof, niet als toevoegingsmiddel beschouwd.”;

2. tussen artikel 1 en artikel 2 wordt de volgende titel ingevoegd:

„DEFINITIES”;

3. artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

- i) letter a) wordt vervangen door:

„a) „toevoegingsmiddelen”: stoffen of preparaten die in diervoeding worden gebruikt teneinde:

- de eigenschappen van de voedermiddelen of van de mengvoeders voor dieren of van de dierlijke produkten gunstig te beïnvloeden, of
- te voldoen aan de voedingsbehoeften van de dieren, of de dierlijke productie te verbeteren, met name door in te werken op de maag- en darmflora of op de verteerbaarheid van de diervoeders, of
- aan de voeding elementen toe te voegen die het makkelijker maken om bijzondere voedingsdoelen te bereiken of tegemoet te komen aan specifieke tijdelijke behoeften inzake voeding bij de dieren, of
- door dierlijke uitwerpselen veroorzaakte hinder te voorkomen of te beperken, of de leefomgeving van de dieren te verbeteren;

aa) „micro-organismen”: kolonie vormende micro-organismen;

aaa) „toevoegingsmiddelen voor het in het verkeer brengen waarvan een persoonsgebonden vergunning vereist is” zoals bedoeld in bijlage C, deel I;

aaaa) „andere toevoegingsmiddelen”: toevoegingsmiddelen voor het in het verkeer brengen waarvan geen persoonsgebonden vergunning vereist is zo als bedoeld in bijlage C, deel II;”;

- ii) letter f) wordt vervangen door:

„f) „voedermiddelen”: de verschillende produkten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, afgeleide produkten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd om hetzij als zodanig, hetzij na verwerking, te worden gebruikt als oraal toe te dienen enkelvoudige diervoeders of voor de bereiding van mengvoeders voor dieren of als dragers in voormengsels;”;

iii) de volgende letters worden toegevoegd:

- „k) „in het verkeer brengen” of „in het verkeer zijn”: het in het bezit hebben van produkten met het oog op de verkoop, met inbegrip van het aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht aan derden, alsmede de verkoop en andere vormen van overdracht zelf;
- l) „persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen”: de natuurlijke of rechtspersoon die de verantwoordelijkheid draagt voor de conformiteit van het toevoegingsmiddel waarvoor een communautaire vergunning is afgegeven, en het in het verkeer brengen ervan.”;

4. de artikelen 3 tot en met 9 worden vervangen door:

„PROCEDURE VOOR HET VERLENEN VAN VERGUNNINGEN VOOR TOEVOEGINGSMIDDELEN

Artikel 3

De Lid-Staten bepalen dat geen enkel toevoegingsmiddel in het verkeer mag worden gebracht zonder dat daartoe een communautaire vergunning is afgegeven. Deze vergunning wordt verleend via een verordening van de Commissie volgens de procedure van artikel 4.

Artikel 3.A

Voor een toevoegingsmiddel wordt slechts een communautaire vergunning afgegeven voor zover het:

- a) bij gebruik in diervoeders één van de in artikel 2, onder a), bedoelde gevolgen heeft;
- b) gelet op de gebruiksvoorwaarden geen ongunstige gevolgen heeft voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu, en de gebruiker niet schaadt doordat het de eigenschappen van de dierlijke produkten wijzigt;
- c) controleerbaar is:
 - als toevoegingsmiddel zelf,
 - in de voormengsels,
 - in de diervoeders, of, in voorkomend geval, in de voedermiddelen;
- d) bij het toegestane gehalte niet kan dienen voor het genezen of voorkomen van dierziekten; dit geldt niet voor toevoegingsmiddelen van de groep „coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen”;
- e) om gegronde redenen in verband met de gezondheid van mens of dier, niet moet worden gereserveerd voor medisch of diergeneeskundig gebruik.

Artikel 4

1. Teneinde de communautaire vergunning voor een stof of een bereiding als toevoegingsmiddel te

verkrijgen of, wanneer het een reeds toegelaten toevoegingsmiddel betreft, voor elke nieuwe vorm van gebruik daarvan, kiest de aanvrager van de vergunning een Lid-Staat uit om gedurende de onderzoeksprocedure inzake het dossier dat hij overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 87/153/EEG van de Raad van 16 februari 1987 tot vaststelling van richtsnoeren voor de beoordeling van toevoegingsmiddelen in diervoeding(*) heeft samengesteld, te rapporteren. In een derde land gevestigde aanvragers moeten een vertegenwoordiger in de Gemeenschap hebben.

2. De rapporterende Lid-Staat onderzoekt of:

- a) het dossier is samengesteld overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 87/153/EEG;
- b) de stof of de bereiding, op grond van de verstrekte gegevens, lijkt te beantwoorden aan de in artikel 3.A vastgestelde voorwaarden.

3. De aanvrager van de communautaire vergunning zendt de Commissie door bemiddeling van de rapporterende Lid-Staat een aanvraag toe, vergezeld van het dossier, en doet daarvan afschriften toekomen aan de andere Lid-Staten, die de ontvangst onverwijld bevestigen. Deze toezending geschiedt uiterlijk één jaar na de datum van indiening van het dossier van de aanvrager in de rapporterende Lid-Staat, tenzij de aanvraag voorlopig of definitief wordt afgewezen. De rapporterende Lid-Staat stelt de andere Lid-Staten en de Commissie in kennis van de redenen voor de voorlopige of definitieve afwijzing van het dossier.

4. De Lid-Staten beschikken over een termijn van 60 dagen te rekenen vanaf de datum waarop het dossier hun is toegezonden, om te onderzoeken of het dossier is samengesteld overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 87/153/EEG en om, in voorkomend geval, hun schriftelijke opmerkingen mee te delen aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten.

Indien bij het verstrijken van de in lid 4, eerste alinea, genoemde termijn geen enkel bezwaar is gemaakt, beschikt de vertegenwoordiger van de Commissie over een termijn van 30 dagen om de aanvraag voor een vergunning op de agenda van het Permanent Comité voor diervoeders te plaatsen.

5. Indien na raadpleging van het Permanent Comité voor diervoeders, wordt geoordeeld dat de voorschriften met betrekking tot het indienen van het dossier niet zijn nageleefd, stelt een vertegenwoordiger van de Commissie de aanvrager van de communautaire vergunning voor het in het verkeer brengen en de rapporterende Lid-Staat daarvan in kennis; in voorkomend geval moet overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 een nieuwe aanvraag worden ingediend.

6. De Commissie ziet erop toe dat het besluit betreffende de communautaire vergunning om het toevoegingsmiddel in het verkeer te brengen, overeenkomstig de procedure van artikel 23, wordt genomen binnen een termijn van 320 dagen na de

datum waarop de vergunningsaanvraag overeenkomstig lid 4, tweede alinea, voor een eerste onderzoek op de agenda van het Permanent Comité voor diervoeders is geplaatst. Deze termijn wordt evenwel onderbroken wanneer aanvullende gegevens worden gevraagd aan een Lid-Staat in het Permanent Comité voor diervoeders of op verzoek van het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding.

Indien de aanvraag om een communautaire vergunning voor een toevoegingsmiddel wordt afgewezen of is opgeschort, stelt een vertegenwoordiger van de Commissie degene die de vergunning heeft aangevraagd, alsmede de rapporterende Lid-Staat in kennis van de redenen waarom de aanvraag is afgewezen of opgeschort.

(*) PB nr. L 64 van 7. 3. 1987, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/11/EG (PB nr. L 106 van 11. 5. 1995, blz. 23).

Artikel 5

Volgens de procedure van artikel 23 worden de wijzigingen vastgesteld die in Richtlijn 87/153/EEG moeten worden aangebracht:

- op grond van de stand van wetenschap en techniek, en
- rekening houdend met de bepalingen van artikel 9.B, lid 1, artikel 9.C, lid 3, artikel 9.O en artikel 9.Q, lid 5.

Artikel 6

1. De rapporterende Lid-Staat kan een retributie heffen, naar gelang van de groepen toevoegingsmiddelen en de aard van de aangevraagde communautaire vergunning, voor het onderzoek van de dossiers die worden ingediend in verband met in artikel 4, lid 2, artikel 9.B, lid 1, artikel 9.C, lid 3, en artikel 9.G, lid 4, bedoelde verplichtingen. Deze retributie moet worden betaald op het ogenblik dat het dossier wordt ingediend.

2. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, vóór 1 oktober 1999 het bedrag van de in lid 1 bedoelde retributie vast.

Artikel 7

1. De Lid-Staten en de Commissie zien erop toe dat de gegevens waarvan de bekendmaking een schending zou kunnen betekenen van het industriële en het commerciële-eigendomsrecht, vertrouwelijk worden behandeld.

2. Er kan geen aanspraak worden gemaakt op vertrouwelijke behandeling voor:

- de benamingen en de samenstelling van het toevoegingsmiddel,
- de fysisch-chemische en biologische eigenschappen van het toevoegingsmiddel,
- de interpretatie van de farmacologische, toxicologische en ecotoxicologische gegevens van het toevoegingsmiddel,
- de analysemethoden voor de controle van het toevoegingsmiddel zelf, van het toevoegingsmid-

del in de voormengsels en in de voeders, en in voorkomend geval in de grondstoffen,

- de methoden voor de controle op residuen van het toevoegingsmiddel of metabolieten daarvan in dierlijke produkten.

Artikel 7.A

Indien een toevoegingsmiddel bestaat uit genetisch gemodificeerde organismen of dergelijke organismen bevat in de zin van artikel 2, punten 1 en 2, van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu(*), wordt er eenzelfde specifieke milieurisicobeoordeling uitgevoerd als bedoeld in genoemde richtlijn; daartoe moeten de volgende documenten worden opgenomen in het dossier dat overeenkomstig artikel 9.B van de onderhavige richtlijn moet worden voorgelegd, om ervoor te zorgen dat de beginselen als bedoeld in artikel 3.A worden nageleefd:

- een kopie van de schriftelijke toestemming(en) van de bevoegde instantie betreffende de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu, voor onderzoeks- en ontwikkelingsdoeleinden, overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Richtlijn 90/220/EEG, evenals de resultaten van de introductie(s), rekening houdend met het eventuele risico voor mens en milieu;
- het volledige technische dossier met de gegevens die vereist zijn uit hoofde van de bijlagen II en III van Richtlijn 90/220/EEG, alsmede de uit die gegevens resulterende milieurisicobeoordeling; het resultaat van elke voor onderzoeks- of ontwikkelingsdoeleinden verrichte studie.

De artikelen 11 tot en met 18 van Richtlijn 90/220/EG zijn niet van toepassing op toevoegingsmiddelen die uit genetisch gemodificeerde organismen bestaan of deze bevatten.

(*) PB nr. L 117 van 8. 5. 1990, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/15/EG (PB nr. L 103 van 22. 4. 1994, blz. 20).

Artikel 8

1. Het bij Besluit 76/791/EEG van de Commissie(*) ingestelde Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding heeft tot taak de Commissie, wanneer die daarom verzoekt, bij te staan voor elk wetenschappelijk vraagstuk met betrekking tot de toevoegingsmiddelen die in diervoeding worden gebruikt.

2. De rapporterende Lid-Staat zorgt ervoor dat het in artikel 4 bedoelde dossier geheel of gedeeltelijk officieel aan de leden van het in lid 1 bedoelde comité wordt toegezonden wanneer de Commissie daarom verzoekt.

(*) PB nr. L 279 van 9. 10. 1976, blz. 35. Besluit gewijzigd bij Besluit 86/105/EEG (PB nr. L 93 van 8. 4. 1986, blz. 14).

REGELING VAN TOEPASSING OP VERGUNNINGEN
VOOR TOEVOEGINGSMIDDELEN DIE MET EEN
PERSOONSGEBONDEN VERGUNNING IN HET VER-
KEER WORDEN GEBRACHT

Vergunning voor tien jaar

Artikel 9

De in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die voldoen aan de in artikel 3.A genoemde voorwaarden worden toegelaten en opgenomen in hoofdstuk I van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

Voorlopige vergunning voor maximaal vier jaar

Artikel 9.A

1. Wat de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen betreft kan er een voorlopige vergunning op communautair niveau worden verleend voor het gebruik van een nieuw toevoegingsmiddel of een nieuwe toepassing van een reeds toegelaten toevoegingsmiddel, mits aan de onder b), c), d) en e) van artikel 3.A vastgestelde voorwaarden wordt voldaan en op grond van de beschikbare resultaten mag worden aangenomen dat ook aan de onder a) van artikel 3.A vastgestelde voorwaarde wordt voldaan. Deze toevoegingsmiddelen worden opgenomen in hoofdstuk II van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

2. De in lid 1 bedoelde voorlopige vergunning geldt voor ten hoogste vier jaar, vanaf de datum waarop zij van kracht wordt.

Verlenging van de vergunning na tien jaar

Artikel 9.B

1. De communautaire vergunning voor de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen is geldig gedurende tien jaar, te rekenen vanaf de datum waarop de vergunning definitief van kracht wordt, maar de geldigheidsduur kan telkens met tien jaar worden verlengd. Ter verkrijging van een verlenging dient de houder van de vergunning door bemiddeling van de rapporterende Lid-Staat bij de Commissie een verzoek in, vergezeld van een dossier dat voldoet aan de bij Richtlijn 87/153/EEG voor verlenging van de vergunningen voor toevoegingsmiddelen vast te stellen bepalingen. Dit verzoek en het dossier worden ten minste één jaar vóór de datum waarop de vergunning verstrijkt bij de Commissie ingediend, die de ontvangst ervan zo spoedig mogelijk bevestigt. Een kopie van het verzoek om verlenging, vergezeld van het dossier, wordt door de houder van de vergunning door bemiddeling van de rapporterende Lid-Staat officieel toegezonden aan de andere Lid-Staten, die de ontvangst ervan zo spoedig mogelijk bevestigen.

2. Voor het indienen van verlengingsaanvragen zijn de artikelen 3, tweede zin, 3.A, 4, 7 en 7.A van overeenkomstige toepassing.

3. Indien om redenen die niet verwijtbaar zijn aan de houder van de vergunning, geen uitspraak over het verzoek om verlenging kan worden gedaan vóór het verstrijken daarvan, wordt de geldigheidsduur van de vergunning voor het toevoegingsmiddel automatisch verlengd tot het moment waarop de Commissie een uitspraak doet.

BESCHERMING VAN DE GEGEVENS

Artikel 9.C

1. Wat de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen betreft, mogen de wetenschappelijke gegevens en de informatie in het ter verkrijging van de eerste vergunning ingediende oorspronkelijke dossier niet ten behoeve van andere aanvragers gebruikt worden gedurende een periode van tien jaar:

- a) vanaf de datum waarop de eerste via een verordening verleende vergunning voor de in artikel 9.G, lid 1, artikel 9.H, lid 1, en artikel 9.I, lid 1, bedoelde toevoegingsmiddelen van kracht wordt, of
- b) voor de andere toevoegingsmiddelen vanaf de datum waarop de eerste via een verordening verleende vergunning van kracht wordt, of vanaf 1 oktober 1999 indien deze datum eerder valt,

tenzij de aanvrager met de houder van de vergunning is overeengekomen dat die gegevens en die informatie wel mogen worden gebruikt.

Gedurende deze periode mogen echter vergunningen voor het in het verkeer brengen worden verleend aan andere personen dan diegene die verantwoordelijk is voor het de eerste keer in het verkeer brengen van het toevoegingsmiddel, mits aan de voorwaarden van de artikelen 3.A en 4 wordt voldaan.

2. Wanneer over een toevoegingsmiddel waarvoor overeenkomstig artikel 9.A een voorlopige vergunning is afgegeven, aanvullende gegevens worden verstrekt ter verkrijging van een vergunning overeenkomstig artikel 3.A, worden deze gegevens geacht een integrerend onderdeel uit te maken van het oorspronkelijke dossier, zodat de bescherming van deze gegevens komt te vervallen op hetzelfde tijdstip als die van de gegevens van het oorspronkelijke dossier.

3. Na het verstrijken van de termijn van tien jaar van lid 1, mag de Commissie of een Lid-Staat de resultaten van de evaluatie aan de hand van de wetenschappelijke gegevens en de informatie in het dossier waarop de vergunning voor het toevoegingsmiddel berust, geheel of gedeeltelijk gebruiken ten behoeve van een andere aanvrager van een vergunning voor het al toegelaten toevoegingsmiddel.

In dat geval zendt de nieuwe aanvrager via een rapporterende Lid-Staat een aanvraag, vergezeld van een dossier dat beantwoordt aan de in dit verband in Richtlijn 87/153/EEG vast te stellen bepalingen, aan de Commissie, die de ontvangst ervan zo spoedig mogelijk bevestigt. Een afschrift van aanvraag en dossier wordt door de nieuwe aanvrager via een

rapporterende Lid-Staat officieel toegezonden aan de andere Lid-Staten die de ontvangst ervan zo spoedig mogelijk bevestigen.

De bepalingen van de artikelen 3, tweede zin, 3.A, 4, 7 en 7.A zijn van overeenkomstige toepassing.

4. De bepalingen van lid 3 zijn eveneens van toepassing voor het gebruik van de gegevens van een dossier betreffende een toevoegingsmiddel waarvoor de vergunning, op verzoek van de houder van deze vergunning, is ingetrokken.

5. De aanvullende wetenschappelijke gegevens en informatie die nodig zijn om de voorwaarden voor de inschrijving van het toevoegingsmiddel te wijzigen of om de vergunning overeenkomstig artikel 9.B, lid 1, te verlengen, of elk nieuw wetenschappelijk gegeven of informatie die verstrekt is tijdens de periode waarvoor de vergunning voor het toevoegingsmiddel is verleend, mogen de eerste vijf jaar vanaf de datum waarop de vergunning voor een nieuwe vorm van gebruik, of voor verlenging, van kracht wordt, of waarop de nieuwe wetenschappelijke gegevens of informatie zijn ingediend, niet door de Commissie of een Lid-Staat ten behoeve van een andere aanvrager worden gebruikt.

Indien de periode voor de bescherming van de gegevens die is toegekend als gevolg van een wijziging van de inschrijvingsvoorwaarden van een toevoegingsmiddel, vóór het einde van de in lid 1 bedoelde periode verstrijkt, wordt bovenbedoelde periode van vijf jaar verlengd zodat het einde van beide periodes samenvalt.

6. Onverminderd lid 1 moet de aanvrager van een vergunning voor een toevoegingsmiddel als bedoeld in artikel 2, onder aaa), alvorens toxicologische proeven op gewervelde dieren uit te voeren, nagaan of voor het produkt of de werkzame stof daarin niet reeds een vergunning is afgegeven. Zo nodig informeert hij bij de bevoegde instanties van een Lid-Staat of het om hetzelfde produkt of dezelfde werkzame stof gaat als waarvoor reeds vergunning is verleend.

Indien het een reeds toegelaten produkt of werkzame stof betreft, nemen de aanvrager en de eerdere vergunninghouder(s) de nodige stappen om tot een vergelijk over een gezamenlijk gebruik van de informatie te komen, zodat een herhaling van toxicologische proeven op gewervelde dieren wordt voorkomen.

Indien niettemin de aanvrager en de houder(s) van eerdere vergunningen van hetzelfde produkt niet tot een vergelijk over de verdeling van de informatie komen, kunnen de Lid-Staten nationale maatregelen nemen waarbij de aanvrager en de eerdere vergunninghouder(s) die op hun grondgebied zijn gevestigd, worden verplicht de informatie te delen, ter vermijding van herhaling van toxicologische proeven op gewervelde dieren op hun grondgebied; de Lid-Staten stellen ook de voorwaarden voor het gebruik van de informatie vast waarbij zij met de belangen van de betrokkenen rekening houden.

REGELING VAN TOEPASSING OP DE VERGUNNING VOOR DE OVERIGE TOEVOEGINGSMIDDELEN

Vergunning zonder tijdsbeperking

Artikel 9.D

1. De in artikel 2, onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die voldoen aan de in artikel 3.A genoemde voorwaarden, worden toegelaten en opgenomen in hoofdstuk III van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

2. De in artikel 2, onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die vóór 1 april 1998 in bijlage I zijn opgenomen, worden toegelaten en opgenomen in hoofdstuk III van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

Voorlopige vergunning voor maximaal vier of vijf jaar

Artikel 9.E

1. Wat de in artikel 2, onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen betreft, kan er een voorlopige vergunning op communautair niveau worden verleend voor het gebruik van een nieuw toevoegingsmiddel of een nieuwe toepassing van een reeds toegelaten toevoegingsmiddel, mits aan de onder b), c), d) en e) van artikel 3.A vastgestelde voorwaarden wordt voldaan en mag worden aangenomen dat ook aan de onder a) van artikel 3.A vastgestelde voorwaarde is voldaan. Deze toevoegingsmiddelen worden opgenomen in hoofdstuk IV van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

2. De in lid 1 bedoelde voorlopige vergunning geldt voor ten hoogste vier jaar, vanaf de datum waarop zij van kracht wordt.

3. De in artikel 2, onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen, die vóór 1 april 1998 in bijlage II zijn opgenomen kunnen in aanmerking blijven komen voor nationale voorlopige vergunningen; zij worden opgenomen in hoofdstuk IV van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst. De duur van de voorlopige vergunning voor deze toevoegingsmiddelen mag niet langer zijn dan vijf jaar, met inachtneming van de hierboven bedoelde periode van opname in bijlage II.

VOORLOPIGE REGELING VAN TOEPASSING OP VERGUNNINGEN VOOR TOEVOEGINGSMIDDELEN DIE MET EEN PERSOONSGEBONDEN VERGUNNING IN HET VERKEER WORDEN GEBRACHT

Artikel 9.F

In afwijking van artikel 3 staan de Lid-Staten toe dat de in de bijlage B opgenomen toevoegingsmiddelen in het verkeer worden gebracht.

Toevoegingsmiddelen in bijlage I voor 1 januari 1988

Artikel 9.G

1. De in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die vóór 1 januari 1988 in bijlage I zijn opgenomen, worden vanaf 1 april 1998 voorlopig toegelaten en naar bijlage B, hoofdstuk I, overge-

bracht om opnieuw te worden geëvalueerd als toevoegingsmiddel waarvoor een persoonsgebonden vergunning wordt afgegeven aan diegene die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen.

2. Met het oog op de nieuwe evaluatie moet voor de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen vóór 1 oktober 1998 een nieuwe vergunning worden aangevraagd. Deze aanvraag moet door de verantwoordelijke van het dossier op basis van de oude vergunning of door zijn rechthebbende(n), te zamen met de in artikel 9.N bedoelde monografie, respectievelijk het in artikel 9.O bedoelde signalement, via de rapporterende Lid-Staat bij de Commissie worden ingediend; een afschrift wordt toegezonden aan de andere Lid-Staten, die de ontvangst ervan bevestigen.

3. Overeenkomstig de procedure van artikel 23 wordt de voorlopige vergunning voor het toevoegingsmiddel bij verordening ingetrokken en de vermelding ervan in bijlage B, hoofdstuk I, wordt vóór 1 oktober 1999 geschrapt:

- a) indien de in lid 2 vereiste documenten niet binnen de gestelde termijn zijn toegezonden, of
- b) indien na verificatie van de documenten blijkt dat de monografie of het signalement niet in overeenstemming zijn met de gegevens van het dossier op basis waarvan de oorspronkelijke vergunning is verleend.

4. De Lid-Staten zien erop toe dat de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen van een in lid 1 bedoeld toevoegingsmiddel, uiterlijk op 30 september 2000, overeenkomstig artikel 4, het in artikel 4 bedoelde dossier indient met het oog op een nieuwe evaluatie. Wanneer geen dossier wordt ingediend, wordt de vergunning voor het betrokken toevoegingsmiddel bij verordening, overeenkomstig de procedure van artikel 23, ingetrokken en wordt de vermelding ervan in bijlage B, hoofdstuk I, geschrapt.

5. De Commissie doet al het nodige om te bereiken dat de nieuwe evaluatie van de in lid 4 bedoelde dossiers uiterlijk drie jaar na de datum waarop het dossier is ingediend, is voltooid. Volgens de procedure van artikel 23, worden de vergunningen voor de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen:

- a) ingetrokken en worden de vermeldingen in bijlage B, hoofdstuk I, bij verordening geschrapt, of
 - b) voor een periode van tien jaar bij verordening die uiterlijk op 1 oktober 2003 van kracht wordt, vervangen door persoonsgebonden vergunningen en de toevoegingsmiddelen worden opgenomen in hoofdstuk I, van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.
6. De bepalingen van artikel 9.B, lid 3, zijn van overeenkomstige toepassing.

Toevoegingsmiddelen in bijlage I voor 1 april 1998

Artikel 9.H

1. De in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die na 31 december 1987 in bijlage I

zijn opgenomen, worden vanaf 1 april 1998 voorlopig toegelaten en naar bijlage B, hoofdstuk II, overgebracht met het oog op de toelating ervan voor een periode van tien jaar als toevoegingsmiddel dat met een persoonsgebonden vergunning in het verkeer wordt gebracht, overeenkomstig de bepalingen van de leden 2 en 3.

2. Voor de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen moet vóór 1 oktober 1998 een nieuwe vergunning worden aangevraagd. Deze aanvraag moet door de verantwoordelijke van het dossier op basis van de oude vergunning of door zijn rechthebbende(n), te zamen met de in artikel 9.N bedoelde monografie, respectievelijk het in artikel 9.O bedoelde signalement, via de rapporterende Lid-Staat bij de Commissie worden ingediend; een afschrift wordt toegezonden aan de andere Lid-Staten, die de ontvangst ervan bevestigen.

3. De voorlopige vergunningen voor de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen worden, volgens de procedure van artikel 23:

- a) ingetrokken en de vermeldingen in bijlage B, hoofdstuk II, worden bij verordening geschrapt, indien de volgens lid 2 vereiste documenten niet binnen de gestelde termijn zijn toegezonden of indien, na verificatie van deze documenten, blijkt dat de monografie of het signalement niet overeenstemmen met de gegevens in het dossier op basis waarvan de oorspronkelijke vergunning werd verleend, of
- b) bij een verordening die uiterlijk op 1 oktober 1999 van kracht wordt, vervangen door persoonsgebonden vergunningen die voor een periode van tien jaar worden verleend, en de toevoegingsmiddelen worden opgenomen in hoofdstuk I van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

4. De bepalingen van artikel 9.B, lid 3, zijn van overeenkomstige toepassing.

Toevoegingsmiddelen in bijlage II voor 1 april 1998

Artikel 9.I

1. Voor de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen die vóór 1 april 1998 in bijlage II zijn opgenomen, mag de voorlopige nationale vergunning blijven gelden; deze toevoegingsmiddelen worden naar bijlage B, hoofdstuk III, overgebracht met het oog op de toelating ervan als toevoegingsmiddel dat met een persoonsgebonden vergunning in het verkeer wordt gebracht. De geldigheidsduur van de voorlopige vergunning van deze toevoegingsmiddelen mag de vijf jaar niet overschrijden, rekening houdend met de periode van opname in bijlage II.

2. Voor de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen moet vóór 1 oktober 1998 een nieuwe vergunning worden aangevraagd. Deze aanvraag moet door de verantwoordelijke van het dossier op basis van de oude vergunning of door zijn rechthebbende(n), te

zamen met de in artikel 9.N bedoelde monografie, respectievelijk het in artikel 9.O bedoelde signalement, via de rapporterende Lid-Staat bij de Commissie worden ingediend; een afschrift wordt toegezonden aan de andere Lid-Staten, die de ontvangst ervan bevestigen.

3. De voorlopige vergunningen voor de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen worden, volgens de procedure van artikel 23:

- a) ingetrokken en de vermeldingen in bijlage B, hoofdstuk III, worden bij verordening geschrapt, indien de volgens lid 2 vereiste documenten niet binnen de gestelde termijn zijn toegezonden of indien, na verificatie van deze documenten, blijkt dat de monografie of het signalement niet overeenstemmen met de gegevens in het dossier op basis waarvan de oorspronkelijke vergunning werd verleend, of
- b) bij een verordening die uiterlijk op 1 oktober 1999 van kracht wordt, vervangen door persoonsgebonden vergunningen die voor een periode van tien jaar worden verleend, en opgenomen in hoofdstuk II van de in artikel 9.T, onder b), bedoelde lijst.

4. Artikel 9.B, lid 3, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9.J

Vergunningsaanvragen voor het in het verkeer brengen die zijn ingediend tussen 1 april 1998 en 30 september 1999 en waarover de Commissie op die datum nog geen besluit heeft genomen, worden, naar gelang van het geval, onderzocht overeenkomstig de artikelen 3, 3.A, 7, 7.A, 9, 9.A, 9.B, 9.C, 9.D, 9.E, 9.N of 9.O.

DISTRIBUTIE EN GEBRUIK VAN TOEVOEGINGSMIDDELEN

Artikel 9.K

1. De Lid-Staten bepalen dat voor diervoeding uitsluitend de toevoegingsmiddelen waarvoor overeenkomstig deze richtlijn een vergunning is afgegeven, in het verkeer mogen worden gebracht en dat deze uitsluitend onder de in de communautaire vergunningsverordening aangegeven voorwaarden mogen worden gebruikt wanneer zij zijn verwerkt in de diervoeding.

2. In afwijking van lid 1 mogen toevoegingsmiddelen die niet behoren tot een van de groepen „antibiotica”, „coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen” of „groeibevorderende stoffen”, worden gebruikt zonder te zijn verwerkt in de diervoeding, op voorwaarde dat zulks in de vergunning is vermeld.

3. De Lid-Staten zien er met name op toe dat de toevoegingsmiddelen alleen aan voedermiddelen en enkelvoudige diervoeders worden toegevoegd voor zover het gebruik ervan voor dat doel uitdrukkelijk in de vergunning is genoemd.

REGISTRATIE

Artikel 9.L

1. Bij het verlenen van een vergunning voor de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen wordt (worden) aan de voor het in het verkeer brengen verantwoordelijke persoon (personen) (een) inschrijvingsnummer(s) en aan het toevoegingsmiddel een EG-registratienummer toegekend.

2. Bij het verlenen van een vergunning voor de in artikel 2, onder aaaa), bedoelde toevoegingsmiddelen wordt een EG-registratienummer toegekend.

INTREKKING VAN VERGUNNINGEN VOOR TOEVOEGINGSMIDDELEN

Artikel 9.M

De vergunning voor een toevoegingsmiddel wordt bij verordening ingetrokken:

- op verzoek van de voor het in het verkeer brengen van het toevoegingsmiddel verantwoordelijke persoon, indien het gaat om een toevoegingsmiddel als bedoeld in artikel 2, onder aaa);
- indien aan een of meer van de aan de vergunning voor het betrokken toevoegingsmiddel verbonden en in artikel 3.A bedoelde voorwaarden niet langer wordt voldaan;
- indien er geen standaardmonster van het toevoegingsmiddel is verstrekt aan de officiële autoriteiten die daarom verzocht hebben, of het in het verkeer gebrachte toevoegingsmiddel niet overeenkomt met het standaardmonster van het toevoegingsmiddel waarvoor een vergunning is verleend;
- indien er geen referentiemonster van de werkzame stof is verstrekt aan de officiële autoriteiten die daarom verzocht hebben;
- indien de voor het in het verkeer brengen van het toevoegingsmiddel verantwoordelijke persoon niet binnen een bepaalde termijn de door een bevoegd persoon van de Commissie gevraagde informatie verstrekt.

Dit toevoegingsmiddel kan evenwel nog voor een periode van ten hoogste een jaar voor afzetdoeleinden worden toegelaten indien nog ten minste aan de in artikel 3.A, onder b) en c), genoemde voorwaarden wordt voldaan.

MONOGRAFIE EN SIGNALEMENT

Artikel 9.N

1. Overeenkomstig Richtlijn 87/153/EEG zien de Lid-Staten erop toe dat de aanvrager voor de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen een monografie indient.

2. In het kader van de procedure voor het verlenen van een vergunning voor de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen brengt het Permanent Comité voor diervoeders advies uit over de in het kader van het in artikel 4 bedoelde dossier ingediende monografie van het toevoegingsmiddel, eventueel nadat het Comité hierin de nodige wijzigingen heeft laten aanbrengen.

De Commissie keurt het door het Permanent Comité voor diervoeders over de monografie en de daarin aangebrachte wijzigingen uitgebrachte advies goed volgens de procedure van artikel 23.

3. Er kunnen volgens de procedure van lid 2 eveneens monografieën worden goedgekeurd voor andere dan de in lid 1 bedoelde toevoegingsmiddelen.

4. De bevoegde instanties van de Lid-Staten mogen de monografie gebruiken om:

- a) te bepalen of een toevoegingsmiddel waarvoor een vergunning voor het in het verkeer brengen wordt gevraagd, een nieuw produkt is dan wel als een imitatie moet worden beschouwd,
- b) na te gaan of het in het verkeer gebrachte toevoegingsmiddel werkelijk overeenstemt met het toevoegingsmiddel dat is omschreven in het dossier op grond waarvan de communautaire vergunning is verleend.

5. Wijzigingen die achteraf in de monografieën moeten worden aangebracht op grond van technische en wetenschappelijke ontwikkelingen worden volgens de procedure van artikel 23 voor advies voorgelegd aan het Permanent Comité voor diervoeders.

Artikel 9.O

1. Overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 87/153/EEG zien de Lid-Staten erop toe dat de aanvrager een signalement indient met een samenvatting van de kenmerken en eigenschappen van het toevoegingsmiddel. In het geval van de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen of wanneer artikel 9.N, lid 3, wordt toegepast, staat in het signalement een samenvatting van de voornaamste kenmerken en eigenschappen die in de in artikel 9.N bedoelde monografie zijn vermeld.

2. Voor de vaststelling van:

- het signalement,
- de wijzigingen die daarin achteraf worden aangebracht op grond van de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen,

wordt de procedure van artikel 23 gevolgd.

3. Het in lid 1 bedoelde signalement wordt gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* opdat de in dat lid bedoelde toevoegingsmiddelen tijdens een officiële controle gemakkelijker kunnen worden geïdentificeerd.

STANDAARDMONSTER

Artikel 9.P

1. Wat betreft de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen, moet degene die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen, een standaardmonster van de toevoegingsmiddelen met de in de in artikel 9.N bedoelde monografie beschreven kenmerken en eigenschappen, alsmede een referentiemonster van de werkzame stof, ter beschikking

stellen van de nationale controle-instanties van de Lid-Staten die daarom verzoeken.

2. Bij wijziging van de kenmerken of de eigenschappen van een toevoegingsmiddel wordt een nieuw standaardmonster gedeponeerd dat beantwoordt aan de nieuwe monografie van het toevoegingsmiddel.

3. De bepalingen met betrekking tot het deponeren en de bewaring van het standaardmonster worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

MENGSELS EN GEHALTEN AAN TOEVOEGINGSMIDDELEN

Artikel 9.Q

1. De voor bepaalde toevoegingsmiddelen vastgestelde minimum- en maximumgehalten hebben betrekking op volledige diervoeders met een vochtgehalte van 12 % voor zover in de vergunningsverordeningen niet anders is bepaald.

Indien de als toevoegingsmiddel toegestane stof ook in natuurlijke staat in bepaalde grondstoffen van het voeder aanwezig is, wordt het te verwerken percentage toevoegingsmiddel zo berekend dat de som van de toevoegde bestanddelen en van de van nature aanwezige bestanddelen het in de verordeningen vastgestelde maximumgehalte niet overschrijdt.

2. Menging van de toevoegingsmiddelen in voormengsels en in diervoeders is slechts toegestaan voorzover rekening wordt gehouden met de fysisch-chemische en biologische compatibiliteit van de bestanddelen van het mengsel naar gelang van de beoogde werking.

3. Voor zover het niet gaat om een mengsel waarvoor als toevoegingsmiddel een specifieke vergunning is afgegeven, bepalen de Lid-Staten dat:

- a) antibiotica niet onderling en ook niet met groeibevorderende stoffen mogen worden vermengd en vice versa;
- b) coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen niet met antibiotica en groeibevorderende stoffen mogen worden vermengd wanneer de coccidiostatica voor dezelfde categorie dieren ook als antibioticum of groeibevorderende stof werken;
- c) coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen niet met elkaar mogen worden vermengd, voor zover zij een gelijksoortige werking hebben.

4. Antibiotica, groeibevorderende stoffen, coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen mogen niet met micro-organismen worden vermengd, tenzij zulks is toegelaten in de verordening waarbij de vergunning voor het micro-organisme wordt verleend.

5. In afwijking van artikel 3 en de leden 2 en 3 van dit artikel, mogen de Lid-Staten het gebruik als toevoegingsmiddel van niet op communautair niveau toegelaten produkten of het gebruik van toevoegingsmiddelen onder andere dan de in de commu-

nautaire vergunningsverordening vermeldde voorwaarden toestaan voor praktische proeven voor wetenschappelijke en niet-commerciële doeleinden, voor zover:

- die proeven plaatsvinden overeenkomstig de bij Richtlijn 87/153/EEG vast te stellen beginselen en voorwaarden, en
- er voldoende officieel toezicht wordt uitgeoefend.

WIJZIGING VAN DE BIJLAGEN

Artikel 9.R

Voor het wijzigen van de bijlagen wordt de procedure van artikel 23 gevolgd.

GEGEVENS OVER DE PRODUCENTEN VAN TOEVOEGINGSMIDDELEN

Artikel 9.S

De Lid-Staten zien erop toe dat de personen die verantwoordelijk zijn voor het in het verkeer brengen van de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen, de Commissie onverwijld de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de producenten meedelen aan wie zij een licentie hebben gegeven om de toevoegingsmiddelen te produceren, en, wanneer de producenten in een derde land zijn gevestigd, ook de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van hun vertegenwoordigers in de Gemeenschap.

BEKENDMAKING IN HET PUBLIKATIEBLAD

Artikel 9.T

De Commissie publiceert jaarlijks uiterlijk op 30 november in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, reeks C:

- a) de lijst van de in artikel 9.S bedoelde personen die verantwoordelijk zijn voor het in het verkeer brengen, de naam van de producenten aan wie zij een licentie gegeven hebben voor de produktie van toevoegingsmiddelen en ook van hun vertegenwoordigers in de Gemeenschap wanneer het producenten in een derde land betreft;
- b) de als volgt onderverdeelde lijst van toegestane toevoegingsmiddelen:
 - hoofdstuk I: lijst van toevoegingsmiddelen die gebonden zijn aan de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen en waarvoor een vergunning wordt verleend voor een periode van tien jaar;
 - hoofdstuk II: lijst van toevoegingsmiddelen die gebonden zijn aan de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen en waarvoor een voorlopige vergunning wordt verleend (voor een periode van ten hoogste vier jaar of vijf jaar voor de toevoegingsmiddelen waarvoor vóór 1 april 1998 een voorlopige vergunning is verleend);

— hoofdstuk III: lijst van overige toevoegingsmiddelen waarvoor een vergunning van onbeperkte duur wordt verleend;

— hoofdstuk IV: lijst van overige toevoegingsmiddelen waarvoor een voorlopige vergunning wordt verleend (voor een periode van maximaal vier jaar of vijf jaar voor de toevoegingsmiddelen waarvoor vóór 1 april 1998 een voorlopige vergunning is verleend).”;

5. tussen artikel 9.T en artikel 10 wordt de volgende titel ingevoegd:

„VERPAKKING”;

6. tussen artikel 10 en artikel 11 wordt de volgende titel ingevoegd:

„BESCHERMENDE MAATREGELEN”;

7. in artikel 11, lid 1, wordt „in bijlage I genoemde toevoegingsmiddelen” vervangen door „toegestane toevoegingsmiddelen”;

8. tussen artikel 11 en artikel 12 wordt de volgende titel ingevoegd:

„GEHALTE AAN TOEVOEGINGSMIDDELEN IN AANVULLENDE DIERVOEDERS”;

9. tussen artikel 12 en artikel 13 wordt de volgende titel ingevoegd:

„REGELS VOOR DE DISTRIBUTIE EN HET IN VOEDERS VERWERKEN VAN TOEVOEGINGSMIDDELEN EN VOORMENGSELS”;

10. artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

1. De Lid-Staten schrijven voor dat bepaalde in deze richtlijn bedoelde toevoegingsmiddelen, de op basis van deze toevoegingsmiddelen bereide voormengsels die bestemd zijn voor de bereiding van mengvoeders, en mengvoeders die deze voormengsels bevatten, slechts in het verkeer gebracht of gebruikt mogen worden door bedrijven of tussenpersonen die, naar gelang van het geval, voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 95/69/EG van de Raad van 22 december 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bepaalde bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding⁽¹⁾.

2. De Lid-Staten schrijven voor:

- a) dat de in bijlage A, deel A, bedoelde toevoegingsmiddelen door erkende bedrijven slechts mogen worden geleverd:

- i) aan tussenpersonen of aan bedrijven die voormengsels vervaardigen en die overeenkomstig de bepalingen van, respectievelijk, artikel 3, lid 1, of artikel 2, lid 2, onder b), van Richtlijn 95/69/EG zijn erkend, en

- ii) in de vorm van voormengsels, aan tussenpersonen of aan bedrijven die mengvoeders vervaardigen, om die in het verkeer te brengen of uitsluitend ten behoeve van hun eigen fokkerij, en die overeenkomstig de bepalingen van respectievelijk artikel 3, lid 1, of artikel 2, lid 2, onder c) of e), van voornoemde richtlijn zijn erkend;
- b) dat de in bijlage A, deel B, bedoelde toevoegingsmiddelen door erkende bedrijven slechts mogen worden geleverd:
 - i) aan tussenpersonen of aan bedrijven die voormengsels vervaardigen en die overeenkomstig de bepalingen van respectievelijk artikel 3, lid 1, of artikel 2, lid 2, onder b), van voornoemde richtlijn zijn erkend, en
 - ii) in de vorm van voormengsels:
 - aan tussenpersonen die overeenkomstig artikel 3 van voornoemde richtlijn zijn erkend, of
 - aan bedrijven die mengvoeders vervaardigen, om die in het verkeer te brengen of uitsluitend ten behoeve van hun eigen fokkerij, en die geregistreerd zijn overeenkomstig artikel 7, lid 2, van voornoemde richtlijn respectievelijk onder c) of d), of, in voorkomend geval, erkend zijn overeenkomstig artikel 2, lid 2, onder c) of e), van die richtlijn.

3. De Lid-Staten schrijven voor dat de in bijlage A, delen A en B, bedoelde toevoegingsmiddelen slechts in mengvoeders verwerkt mogen worden, indien zij vóóraf bereid zijn in de vorm van voormengsels die een draagstof bevatten, door bedrijven die voldoen aan de in artikel 2, lid 2, onder b), van Richtlijn 95/69/EG genoemde voorwaarden. Deze voormengsels mogen slechts in een verhouding van minimaal 0,2 % in gewicht in mengvoeders worden verwerkt.

In afwijking van de eerste alinea, tweede zin, kunnen de Lid-Staten toestaan dat voormengsels worden verwerkt in mengvoeders in een verhouding tot 0,05 % in gewicht, voor zover de kwantitatieve en kwalitatieve samenstelling van het voormengsel dit mogelijk maakt en zij vooraf hebben geconstateerd dat de fabrikanten voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk I.2.b) van de bijlage bij Richtlijn 95/69/EG, met het oog op een homogene verdeling van de voormengsels en om de voorgeschreven gehalten aan toevoegingsmiddelen voor het volledige voeder te kunnen naleven.

De in lid 2 bedoelde fabrikanten worden in de nationale lijst opgenomen onder een aparte rubriek met als titel: „Fabrikanten van mengvoeders die voormengsels mogen gebruiken in een minimumverhouding van 0,05 % in gewicht”.

4. In afwijking van lid 2 schrijven de Lid-Staten voor dat:

- a) de in bijlage A, deel B, bedoelde toevoegingsmiddelen mogen worden geleverd aan erkende tussenpersonen of aan geregistreerde bedrijven die mengvoeders voor huisdieren vervaardigen en die voldoen aan de voorwaarden welke zijn voorzien, naargelang het geval, in artikel 3, lid 1, of artikel 3, lid 2, onder c) of d), van Richtlijn 95/69/EG;
- b) de in bijlage A, deel A of B, bedoelde toevoegingsmiddelen in het laatste stadium van het in het verkeer zijn aan bedrijven die mengvoeders vervaardigen, mogen worden geleverd, op voorwaarde dat:
 - de communautaire vergunningsverordening van het toevoegingsmiddel voor een specifiek preparaat van het toevoegingsmiddel voorziet in een rechtstreekse toevoeging in de mengvoeders;
 - de fabrikant van mengvoeders erkend is overeenkomstig artikel 2, lid 2, onder c), van voornoemde richtlijn voor de in bijlage A, deel A, bedoelde toevoegingsmiddelen, of geregistreerd is overeenkomstig artikel 7, lid 2, onder c), van voornoemde richtlijn voor de in bijlage A, deel B, bedoelde toevoegingsmiddelen, en
 - ter plaatse is geverifieerd dat de fabrikant over de in de bijlage, hoofdstuk I.3.b) of II.c), van voornoemde richtlijn omschreven passende technologie beschikt om het betreffende preparaat rechtstreeks aan het mengvoeder toe te voegen.

De onder b) bedoelde fabrikanten worden in de nationale lijst opgenomen onder een aparte rubriek, met als titel: „Fabrikanten van mengvoeders die rechtstreeks antibiotica, coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen en groeibevorderende stoffen aan mengvoeders mogen toevoegen” of „Fabrikanten van mengvoeders die rechtstreeks koper, selenium en vitamine A en D aan mengvoeders mogen toevoegen”.

5. In afwijking van artikel 7 van Richtlijn 95/69/EG en de leden 1 en 2 van het onderhavige artikel, mogen Finland en Zweden, voor het deel van zijn grondgebied ten noorden van 60° noorderbreedte, wegens de bijzondere omstandigheden met betrekking tot het voederen in hun veehouderijsector, tot 1 juli 2000 toestaan dat voormengsels van vitaminen, provitaminen en stoffen met een gelijkaardige werking die chemisch duidelijk omschreven zijn, aan veehouders geleverd worden om rechtstreeks aan grondstoffen van plantaardige oorsprong te worden toegevoegd, mits:

- de gebruiksaanwijzing precies de dosering vermeldt die per diersoort of -categorie en afhankelijk van de aard van de gebruikte diervoeding moet worden aangehouden;

— Finland en Zweden speciale maatregelen treffen ter controle van het gebruik van deze voormengsels.

(*) PB nr. L 332 van 30. 12. 1995, blz. 15.”;

11. tussen artikel 13 en artikel 14 wordt de volgende titel ingevoegd:

„ETIKETTERING VAN DE TOEVOEGINGSMIDDELEN”;

12. de artikelen 14 tot en met 16 worden vervangen door:

„Artikel 14

1. De Lid-Staten schrijven voor dat toegestane toevoegingsmiddelen slechts in de handel mogen worden gebracht om in diervoeding te worden gebruikt, wanneer de volgende aanduidingen, die goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar moeten zijn en waarvoor de in de Gemeenschap gevestigde fabrikant, verpakker, importeur, verkoper of distributeur aansprakelijk is, op de verpakking, de recipiënt of het etiket worden vermeld:

- A. voor alle toevoegingsmiddelen, met uitzondering van enzymen en micro-organismen:

- a) de specifieke naam die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is, het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel en, in geval van een toevoegingsmiddel in de zin van artikel 2, onder aaa), de handelsbenaming en het inschrijvingsnummer dat aan de voor het in het verkeer brengen verantwoordelijke persoon is toegekend;
- b) de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de persoon die verantwoordelijk is voor de in dit lid bedoelde aanduidingen;
- c) het nettogewicht en voor vloeibare toevoegingsmiddelen het nettovolume of het nettogewicht;
- d) afhankelijk van het geval, het erkenningsnummer dat overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 95/69/EG aan het bedrijf of de tussenpersoon is toegekend, dan wel het registratienummer dat overeenkomstig artikel 10 van die richtlijn aan het bedrijf of de tussenpersoon is toegekend;

- B. bovendien voor:

- a) antibiotica, groeibevorderende stoffen, coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen: de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, het gehalte aan actieve stoffen, de uiterste datum van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, het referentienummer van de partij en de datum van vervaardiging, alsmede de gebruiksaanwijzing en eventueel een aanbeveling inzake veilig gebruik, wanneer voor deze toevoegingsmiddelen bij het verlenen van de vergunning bijzondere bepalingen zijn vastgesteld;

b) vitamine E: het gehalte aan alfa-tocoferolen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;

c) andere vitaminen dan vitamine E, provitaminen en stoffen met een analoge chemische werking: het gehalte aan actieve stoffen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;

d) spoorelementen, kleurstoffen met inbegrip van pigmenten, conserveermiddelen en andere toevoegingsmiddelen, behalve die welke behoren tot de groepen van de enzymen en de micro-organismen: het gehalte aan actieve stoffen;

- C. voor toevoegingsmiddelen die behoren tot de groep van de:

a) enzymen: de specifieke benaming van het actieve bestanddeel (de actieve bestanddelen) volgens zijn (hun) enzymatische werking overeenkomstig de verleende vergunning, het International Union of Biochemistry-identificatienummer, het aantal activiteits-eenheden⁽¹⁾ (per g of per ml), het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel, de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de persoon die verantwoordelijk is voor de etikettering, de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, het erkenningsnummer dat overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 95/69/EG aan het bedrijf of de tussenpersoon is toegekend, de uiterste datum van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, het referentienummer van de partij, de datum van vervaardiging, de gebruiksaanwijzing, met name met een specificatie van de aanbevolen dosering, eventueel in de vorm van minima en maxima, al naar gelang van het in de vergunning voor het toevoegingsmiddel voorgeschreven percentage (de percentages) van de grondstof(fen) in kwestie in gewicht per kilogram volledig voeder, en, per geval, de in de vergunning voor het toevoegingsmiddel voorgeschreven aanbevelingen inzake veilig gebruik, het nettogewicht en, voor vloeibare toevoegingsmiddelen, het nettovolume of het nettogewicht, in voorkomend geval, de vermelding van de significante bijzondere kenmerken veroorzaakt door het bereidingsprocédé, overeenkomstig de bepalingen inzake etikettering in de vergunning voor het toevoegingsmiddel;

b) micro-organismen: de identificatie van de stam (stammen) overeenkomstig de verleende vergunning, het deponeringsnummer van de stam (stammen), het aantal kolonievormende eenheden (CFU per g), het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel, de

naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de verantwoordelijke voor de etikettering, de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, het erkenningsnummer dat overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 95/69/EG aan het bedrijf of de tussenpersoon is toegekend, de termijn van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, het referentienummer van de partij, de datum van vervaardiging, de gebruiksaanwijzing en eventueel de in de vergunning voor het toevoegingsmiddel gedane aanbevelingen inzake veilig gebruik, het nettogewicht, en voor vloeibare toevoegingsmiddelen, het nettovolume of het nettogewicht, in voorkomend geval, de vermelding van de significante bijzondere kenmerken veroorzaakt door het bereidingsprocédé, overeenkomstig de bepalingen inzake etikettering in de vergunning voor het toevoegingsmiddel.

2. De Lid-Staten schrijven voor dat naast de specifieke benaming van het toevoegingsmiddel mogen worden vermeld, in de gevallen waarin deze aanduidingen niet verplicht zijn krachtens lid 1:

- a) de handelsbenaming;
- b) de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, de gebruiksaanwijzing en eventueel een aanbeveling inzake veilig gebruik.

3. De Lid-Staten schrijven voor dat andere gegevens dan die welke zijn voorgeschreven of toegestaan krachtens het bepaalde in de leden 1 en 2, op de verpakkingen, recipiënten of etiketten mogen worden vermeld op voorwaarde dat zij duidelijk gescheiden zijn van de bovenbedoelde aanduidingen.

(¹) De activiteitseenheden worden uitgedrukt in μmol produkt dat per minuut vrijkomt per gram enzympreparaat.

Artikel 15

1. De Lid-Staten schrijven voor dat voormengsels slechts in de handel mogen worden gebracht wanneer de volgende aanduidingen, die goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar moeten zijn en waarvoor de in de Gemeenschap gevestigde fabrikant, verpakker, importeur, verkoper, of distributeur aansprakelijk is, op de verpakking, de recipiënt of het etiket worden vermeld:

A. voor alle voormengsels:

- a) de benaming „voormengsel”;
 - b) de gebruiksaanwijzing en eventueel een aanbeveling inzake veilig gebruik;
 - c) de soort of categorie dieren waarvoor het voormengsel is bestemd;
 - d) de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de persoon die verantwoordelijk is voor de in dit lid bedoelde aanduidingen;
 - e) het nettogewicht en voor vloeistoffen het nettovolume of het nettogewicht;
 - f) al naar gelang van het geval, het erkenningsnummer dat overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 95/69/EG aan het bedrijf of de tussenpersoon is toegekend of het registratienummer dat overeenkomstig artikel 10 van voornoemde richtlijn aan het bedrijf of de tussenpersoon is toegekend;
- B. bovendien voor voormengsels waarin de volgende toevoegingsmiddelen zijn verwerkt:
- a) antibiotica, groeibevorderende stoffen, coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen: de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is, het gehalte aan actieve stoffen, de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;
 - b) oxydatietegengaannde stoffen: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is en het gehalte aan actieve stoffen voor zover bij het verlenen van de vergunning voor het toevoegingsmiddel een maximumgehalte voor volledige voeders is vastgesteld;
 - c) kleurstoffen, met inbegrip van pigmenten: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is en het gehalte aan actieve stoffen, voor zover bij het verlenen van de vergunning voor het toevoegingsmiddel een maximumgehalte voor volledige voeders is vastgesteld;
 - d) vitamine E: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is en het gehalte aan alfa-tocoferolen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;
 - e) andere vitaminen dan vitamine E, provitaminen en stoffen met een analoge werking: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is, het gehalte aan actieve stoffen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;
 - f) spoorelementen: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is en het gehalte van de respectieve elementen, voor zover bij het verlenen van de vergunning een maxi-

mumgehalte voor volledige voeders is vastgesteld;

- g) conserveermiddelen: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is en het gehalte aan actieve stoffen, voor zover bij het verlenen van de vergunning voor het toevoegingsmiddel een maximumgehalte voor volledige voeders is vastgesteld;
- h) enzymen: de specifieke naam van het actieve bestanddeel (de actieve bestanddelen) volgens zijn (hun) enzymatische werking overeenkomstig de verleende vergunning, het International Union of Biochemistry-identificatienummer, de activiteitseenheden (per g of per ml), het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel, de naam of de firma-naam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, de uiterste datum van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, het referentienummer van de partij en de datum van vervaardiging, de gebruiksaanwijzing, onder meer met een specificatie van de aanbevolen dosering, eventueel in de vorm van minima en maxima, naar gelang van het percentage (de percentages) in gewicht, van de bewuste grondstof (grondstoffen) per kilogram volledig voeder volgens de voorschriften die per geval in de vergunning voor het toevoegingsmiddel zijn vastgesteld, in voorkomend geval, de vermelding van de significante bijzondere kenmerken veroorzaakt door het bereidingsprocédé, overeenkomstig de bepalingen inzake etikettering in de vergunning voor het toevoegingsmiddel;
- i) micro-organismen: de identificatie van de stam (stammen) overeenkomstig de verleende vergunning, het deponeringsnummer van de stam (stammen), het aantal kolonievormende eenheden (CFU per g), het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel, de naam of de firmanaam en het adres of het hoofdkantoor van de fabrikant als deze niet verantwoordelijk is voor de etikettering, de uiterste datum van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, in voorkomend geval, de vermelding van de significante bijzondere kenmerken veroorzaakt door het bereidingsprocédé, overeenkomstig de bepalingen inzake etikettering in de vergunning voor het toevoegingsmiddel;
- j) andere tot de onder b) tot en met i) bedoelde groepen behorende toevoegingsmiddelen waarvoor geen maximumgehalte is voorgeschreven en toevoegingsmiddelen die tot andere toegelaten groepen behoren: de specifieke benaming die bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven is en het gehalte aan actieve stoffen, voor zover deze toevoegingsmiddelen een functie in het voeder hebben en het gehalte

bepaald kan worden met officiële analysemethoden of, bij gebrek daaraan, met wetenschappelijk aanvaardbare methoden.

2. De Lid-Staten schrijven voor:

- a) dat de specifieke benaming van toevoegingsmiddelen vergezeld kan gaan van de handelsnaam;
- b) dat de naam van de fabrikant van de in lid 1, letter B, onder a), bedoelde toevoegingsmiddelen op het etiket van de voormengsels mag worden vermeld. Zij kunnen evenwel voorschrijven dat deze vermelding verplicht is;
- c) dat de specifieke benaming van de toegelaten toevoegingsmiddelen vergezeld kan gaan van het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel.

3. Indien overeenkomstig lid 1 de uiterste datum van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging van verscheidene tot een zelfde groep of tot verschillende groepen behorende toevoegingsmiddelen moet worden aangeduid, schrijven de Lid-Staten voor dat voor alle toevoegingsmiddelen slechts de eerstkomende datum van garantie of houdbaarheidsdatum mag worden vermeld.

4. De Lid-Staten schrijven voor dat andere gegevens dan die welke zijn voorgeschreven of toegestaan krachtens de leden 1, 2 en 3, op de verpakkingen, recipiënten en etiketten mogen worden vermeld op voorwaarde dat zij duidelijk gescheiden zijn van bovenbedoelde aanduidingen.

Artikel 16

1. De Lid-Staten schrijven voor dat diervoeders waarin de tot de hierna genoemde groepen behorende toevoegingsmiddelen zijn verwerkt, slechts in de handel mogen worden gebracht wanneer de volgende aanduidingen, die goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar moeten zijn, en waarvoor de in de Gemeenschap gevestigde fabrikant, verpakker, importeur, verkoper of distributeur aansprakelijk is, op de verpakking, de recipiënt of het etiket worden vermeld:

- a) voor antibiotica, coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen en groeibevorderende stoffen: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming, het gehalte aan actieve stoffen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, alsmede het overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 95/69/EG aan het bedrijf toegekende erkenningsnummer;
- b) voor oxydatietegengaannde stoffen:
 - in voeders voor huisdieren: de vermelding met „oxydatietegengaannde stof” gevolgd door de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming,
 - in andere mengvoeders dan die bestemd voor huisdieren: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming;

- c) voor kleurstoffen met inbegrip van pigmenten, voor zover deze worden gebruikt voor de kleur van voeders of van dierlijke produkten:
 - in voeders voor huisdieren: de vermelding „kleurstof” of „gekleurd met”, gevolgd door de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming,
 - in andere mengvoeders dan die bestemd voor huisdieren: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming;
- d) voor vitamine E: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming, het gehalte aan alfa-tocofolen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;
- e) voor vitaminen A en D: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming, het gehalte aan actieve stoffen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging;
- f) voor koper: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming en het gehalte, uitgedrukt in Cu;
- g) voor conserveermiddelen:
 - in voeders voor huisdieren: de vermelding „conserveermiddel” of „geconserveerd met” de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming,
 - in andere mengvoeders dan die bestemd voor huisdieren: de bij het verlenen van de vergunning aan het toevoegingsmiddel gegeven specifieke benaming;
- h) voor enzymen: de specifieke naam van het actieve bestanddeel (de actieve bestanddelen) volgens zijn (hun) enzymatische werking overeenkomstig de verleende vergunning, het International Union of Biochemistry-identificatienummer, het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel, de activiteitseenheden (per kg of per l), de termijn van garantie of houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, in voorkomend geval, de vermelding van de significante bijzondere kenmerken veroorzaakt door het bereidingsprocédé overeenkomstig de bepalingen inzake etikettering in de vergunning voor het toevoegingsmiddel;
- i) voor micro-organismen: de identificatie van de stam (stammen) overeenkomstig de verleende vergunning, het deponeringsnummer van de stam (stammen), het aantal kolonievormende eenheden (CFU per kg), het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel, de termijn van garantie of houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging, in voorkomend geval, de vermelding van de significante bijzondere kenmerken veroorzaakt door het bereidingsprocédé, overeenkomstig de bepalingen inzake etikettering in de „vergunning voor het toevoegingsmiddel”.

2. Behalve de in lid 1 bedoelde aanduidingen kunnen in de bijlagen I en II volgens de procedure van artikel 23 in de vergunning voor het toevoegingsmiddel aanduidingen worden voorgeschreven betreffende in het bijzonder het passend gebruik van het voeder.

De Lid-Staten schrijven voor dat deze aanduidingen moeten worden vermeld op de verpakking, de recipiënt of het daarop aangebrachte etiket.

3. Er mag melding worden gemaakt van de aanwezigheid van spoorelementen met uitzondering van koper, alsmede van andere vitaminen dan vitaminen A, D en E, van provitaminen en stoffen met een analoge werking, voor zover deze toevoegingsmiddelen gedoseerd kunnen worden met officiële analysemethoden of, bij gebreke daarvan, met wetenschappelijk aanvaardbare methoden. In dat geval dienen de volgende analyse-aanduidingen te worden verstrekt:

- a) voor spoorelementen met uitzondering van koper: de specifieke benaming van het toevoegingsmiddel overeenkomstig de verleende vergunning en het gehalte van de respectieve elementen;
- b) voor andere vitaminen dan vitaminen A, D en E, provitaminen en stoffen met een analoge werking: de specifieke benaming van het toevoegingsmiddel overeenkomstig de verleende vergunning, het gehalte aan actieve stoffen en de uiterste datum van garantie van het gehalte of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging.

4. De Lid-Staten schrijven voor dat:

- a) de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde aanduidingen dicht bij de aanduidingen moeten staan die uit hoofde van de communautaire bepalingen inzake diervoeders op de verpakking, de recipiënt of het etiket moeten voorkomen;
- b) indien de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 een gehalte of een hoeveelheid is aangeduid, deze aanduiding betrekking moet hebben op het percentage toevoegingsmiddelen dat in het voeder is verwerkt;
- c) de vermelding van toevoegingsmiddelen vergezeld kan gaan van het EG-registratienummer van het toevoegingsmiddel of de handelsbenaming, in de gevallen waarin dit niet verplicht is krachtens lid 1.

5. Indien overeenkomstig lid 1, de uiterste datum van garantie of de houdbaarheid vanaf de datum van vervaardiging van verscheidene toevoegingsmiddelen die tot een zelfde groep of tot verschillende groepen behoren, moet worden aangeduid, schrijven de Lid-Staten voor dat slechts de eerstkomende datum van garantie of houdbaarheidsdatum mag worden vermeld voor alle toevoegingsmiddelen.

6. Indien de diervoeders in tankwagens, in soortgelijke voertuigen of in bulk worden verhandeld, moeten de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde aanduidingen op een begeleidend document worden vermeld.

Voor kleine hoeveelheden voeders die bestemd zijn voor de eindgebruiker, is het voldoende dat deze aanduidingen via een passende opgeplakte mededeling ter kennis van de koper worden gebracht.

7. De Lid-Staten schrijven voor dat het, bij voeders voor huisdieren in een verpakking met een netto-inhoud van ten hoogste 10 kg, bij gebruik van kleurstoffen, conserveermiddelen of oxydatietegengaande stoffen voldoende is om op de verpakking respectievelijk de vermelding „gekleurd”, of „met kleurstof”, „met conserveermiddel” of „met oxydatietegengaande stof” aan te brengen, gevolgd door de woorden „EG-toevoegingsmiddelen”, op voorwaarde dat:

- a) een referentienummer aan de hand waarvan het voeder kan worden geïdentificeerd, vermeld is op de verpakking, de recipiënt of het etiket, en
- b) de fabrikant, desgevraagd, de specifieke benaming van het of de gebruikte toevoegingsmiddel(en) mededeelt.

8. Andere vermeldingen betreffende toevoegingsmiddelen dan die welke in deze richtlijn zijn voorgescreven zijn verboden.”;

13. in artikel 17, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Deze vermelding moet overeenstemmen met de gebruiksvoorwaarden die opgesteld zijn bij het verlenen van de vergunning voor het toevoegingsmiddel.”;

14. tussen artikel 20 en artikel 21 wordt de volgende titel ingevoegd:

„CONTROLEMAATREGELEN”;

15. na artikel 21 wordt de volgende tekst ingevoegd:

„TOEZICHT OP ONGEWENSTE INTERACTIES

Artikel 21.A

De Lid-Staten eisen dat bij onvoorziene en ongewenste interactie tussen de in artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen en andere toevoegingsmiddelen of diergeneesmiddelen de persoon die verantwoordelijk is voor het in het verkeer brengen van het toevoegingsmiddel, of zijn vertegenwoordiger in de Gemeenschap wanneer het gaat om toevoegingsmiddelen van oorsprong uit derde landen, alle informatie in verband daarmee verzamelt en aan de bevoegde instanties toezendt.”;

16. tussen artikel 21.A en artikel 22 wordt de volgende titel ingevoegd:

„UITVOER NAAR DERDE LANDEN”;

17. tussen artikel 22 en artikel 23 wordt de volgende titel ingevoegd:

„UITVOERINGSBEVOEGDHEDEN VAN DE COMMISSIE”;

18. tussen artikel 24 en artikel 25 wordt de volgende titel ingevoegd:

„SLOTBEPALINGEN”;

19. de bijlagen I, II en III worden geschrapt;

20. de in de bijlage bij deze richtlijn opgenomen bijlagen A, B en C worden toegevoegd.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om:

- a) aan de volgende in artikel 1 bedoelde bepalingen te voldoen:

— punt 4: artikel 6, lid 1, artikel 9.D, lid 2, artikel 9.E, lid 3, artikel 9.F, artikel 9.G, artikel 9.H, artikel 9.I, artikel 9.J, artikel 9.N, artikel 9.O, op 1 januari 1997,

— punten 10, 12, 19 en 20, uiterlijk op 1 april 1998;

- b) op 1 oktober 1998 te voldoen aan de overige bepalingen van deze richtlijn.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
I. YATES

*BIJLAGE**„BIJLAGE A*

bedoeld in artikel 13

DEEL A

- Antibiotica: alle toevoegingsmiddelen van de groep
- Coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen: alle toevoegingsmiddelen van de groep
- Groeibevorderende stoffen: alle toevoegingsmiddelen van de groep

DEEL B

- Sporenelementen: koper en selenium
 - Vitaminen, provitaminen en stoffen met een gelijkaardige werking, die chemisch duidelijk omschreven zijn: vitaminen A en D.”
-

BIJLAGE B

HOOFDSTUK I

Toevoegingsmiddelen die gebonden zijn aan degene die voor het in het verkeer brengen verantwoordelijk is, en die zijn ingeschreven vóór 1 januari 1988

Registratienummer	Naam van de gene die voor het in het verkeer brengen verantwoordelijk is(*)	Toevoegingsmiddel	Chemische benaming, beschrijving	Diersoort of categorie dieren	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Andere bepalingen
						mg/kg volledig voeder		
		A. Antibiotica						
		B. Coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen						
		C. Groeibevorderende stoffen						

(*) Vergunning te binden aan een verantwoordelijke van kracht op 1 oktober 1999.

HOOFDSTUK II

Toevoegingsmiddelen die gebonden zijn aan degene die voor het in het verkeer brengen verantwoordelijk is, en ingeschreven in bijlage I na 31 december 1987

Registratienummer	Naam van de gene die voor het in het verkeer brengen verantwoordelijk is (*)	Toevoegingsmiddel	Chemische benaming, beschrijving	Diersoort of categorie dieren	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Andere bepalingen
						mg/kg volledig voeder		
		A. Antibiotica						
		B. Coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen						
		C. Groeibevorderende stoffen						

(*) Vergunning gebonden aan een verantwoordelijke van kracht op 1 oktober 1999.

HOOFDSTUK III

Toevoegingsmiddelen die gebonden zijn aan degene die voor het in het verkeer brengen verantwoordelijk is, en ingeschreven in de bijlage vóór 1 april 1998

Registratienummer	Naam van degene die voor het in het verkeer brengen verantwoordelijk is (*)	Toevoegingsmiddel	Chemische benaming, beschrijving	Diersoort of categorie dieren	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Andere bepalingen	Looptijd van de vergunning
						mg/kg volledig voeder			
		A. Antibiotica							
		B. Coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen							
		C. Groeibevorderende stoffen							

(*) Vergunning gebonden aan een verantwoordelijke van kracht op 1 oktober 1999.

BIJLAGE C

DEEL I:

In artikel 2, onder aaa), bedoelde toevoegingsmiddelen voor het in de handel brengen waarvan een persoonsgebonden vergunning vereist is:

- antibiotica: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
- coccidiostatica en andere geneeskrachtige stoffen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
- groeibevorderende stoffen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren.

DEEL II:

In artikel 2, onder aaaa), bedoelde andere toevoegingsmiddelen:

- oxydatietegengaande stoffen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - aromatische en eetlustopwekkende stoffen;
 - emulgatoren, stabilisatoren, verdikkingsmiddelen en geleermiddelen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - kleurstoffen met inbegrip van pigmenten: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - conserveermiddelen;
 - vitaminen, provitaminen en stoffen met een gelijkaardige werking die chemisch duidelijk omschreven zijn: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - sporenelementen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - bindmiddelen, verdunningsmiddelen en stollingsmiddelen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - zuurtegraadregelaars: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - enzymen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren;
 - micro-organismen: alle toevoegingsmiddelen die tot de groep behoren.
-

RICHTLIJN 96/53/EG VAN DE RAAD

van 25 juli 1996

houdende vaststelling, voor bepaalde aan het verkeer binnen de Gemeenschap deelnemende wegvoertuigen, van de in het nationale en het internationale verkeer maximaal toegestane afmetingen, en van de in het internationale verkeer maximaal toegestane gewichten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat in Richtlijn 85/3/EEG van de Raad van 19 december 1984 betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen⁽⁴⁾ in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid gemeenschappelijke normen worden vastgesteld, die een beter gebruik van wegvoertuigen in het verkeer tussen Lid-Statens mogelijk maken;
- (2) Overwegende dat Richtlijn 85/3/EEG herhaaldelijk ingrijpend is gewijzigd; dat het, ter gelegenheid van de nieuwe wijziging van deze richtlijn, wenselijk is deze om redenen van duidelijkheid en rationalisatie te herzien en samen te voegen met Richtlijn 86/364/EEG van de Raad van 24 juli 1986 betreffende het bewijs dat voertuigen voldoen aan Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere kenmerken van bepaalde wegvoertuigen⁽⁵⁾;
- (3) Overwegende dat de verschillen tussen de in de Lid-Statens geldende normen inzake de gewichten en de afmetingen van bedrijfsvoertuigen een nadelige invloed kunnen hebben op de concurrentievoorwaarden en het verkeer tussen de Lid-Statens kunnen belemmeren;

- (4) Overwegende dat op grond van het subsidiariteitsbeginsel op communautair niveau maatregelen moeten worden genomen om een dergelijke belemmering op te heffen;
- (5) Overwegende dat bij de vaststelling van bovengenoemde normen een afweging is gemaakt tussen het rationeel en zuinig gebruik van voornoemde bedrijfsvoertuigen en de eisen van onderhoud van de infrastructuur, verkeersveiligheid en bescherming van milieu en leefklimaat;
- (6) Overwegende dat de gemeenschappelijke normen voor de afmetingen van voertuigen voor goederenvervoer lange tijd stabiel zouden moeten kunnen blijven;
- (7) Overwegende dat voor in een Lid-Staat ingeschreven of in het verkeer gebrachte bedrijfsvoertuigen aanvullende technische voorwaarden in verband met de gewichten en afmetingen van voertuigen kunnen gelden; dat deze voorwaarden geen belemmering voor het verkeer van bedrijfsvoertuigen tussen de Lid-Statens mogen vormen;
- (8) Overwegende dat de definitie van „dikwandige koelwagen” in artikel 2 van Richtlijn 85/3/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 89/338/EEG⁽⁶⁾, moet worden verruimd om de Lid-Statens in staat te stellen het verkeer op hun grondgebied van koelwagens die niet langer aan de isolatievoorschriften van dat artikel voldoen, toe te staan;
- (9) Overwegende dat het begrip „ondeelbare lading” moet worden gedefinieerd met het oog op de uniforme toepassing van deze richtlijn voor zover zij betrekking heeft op vergunningen voor voertuigen of voertuigcombinaties die dergelijke lading vervoeren;
- (10) Overwegende dat de ton algemeen wordt gebruikt en gezien als de maateenheid voor het gewicht van voertuigen en dat daarvan derhalve in deze richtlijn gebruik wordt gemaakt, hoewel wordt erkend dat de formele eenheid van gewicht de newton is;
- (11) Overwegende dat in het kader van de totstandbrenging van de interne markt de werkingssfeer van deze richtlijn moet worden uitgebreid tot het nationale vervoer, voor zover er sprake is van kenmerken die de concurrentievoorwaarden in de vervoersector aanmerkelijk beïnvloeden, met name de

⁽¹⁾ PB nr. C 38 van 8. 2. 1994, blz. 3, en PB nr. C 247 van 23. 9. 1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 295 van 22. 10. 1994, blz. 72.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 15 november 1994 (PB nr. C 341 van 5. 12. 1994, blz. 39), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 8 december 1995 (PB nr. C 356 van 30. 12. 1995, blz. 13) en besluit van het Europees Parlement van 14 maart 1996 (PB nr. C 96 van 1. 4. 1996, blz. 233).

⁽⁴⁾ PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 14. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/7/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 29).

⁽⁵⁾ PB nr. L 221 van 7. 8. 1986, blz. 48.

⁽⁶⁾ PB nr. L 142 van 25. 5. 1989, blz. 3.

- maximaaltoegestane lengte en breedte van voertuigen en voertuigcombinaties voor goederenvervoer;
- (12) Overwegende dat het de Lid-Staten voor de overige voertuigkenmerken is toegestaan om enkel voor in het nationaal verkeer gebruikte voertuigen op hun grondgebied andere waarden te hanteren dan die waarin deze richtlijn voorziet;
- (13) Overwegende dat de lengte van samenstellen met uitschuifbare koppelingssystemen in de praktijk maximaal 18,75 m bedraagt; dat dezelfde maximumlengte moet worden toegestaan voor samenstellen met niet-uitschuifbare koppelingssystemen;
- (14) Overwegende dat de maximaal toegestane breedte van voertuigen voor goederenvervoer van 2,50 m ertoe kan leiden dat er onvoldoende ruimte in het voertuig overblijft om laadborden op efficiënte wijze in te laden, hetgeen aanleiding heeft gegeven tot toepassing van uiteenlopende extra toleranties in de wettelijke regelingen van de Lid-Staten voor het binnenlands verkeer; dat derhalve een algemene aanpassing aan de huidige situatie noodzakelijk is om te zorgen voor duidelijkheid inzake de technische voorschriften, met inachtneming van de verkeersveiligheidsaspecten van deze kenmerken;
- (15) Overwegende dat, indien de maximumbreedte van voertuigen voor goederenvervoer op 2,55 m wordt gebracht, die norm ook moet gelden voor bussen; dat in het geval van bussen evenwel moet worden voorzien in een overgangperiode voor de betrokken fabrikanten om hun installaties te kunnen aanpassen;
- (16) Overwegende dat bij toelating en gebruik van voertuigen, ter voorkoming van overmatige beschadiging van de weg en waarborging van de manoeuvreerbaarheid, montage van luchtvering of daaraan gelijkwaardige vering de voorkeur verdient boven mechanische vering; dat overschrijding van bepaalde maximale aslasten dient te worden voorkomen en het voertuig in staat moet zijn een hoekverdraaiing van 360° te doorlopen binnen zekere grenswaarden voor de bestreken baan;
- (17) Overwegende dat de Lid-Staten op hun grondgebied het verkeer voor nationaal goederenvervoer moeten kunnen toelaten van voertuigen of voertuigcombinaties waarvan de afmetingen afwijken van de in deze richtlijn bepaalde, voor zover die voertuigen vervoer verrichten dat overeenkomstig de definities van deze richtlijn geen noemenswaardige invloed heeft op de internationale concurrentie op vervoergebied, te weten vervoer met speciale voertuigen en vervoer volgens een moduleconcept;
- (18) Overwegende dat er in het geval van vervoer volgens een moduleconcept moet worden voorzien in een overgangperiode voor de Lid-Staten om hun wegeninfrastructuur te kunnen aanpassen;
- (19) Overwegende dat de voertuigen of voertuigcombinaties waarin nieuwe technologieën of nieuwe concepten zijn verwerkt volgens normen die afwijken van de in deze richtlijn bepaalde, tijdens een proefperiode plaatselijk vervoer moeten kunnen verrichten om voordeel te trekken uit de vooruitgang van de techniek;
- (20) Overwegende dat aan voertuigen die vóór de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt, in gebruik worden genomen en die als gevolg van eerdere afwijkende nationale bepalingen of meetmethoden niet aan de in deze richtlijn vastgestelde afmetingskenmerken voldoen, moet worden toegestaan om gedurende een overgangperiode in de Lid-Staat waar de voertuigen zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht, vervoer te blijven verzorgen;
- (21) Overwegende dat er vooruitgang werd geboekt met de aanneming van goedkeuringsrichtlijnen voor types voertuigcombinaties met vijf of zes assen; dat bijgevolg de eisen inzake conformiteit met andere kenmerken dan gewichten en afmetingen, zoals die bij bijlage II van Richtlijn 85/3/EEG zijn vastgesteld, moeten komen te vervallen;
- (22) Overwegende dat een dergelijke wijziging eveneens wenselijk is om regels die in strijd zijn met de internationale overeenkomsten inzake wegvervoer en -verkeer, te voorkomen;
- (23) Overwegende dat het, om de controle op de conformiteit met deze richtlijn te vergemakkelijken, noodzakelijk is ervoor te zorgen dat voertuigen zijn voorzien van een conformiteitsbewijs;
- (24) Overwegende dat deze richtlijn de verplichtingen van de Lid-Staten inzake de uiterste data voor de omzetting in nationaal recht en de tenuitvoerlegging van de door deze richtlijn vervangen richtlijnen onverlet laat,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing:

- a) op de afmetingen van de motorvoertuigen van de categorieën M₂, M₃ en N₂ en N₃ en hun aanhangwagens van de categorieën O₃ en O₄, zoals gedefinieerd in bijlage II van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan⁽¹⁾;

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

b) op de gewichten en sommige andere kenmerken van de onder a) gedefinieerde voertuigen die in bijlage I, punt 2, van deze richtlijn zijn omschreven.

2. Alle in bijlage I vermelde gewichten gelden als verkeersnormen en betreffen derhalve de laadvoorwaarden en niet de produktienormen, die in een volgende richtlijn zullen worden vastgesteld.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „motorvoertuig”: een gemotoriseerd voertuig dat zich op eigen kracht over de weg voortbeweegt;
- „aanhangwagen”: een voertuig dat is bestemd om aan een motorvoertuig te worden gekoppeld, met uitzondering van opleggers, en dat op grond van constructie en inrichting voor goederenvervoer wordt gebezigd;
- „oplegger”: een voertuig dat is bestemd om aan een motorvoertuig te worden gekoppeld op zodanige wijze dat een deel ervan op het motorvoertuig rust en dat een aanzienlijk deel van het gewicht van de oplegger en van zijn lading door het motorvoertuig wordt gedragen, en dat op grond van constructie en inrichting voor goederenvervoer wordt gebezigd;
- „combinatie”:
 - een samenstel bestaande uit een motorvoertuig en een aanhangwagen, of
 - een geleed voertuig bestaande uit een motorvoertuig waaraan een oplegger is gekoppeld;
- „geconditioneerd voertuig”: elke voertuig waarvan de vaste of mobiele bovenbouw speciaal is ingericht voor het vervoer van goederen bij een gecontroleerde temperatuur, en waarvan elk van de zijwanden, met inbegrip van de isolatie, ten minste 45 mm dik is;
- „bus”: een voertuig met meer dan negen zitplaatsen, die van de bestuurder inbegrepen, dat op grond van constructie en inrichting is bestemd voor het vervoer van personen en hun bagage. Het kan een of twee verdiepingen hebben en kan ook een aanhangwagen slepen;
- „gelede bus”: een bus die is samengesteld uit twee vaste delen welke met elkaar zijn verbonden door een geleed gedeelte. Bij dit soort voertuig is er een interne verbinding tussen de beide vaste delen. Door het gelede gedeelte kunnen de reizigers vrij van het ene naar het andere vaste deel lopen. De twee vaste delen kunnen alleen in een werkplaats met elkaar worden verbonden of van elkaar worden losgemaakt;
- „maximaal toegestane afmetingen”: de maximumafmetingen voor het gebruik van een voertuig zoals bedoeld in bijlage I;

— „maximaal toegestaan gewicht”: het maximumgewicht voor het gebruik van een voertuig in beladen toestand in het internationaal verkeer;

— „maximaal toegestane druk per as”: het maximumgewicht voor het gebruik van een as of een assenstel in beladen toestand in het internationaal verkeer;

— „ondeelbare lading”: lading die ten behoeve van het vervoer over de weg niet in twee of meer ladingen kan worden gesplitst zonder dat zulks overmatige kosten of risico van schade meebrengt en die wegens haar afmetingen of massa niet kan worden vervoerd door een motorvoertuig, aanhangwagen, samenstel of geleed voertuig dat in alle opzichten aan het bepaalde in deze richtlijn voldoet;

— de eenheid „ton”: het met de massa van een ton corresponderende gewicht overeenkomende met 9,8 kilonewton (kN).

Alle in bijlage I vermelde maximaal toegestane afmetingen worden gemeten overeenkomstig bijlage I van Richtlijn 70/156/EEG, zonder positieve afwijking.

Artikel 3

1. De Lid-Staten mogen het gebruik op hun grondgebied niet verbieden of weigeren,

— in het internationaal verkeer, van voertuigen die in een Lid-Staat zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht, om redenen die verband houden met het gewicht en de afmetingen,

— in het nationaal verkeer, van voertuigen die in een Lid-Staat zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht, om redenen die verband houden met de afmetingen,

indien deze voertuigen voldoen aan de in bijlage I aangegeven grenswaarden.

Deze bepaling is van toepassing niettegenstaande het feit dat:

a) deze voertuigen niet voldoen aan de wettelijke voorschriften van deze Lid-Staat betreffende bepaalde kenmerken die verband houden met gewichten en afmetingen en die niet in bijlage I worden vermeld;

b) de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat waar de voertuigen zijn ingeschreven of in het verkeer gebracht, grenswaarden heeft toegestaan die niet in artikel 4, lid 1, vermeld staan en die hoger liggen dan die welke in bijlage I zijn vastgesteld.

2. Het bepaalde in lid 1, tweede alinea, onder a), doet echter geen afbreuk aan het recht van de Lid-Staten om, naar behoren rekening houdend met het Gemeenschapsrecht, te eisen dat voertuigen die op hun grondgebied zijn ingeschreven of in het verkeer gebracht, voldoen aan hun nationale voorschriften inzake niet in bijlage I vermelde kenmerken die verband houden met gewichten en afmetingen.

3. De Lid-Staten kunnen eisen dat geconditioneerde voertuigen voorzien zijn van een ATP-keuringsdocument of -plaat (Overeenkomst van 1 september 1970 inzake het internationale vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen en het gebruik van speciale vervoermiddelen bij dit vervoer).

Artikel 4

1. De Lid-Staten staan op hun grondgebied niet het normale verkeer toe van voertuigen of voertuigcombinaties voor het nationale goederenvervoer, die niet in overeenstemming zijn met de in de punten 1.1, 1.2, 1.4 tot en met 1.8, 4.2 en 4.4 van bijlage I vermelde kenmerken.

2. De Lid-Staten kunnen op hun grondgebied echter wel het verkeer toestaan van voertuigen of voertuigcombinaties voor het nationale goederenvervoer die niet in overeenstemming zijn met de in de punten 1.3, 2, 3, 4.1 en 4.3 van bijlage I vermelde kenmerken.

3. Voertuigen of voertuigcombinaties die de maximumafmetingen overschrijden, mogen slechts tot het verkeer worden toegelaten op basis van zonder discriminatie door de bevoegde instanties afgegeven speciale vergunningen of op basis van per geval met deze instanties overeengekomen niet discriminerende regelingen, wanneer deze voertuigen of voertuigcombinaties ondeelbare ladingen vervoeren of daarvoor bestemd zijn.

4. De Lid-Staten kunnen toestaan dat voor goederenvervoer gebruikte voertuigen of voertuigcombinaties die bepaald nationaal vervoer verrichten dat niet van noemenswaardige invloed is op de internationale concurrentie in de vervoersector, op hun grondgebied aan het verkeer deelnemen met afmetingen die afwijken van de in de punten 1.1, 1.2, 1.4 tot en met 1.8, 4.2 en 4.4 van bijlage I vermelde afmetingen.

Vervoer wordt geacht niet van noemenswaardige invloed te zijn op de internationale concurrentie in de vervoersector als een van de onder a) of b) genoemde voorwaarden vervuld is:

- a) het vervoer wordt op het grondgebied van een Lid-Staat verricht met speciale voertuigen of voertuigcombinaties in zodanige omstandigheden dat het normaal gesproken niet wordt verricht met voertuigen uit andere Lid-Staten, bij voorbeeld vervoer in de bosbouw en de bosbouwindustrie;
- b) de Lid-Staat die het vervoer op zijn grondgebied toestaat door voertuigen of voertuigcombinaties met andere dan de in bijlage I vermelde afmetingen, staat tevens het gebruik toe van motorvoertuigen, aanhangwagens en opleggers die aan de in bijlage I voorgescreven afmetingen voldoen, en wel in zulke combi-

naties dat ten minste de in die Lid-Staat toegestane laadruimte kan worden bereikt zodat alle vervoerders dezelfde concurrentiemogelijkheden hebben (het moduleconcept).

De betrokken Lid-Staat, die zijn weginfrastructuur moet aanpassen om aan de voorwaarde onder b) te voldoen, mag evenwel tot uiterlijk 31 december 2003 verbieden dat in het nationale vrachtvervoer op zijn grondgebied aan het verkeer wordt deelgenomen door voertuigen of voertuigcombinaties die de vigerende nationale normen inzake afmetingen overschrijden, mits de nationale wetgeving op niet-discriminerende wijze van kracht blijft voor communautaire vervoerders.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij uit hoofde van dit lid treffen.

5. De Lid-Staten kunnen toestaan dat voertuigen of voertuigcombinaties waarin nieuwe technologieën of concepten zijn verwerkt, die het voldoen aan een of meer voorschriften van deze richtlijn onmogelijk maken, tijdens een proefperiode bepaald plaatselijk vervoer verrichten. De Lid-Staten stellen de Commissie daarvan in kennis.

6. De Lid-Staten kunnen toestaan dat voor vrachtvervoer gebruikte voertuigen of voertuigcombinaties die vóór de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt, zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht, tot en met 31 december 2006 op hun grondgebied aan het verkeer deelnemen met afmetingen die de in de punten 1.1, 1.2, 1.4 tot en met 1.8, 4.2 en 4.4 van bijlage I vermelde afmetingen overschrijden als gevolg van het bestaan van afwijkende nationale bepalingen of meetmethoden.

Artikel 5

Onverminderd artikel 4, lid 6, worden

- a) vóór 1 januari 1991 in het verkeer gebrachte gelede voertuigen die niet voldoen aan de in de punten 1.6 en 4.4 van bijlage I opgenomen voorschriften, voor de toepassing van artikel 3 geacht met die voorschriften in overeenstemming te zijn, indien zij een totale lengte van niet meer dan 15,50 m hebben;
- b) samenstellen waarvan het motorvoertuig vóór 31 december 1991 in het verkeer is gebracht en die niet voldoen aan de in de punten 1.7 en 1.8 van bijlage I opgenomen voorschriften, voor de toepassing van artikel 3 tot en met 31 december 1998 geacht met die voorschriften in overeenstemming te zijn, indien zij een totale lengte van niet meer dan 18,00 m hebben.

Artikel 6

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 1 bedoelde voertuigen

die aan deze richtlijn voldoen, zijn voorzien van een van de onder a), b) en c) genoemde bewijzen:

a) een combinatie van de volgende twee platen:

- de „constructieplaat”, uitgevoerd en aangebracht overeenkomstig Richtlijn 76/114/EEG⁽¹⁾,
- de plaat betreffende de afmetingen zoals voorgescreven in bijlage III, uitgevoerd en aangebracht overeenkomstig Richtlijn 76/114/EEG;

b) één enkele overeenkomstig Richtlijn 76/114/EEG uitgevoerde en aangebrachte plaat waarop de gegevens van de twee onder a) vermelde platen staan;

c) één enkel document dat wordt afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar het voertuig is ingeschreven of in het verkeer is gebracht. Dit document dient dezelfde rubrieken en dezelfde gegevens te bevatten als die welke voorkomen op de onder a) vermelde platen. Het moet op een voor controle gemakkelijk toegankelijke en goed beschermde plaats worden bewaard.

2. Wanneer de kenmerken van het voertuig niet meer overeenstemmen met die welke op het conformiteitsbewijs zijn vermeld, neemt de Lid-Staat waarin het voertuig is ingeschreven, de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het conformiteitsbewijs wordt gewijzigd.

3. De in lid 1 bedoelde platen en documenten worden door de Lid-Staten erkend als het in deze richtlijn bedoelde conformiteitsbewijs van de voertuigen.

4. Voertuigen waarvoor een conformiteitsbewijs werd afgegeven, kunnen aan de volgende controles worden onderworpen:

- wat de gemeenschappelijke normen inzake gewichten betreft, aan steekproefsgewijze controles;
- wat de gemeenschappelijke normen inzake de afmetingen betreft, aan controles die alleen worden uitgevoerd indien het vermoeden bestaat dat niet aan deze richtlijn wordt voldaan.

5. De middenkolom van het conformiteitsbewijs betreffende de gewichten vermeldt in voorkomend geval de op het betrokken voertuig toepasselijke communautaire waarden inzake gewichten. Voor de in bijlage I, punt 2.2.2, onder c), bedoelde voertuigen wordt de vermelding „44 t” tussen haakjes geplaatst onder het maximaal toegestane gewicht van de combinatie.

6. Elke Lid-Staat kan voor op zijn grondgebied ingeschreven of in het verkeer gebrachte voertuigen besluiten dat de bij zijn nationale wetgeving toegestane maximum-

gewichten in het conformiteitsbewijs in de linkerkolom en de technisch aanvaardbare gewichten in de rechterkolom worden vermeld.

Artikel 7

Deze richtlijn laat de toepassing onverlet van de in elke Lid-Staat geldende voorschriften inzake het wegverkeer op grond waarvan het gewicht en/of de afmetingen van voertuigen op bepaalde wegen of kunstwerken kunnen worden beperkt, ongeacht de Staat waar deze voertuigen zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht.

Artikel 8

Het bepaalde in artikel 3 is tot en met 31 december 1998 niet van toepassing in Ierland en het Verenigd Koninkrijk:

a) voor wat betreft de normen bedoeld in bijlage I, punten 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4. en 3.3.2:

- met uitzondering van de gelede voertuigen bedoeld in punt 2.2.2, waarvan:

- i) het totaalgewicht in beladen toestand niet meer bedraagt dan 38 ton,
- ii) de druk op elk driassenstel, met een afstand tussen de assen zoals vermeld in bijlage I, punt 3.3.2, niet meer bedraagt dan 22,5 ton,

- met uitzondering van de voertuigen bedoeld in de punten 2.2.3, 2.2.4, 2.3 en 2.4 waarvan het totaalgewicht in beladen toestand niet meer bedraagt dan:

- i) 35 ton voor de voertuigen bedoeld in de punten 2.2.3 en 2.2.4,
- ii) 17 ton voor de voertuigen bedoeld in punt 2.3.1,
- iii) 30 ton voor de voertuigen bedoeld in punt 2.3.3, onder het voorbehoud van inachtneming van de voorwaarden vermeld in dit punt en in punt 4.3,
- iv) 27 ton voor de voertuigen bedoeld in punt 2.4;

b) voor wat betreft de norm bedoeld in bijlage I, punt 3.4, met uitzondering van de voertuigen bedoeld in de punten 2.2, 2.3 en 2.4, waarvan de druk op de aangedreven as niet meer bedraagt dan 10,5 ton.

Artikel 9

Met betrekking tot de in bijlage I, punt 1.2, onder a), vermelde norm kunnen de Lid-Staten tot en met 31 december 1999 het gebruik op hun grondgebied van bussen die breder zijn dan 2,50 m, weigeren of verbieden.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de uit hoofde van dit artikel genomen maatregelen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 30. 1. 1976, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 78/507/EEG van de Commissie (PB nr. L 155 van 13. 6. 1978, blz. 31).

Artikel 10

De richtlijnen die in bijlage IV, deel A, zijn opgenomen, worden ingetrokken op de in artikel 11 genoemde datum, onverminderd de verplichtingen van de Lid-Staten met betrekking tot de in bijlage IV, deel B, gememoreerde tijdslimieten voor omzetting.

Verwijzingen naar ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de in bijlage V opgenomen concordantietabel.

Artikel 11

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 17 september 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen verwezen naar de onderhavige richtlijn of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de essentiële bepalingen van intern recht mede die zij vaststellen op het gebied dat onder deze richtlijn valt.

Artikel 12

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 25 juli 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. COVENEY

BIJLAGE I

MAXIMUMGEWICHTEN EN -AFMETINGEN EN AANVERWANTE KENMERKEN VAN VOERTUIGEN

1. **Maximaal toegestane afmetingen van de in artikel 1, lid 1, onder a), genoemde voertuigen**
 - 1.1. *Maximumlengte*

— motorvoertuig	12,00 m
— aanhangwagen	12,00 m
— geled voertuig	16,50 m
— samenstel	18,75 m
— gelede bus	18,00 m
 - 1.2. *Maximumbreedte*

a) alle soorten voertuigen	2,55 m
b) geconditioneerde bovenbouwen	2,60 m
 - 1.3. Maximumhoogte (alle soorten voertuigen) 4,00 m
 - 1.4. De afneembare bovenbouw en gestandaardiseerde laadstructuren, zoals containers, zijn in de in de punten 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 en 4.4 genoemde afmetingen begrepen.
 - 1.5. Een motorvoertuig of combinatie in beweging moet in staat zijn een cirkel te beschrijven met een uitwendige straal van 12,50 m en een inwendige straal van 5,30 m.
 - 1.6. Maximale afstand tussen de pen van de opleggekoppeling en de achterkant van de oplegger 12,00 m
 - 1.7. Parallel met de lengteas van het samenstel gemeten maximale afstand tussen het voorste punt aan de buitenzijde van de laadruimte achter de stuurcabine en het achterste punt aan de buitenzijde van de aanhangwagen van de combinatie, verminderd met de afstand tussen de achterkant van het motorvoertuig en de voorkant van de aanhangwagen 15,65 m
 - 1.8. Parallel met de lengteas van het samenstel gemeten maximale afstand tussen het voorste punt aan de buitenzijde van de laadruimte achter de stuurcabine en het achterste punt aan de buitenzijde van de aanhangwagen van de combinatie 16,40 m
2. **Maximaal toegestaan gewicht van voertuigen (in ton)**
 - 2.1. *Van een combinatie deel uitmakende voertuigen*
 - 2.1.1. Aanhangwagen met twee assen 18 t

2.1.2.	Aanhangwagen met drie assen	24 t
2.2.	<i>Combinaties</i>	
2.2.1.	Samenstellen met vijf of zes assen	
	a) Motorvoertuig met twee assen met aanhangwagen met drie assen	40 t
	b) Motorvoertuig met drie assen met aanhangwagen met twee of drie assen	40 t
2.2.2.	Gelede voertuigen met vijf of zes assen	
	a) Motorvoertuig met twee assen met oplegger met drie assen	40 t
	b) Motorvoertuig met drie assen met oplegger met twee of drie assen	40 t
	c) Motorvoertuig met drie assen met oplegger met twee of drie assen bij gecombineerd vervoer van een 40-voets-ISO-container	44 t
2.2.3.	Samenstellen met vier assen, bestaande uit een motorvoertuig met twee assen en een aanhangwagen met twee assen	36 t
2.2.4.	Gelede voertuigen met vier assen, bestaande uit een motorvoertuig met twee assen en een oplegger met twee assen, indien de afstand tussen de assen van de oplegger:	
2.2.4.1.	ten minste 1,3 m en ten hoogste 1,8 m bedraagt	36 t
2.2.4.2.	meer dan 1,8 m bedraagt	36 t + 2 t als toegestane afwijking, wanneer het maximaal toegestane gewicht van het motorvoertuig (18 t) en het maximaal toegestane gewicht van het tweeassenstel van de oplegger (20 t) in acht worden genomen en de aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en met luchtvering of met op communautair niveau als gelijkwaardig erkende vering, zoals omschreven in bijlage II
2.3.	<i>Motorvoertuigen</i>	
2.3.1.	Motorvoertuigen met twee assen	18 t
2.3.2.	Motorvoertuigen met drie assen	— 25 t — 26 t wanneer de aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en luchtvering of met een op communautair niveau als gelijkwaardig volgens de definitie in bijlage II erkende vering, of wanneer elke aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en de maximumdruk van elke as niet meer dan 9,5 t bedraagt
2.3.3.	Motorvoertuigen met vier assen waaronder twee gestuurde assen	32 t wanneer de aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en luchtvering of met een op communautair niveau als gelijkwaardig volgens de definitie in bijlage II erkende vering, of wanneer elke aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en de maximumdruk van elke as niet meer dan 9,5 t bedraagt
2.4.	<i>Gelede bussen met drie assen</i>	28 t

3. **Maximaal toegestane asdruk voor de in artikel 1, lid 1, onder b), genoemde voertuigen (in ton)**
- 3.1. Enkelvoudige assen
Enkelvoudige niet-aangedreven as 10 t
- 3.2. *Tweeassenstellen van aanhangwagens en opleggers*
De totale asdruk van een tweeassenstel mag niet meer bedragen dan, als de afstand (d) tussen de assen
- 3.2.1. minder dan 1 m bedraagt ($d < 1,0$): 11 t
- 3.2.2. ten minste 1,0 m en minder dan 1,3 m bedraagt ($1,0 \leq d < 1,3$): 16 t
- 3.2.3. ten minste 1,3 m en minder dan 1,8 m bedraagt ($1,3 \leq d < 1,8$): 18 t
- 3.2.4. 1,8 m of meer bedraagt ($1,8 \leq d$): 20 t
- 3.3. *Drieassenstellen van aanhangwagens en opleggers*
De totale asdruk van een drieassenstel mag niet meer bedragen dan, als de afstand (d) tussen de assen
- 3.3.1. niet meer dan 1,3 m bedraagt ($1,3 \leq d$): 21 t
- 3.3.2. meer dan 1,3 m en ten hoogste 1,4 m bedraagt ($1,3 < d \leq 1,4$): 24 t
- 3.4. *Aangedreven as*
- 3.4.1. Aangedreven as van de voertuigen bedoeld in de punten 2.2.1 en 2.2.2 11,5 t
- 3.4.2. Aangedreven as van de voertuigen bedoeld in de punten 2.2.3, 2.2.4, 2.3 en 2.4 11,5 t
- 3.5. *Tweeassenstellen van motorvoertuigen*
De totale asdruk van een tweeassenstel mag niet meer bedragen dan, als de afstand (d) tussen de assen
- 3.5.1. minder dan 1,0 m bedraagt ($d < 1,0$): 11,5 t
- 3.5.2. ten minste 1,0 m en minder dan 1,3 m bedraagt ($1,0 \leq d < 1,3$): 16 t
- 3.5.3. ten minste 1,3 m en minder dan 1,8 m bedraagt ($1,3 \leq d < 1,8$): — 18 t
— 19 t wanneer de aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en luchtvering of met een op communautair niveau als gelijkwaardig volgens de definitie in bijlage II erkende vering, of wanneer elke aangedreven as is uitgerust met dubbele banden en de maximumdruk van elke as niet meer dan 9,5 t bedraagt

4. **Aanverwante kenmerken van de in artikel 1, lid 1, onder b), genoemde voertuigen**

4.1. *Alle voertuigen*

De druk op de aangedreven as of assen van een voertuig of voertuigcombinatie mag bij gebruik in het internationale verkeer niet minder bedragen dan 25 % van het totaalgewicht in beladen toestand van het voertuig of de combinatie.

4.2. *Samenstellen*

De afstand tussen de achteras van een motorvoertuig en de vooras van een aanhangwagen mag niet minder bedragen dan 3,00 m.

4.3. *Maximaal toegestaan gewicht afhankelijk van de wielbasis*

Het maximaal toegestane gewicht in ton van een motorvoertuig met vier assen mag niet groter zijn dan vijfmaal de hartafstand in meter tussen de voorste en de achterste as van het voertuig.

4.4. *Opleggers*

De horizontaal gemeten afstand tussen het middelpunt van de koppelpen en een willekeurig punt aan de voorzijde van de oplegger mag niet meer bedragen dan 2,04 m.

BIJLAGE II

**VOORWAARDEN BETREFFENDE DE GELIJKWAARDIGHEID AAN LUCHTVERING
VAN BEPAALDE VERINGSSYSTEMEN VOOR DE AANGEDREVEN AS OF ASSEN VAN
HET VOERTUIG**

1. DEFINITIE VAN LUCHTVERING

Onder luchtvering dient te worden verstaan een veringssysteem waarbij ten minste 75 % van het veringseffect door de luchtveer wordt veroorzaakt.

2. GELIJKWAARDIGHEID AAN LUCHTVERING

Een veringssysteem wordt erkend als gelijkwaardig aan luchtvering, indien het voldoet aan de hierna omschreven voorwaarden:

- 2.1. tijdens de vrije laagfrequente verticale uittrilling van de afgeveerde massa boven een aangedreven as of draaistel moeten de gemeten frequentie en de demping met de maximaal toegestane druk op de vering beantwoorden aan de in de punten 2.2 tot en met 2.5 omschreven grenzen;
- 2.2. iedere as moet zijn uitgerust met hydraulische dempers. Op tandem-asdraaistellen moeten de dempers zodanig zijn geplaatst dat de trilling van het draaistel tot een minimum wordt beperkt;
- 2.3. de gemiddelde dempingsgraad D moet groter zijn dan 20 % van de kritische demping voor de vering in normale toestand met operationele hydraulische dempers;
- 2.4. de dempingsgraad van de vering, wanneer alle hydraulische dempers verwijderd of buiten werking zijn, mag niet groter zijn dan 50 % van D;
- 2.5. de frequentie van de afgeveerde massa boven de aangedreven as of het draaistel mag in een vrije verticale uittrilling niet groter zijn dan 2 Hz;
- 2.6. voor een definitie van de frequentie en de demping van het veringssysteem: zie punt 3, en voor een omschrijving van de testprocedures voor het meten van de frequentie en de demping: zie punt 4.

3. DEFINITIE VAN FREQUENTIE EN DEMPING

Voor deze definitie wordt een afgeveerde massa M (kg) boven een aangedreven as of asstel in aanmerking genomen. De as of het asstel heeft tussen het wegdek en de afgeveerde massa een totale verticale stijfheid van K newton/meter (N/m) en een totale dempingscoëfficiënt van C newton per meter per seconde (N/ms). De verticale verplaatsing (doorbuiging) van de afgeveerde massa is Z. De bewegingsvergelijking voor de vrije trilling van de afgeveerde massa is:

$$M \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0.$$

De trillingsfrequentie van de afgeveerde massa F (rad/sec) is:

$$F = \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}.$$

De demping is kritisch wanneer $C = C_0$, waarbij:

$$C_0 = 2\sqrt{KM}.$$

De dempingsgraad weergegeven als een breuk van de kritische demping is C/C_0 .

Tijdens vrije uittrilling van de afgeveerde massa zal de verticale beweging van de massa een gedempte sinusoidale baan volgen (figuur 2). De frequentie kan worden geraamd door de tijd te meten voor zoveel trillingscycli als kunnen worden waargenomen. De demping kan worden geraamd door de

hoogte te meten van de opeenvolgende pieken van de trilling in dezelfde richting. Indien de piekamplitudes van de eerste en tweede trillingscycli A_1 en A_2 zijn, is de dempingsgraad D :

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \cdot \ln \frac{A_1}{A_2} P$$

waarbij „ln” de natuurlijke logaritme van de amplitudeverhouding is.

4. TESTPROCEDURE

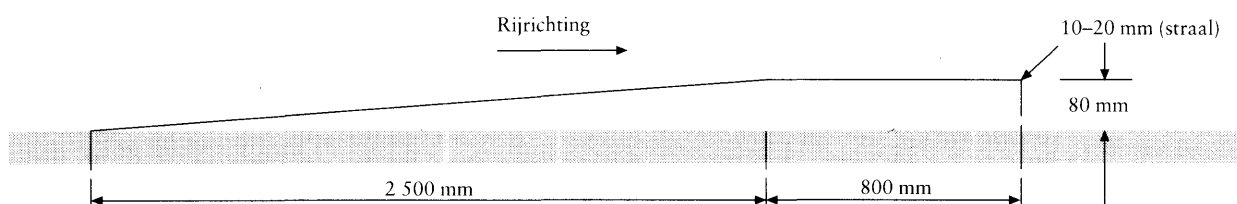
Voor de experimentele bepaling van de dempingsgraad D , de dempingsgraad wanneer de hydraulische dempers zijn verwijderd, en de frequentie F van de vering, moet het beladen voertuig:

- hetzij bij lage snelheid (5 km/h + 1 km/h) over een afstapje van 80 mm met het in figuur 1 aangegeven profiel worden gereden, waarbij de op frequentie en demping te analyseren uittrilling die is, welke optreedt nadat de wielen van de aangedreven as het afstapje zijn gepasseerd;
- hetzij bij het chassis naar beneden worden getrokken, zodat de druk op de aangedreven as 1,5-maal zo groot als de maximale statistische waarde ervan is, waarbij de trek naar beneden plotseling wordt opgeheven en de daaropvolgende trilling wordt geanalyseerd;
- hetzij bij het chassis naar omhoog worden getrokken, zodat de afgeveerde massa 80 mm boven de aangedreven as wordt geheven, waarbij de trek naar boven plotseling wordt opgeheven en de daaropvolgende trilling wordt geanalyseerd;
- hetzij aan andere tests worden onderworpen, voor zover de fabrikant ten genoegen van de technische dienst heeft aangetoond dat die gelijkwaardig zijn.

Op het voertuig moet tussen de aangedreven as en het chassis, onmiddellijk boven de aangedreven as, een doorbuigingstransducer worden aangebracht. Door het meten van het tijdsinterval tussen de eerste en tweede compressiepiek op de aan de hand daarvan verkregen lijn, kunnen de frequentie F en, door het meten van de amplitudeverhouding op die lijn, de demping worden gevonden. Voor aangedreven tandemasstellen moeten de doorbuigingstransducers worden aangebracht tussen iedere aangedreven as en het zich onmiddellijk daarboven bevindende gedeelte van het chassis.

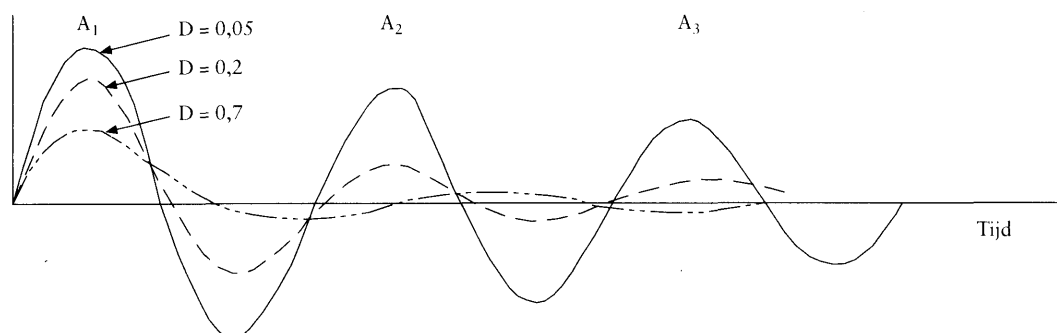
Figuur 1

Afstapje voor veringstests

Figuur 2

Een gedempte-sprongkarakteristiek

BIJLAGE III

PLAAT MET BETREKKING TOT DE AFMETINGEN ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 6, LID 1,
ONDER a)

- I. De plaat met betrekking tot de afmetingen, die voor zover mogelijk naast de in Richtlijn 76/114/EEG bedoelde plaat is bevestigd, vermeldt de volgende gegevens:
1. Naam van de constructeur⁽¹⁾.
 2. Identificatienummer van het voertuig⁽¹⁾.
 3. Lengte (L) van het motorvoertuig, de aanhangwagen of de oplegger.
 4. Breedte (W) van het motorvoertuig, de aanhangwagen of de oplegger.
 5. Gegevens voor het meten van de lengte van combinaties:
 - de afstand (a) tussen de voorkant van het motorvoertuig en het middelpunt van de koppelinrichting ervan (koppelhaak of koppelschotel); in het geval van een koppelschotel met verscheidene koppelpunten moeten de minimum- en de maximumwaarden worden aangegeven ($a_{\min}$ en $a_{\max}$);
 - de afstand (b) tussen het middelpunt van de koppelinrichting van de aanhangwagen (koppelring) of van de oplegger (koppelpen) en de achterkant van de aanhangwagen of van de oplegger; in het geval van een inrichting met verscheidene koppelpunten moeten de minimum- en de maximumwaarden worden aangegeven ($b_{\min}$ en $b_{\max}$).
- De lengte van de combinaties is de lengte gemeten wanneer het motorvoertuig, de aanhangwagen of de oplegger op één lijn zijn opgesteld.
- II. De waarden die op het conformiteitsbewijs voorkomen, moeten precies de metingen weergeven die rechtstreeks op het voertuig zijn verricht.

⁽¹⁾ Deze vermeldingen behoeven niet te worden herhaald als het voertuig is uitgerust met één enkele plaat waarop de gegevens met betrekking tot de gewichten en afmetingen voorkomen.

BIJLAGE IV

DEEL A

INGETROKKEN RICHTLIJNEN

(bedoeld in artikel 10)

- Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen, en de wijzigingen daarop:
 - Richtlijn 86/360/EEG,
 - Richtlijn 88/218/EEG,
 - Richtlijn 89/338/EEG,
 - Richtlijn 89/460/EEG,
 - Richtlijn 89/461/EEG,
 - Richtlijn 91/60/EEG,
 - Richtlijn 92/7/EEG.
- Richtlijn 86/364/EEG betreffende het bewijs dat voertuigen voldoen aan Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen.

DEEL B

<i>Richtlijn</i>	<i>De voor omzetting vastgestelde tijds- limiet</i>
85/3/EEG (PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 14)	1 juli 1986 1 januari 1990
86/360/EEG (PB nr. L 217 van 5. 8. 1986, blz. 19)	1 januari 1992
86/364/EEG (PB nr. L 221 van 7. 8. 1986, blz. 48)	29 juli 1987
88/218/EEG (PB nr. L 98 van 15. 4. 1988, blz. 48)	1 januari 1989
89/338/EEG (PB nr. L 142 van 25. 5. 1989, blz. 3)	1 juli 1991 1 januari 1992 1 januari 1993
89/460/EEG (PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 5)	
89/461/EEG (PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 7)	1 januari 1991
91/60/EEG (PB nr. L 37 van 9. 2. 1991, blz. 37)	30 september 1991
92/7/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 29)	31 december 1992

BIJLAGE V
CONCORDANTIETABEL

Deze richtlijn	85/3/EEG	86/360/EEG	86/364/EEG	88/218/EEG	89/338/EEG	89/460/EEG	89/461/EEG	91/60/EEG	92/7/EEG
Artikel 1, lid 1	Artikel 1, lid 1								
Artikel 1, lid 1, onder a)	—								
Artikel 1, lid 1, onder b)	Artikel 1, lid 1, onder b)								
Artikel 1, lid 2	Artikel 1, lid 2								
Artikel 2, eerste tot en met vierde en zesde tot en met tiende streepje					Artikel 1, lid 2				
Artikel 2, vijfde, elfde en twaalfde streepje	—								
Artikel 2, laatste alinea	—								
Artikel 3	—								
Artikel 3, lid 1, onder a) en b)	Artikel 3, lid 1, onder a) en b)								
Artikel 3, lid 2	Artikel 3, lid 2								
Artikel 3, lid 3	—								
Artikel 4	—								
Artikel 5, onder a)							Artikel 1, lid 1		
Artikel 5, onder b)								Artikel 1, lid 1	
Artikel 6, leden 1 tot en met 4			Artikel 1, leden 1 tot en met 4						

Deze richtlijn	85/3/EEG	86/360/EEG	86/364/EEG	88/218/EEG	89/338/EEG	89/460/EEG	89/461/EEG	91/60/EEG	92/7/EEG
Artikel 6, leden 5 en 6			Artikel 2, leden 1 en 2						
Artikel 7	Artikel 6								
Artikel 8						Artikel 1			
Artikelen 9 tot en met 12	—								
Artikel 13	Artikel 9								
Bijlage I	Bijlage I								
Punt 1	Punt 1								
Punt 1.1, eerste, tweede, derde en vijfde streepje								Artikel 1, lid 2	
Punt 1.1, vierde streepje	—								
Punt 1.2, onder a)	—								
Punt 1.2, onder b)	—								
Punten 1.3, 1.4 en 1.5	Punten 1.3, 1.4 en 1.5								
Punt 1.6							Artikel 1, lid 3		
Punt 1.7								Artikel 1, lid 3	
Punt 1.8	—								
Punten 2 tot en met 2.2.1, onder b)	Punten 2 tot en met 2.2.1, onder b)								
Punt 2.2.2, onder a), b) en c)	Punt 2.2.2, onder a), b) en c)								
Punten 2.2.3 tot en met 2.2.4.1					Artikel 1, lid 5, onder b)				
Punt 2.2.4.2									Artikel 1, lid 1, onder a)

Deze richtlijn	85/3/EEG	86/360/EEG	86/364/EEG	88/218/EEG	89/338/EEG	89/460/EEG	89/461/EEG	91/60/EEG	92/7/EEG
Punten 2.3 en 2.3.1					Artikel 1, lid 5, onder c)				
Punten 2.3.2 en 2.3.3									Artikel 1, lid 1, onder b) en c)
Punt 2.4					Artikel 1, lid 5, onder c)				
Punten 3 tot en met 3.3.2	Punten 3 tot en met 3.3.2								
Punten 3.4 en 3.4.1		Artikel 1, lid 3							
Punten 3.4.2 tot en met 3.5.2					Artikel 1, lid 5, onder d)				
Punt 3.5.3									Artikel 1, lid 1, onder d)
Punten 4 tot en met 4.2	Punten 4 tot en met 4.2								
Punt 4.3					Artikel 1, lid 5, onder e)				
Punt 4.4							Artikel 1, lid 4		
Bijlage II									Bijlage III
Bijlage III			Bijlage						